

การศึกษาความสัมพันธ์ของวิธีเรียน
และความถนัดในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษกับความสำเร็จ
ในการเรียนภาษาอังกฤษ
ตามความสามารถของแต่ละบุคคล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันภาษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การจัดสรรปริมาณการทำงาน

โครงการวิจัย งบประมาณแผ่นดิน เรื่อง "การศึกษาความสัมพันธ์ของวิธีเรียน และความถนัดในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษกับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล" สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อัจฉรา วงศ์โสธร (35%)

(หัวหน้าโครงการ)

กาญจนา ปราบพาล (15%)

ทัศนีย์ ศรีไพพรรณ (10%)

ทองรุ่ง จรุงกิจอนันต์ (10%)

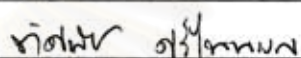
นิภาพร รัตนพฤกษ์ (10%)

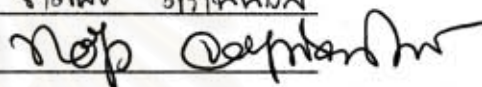
ภัสสร สิงศาลวนิช (10%)

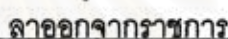
อมตา เวชพฤติ (10%)

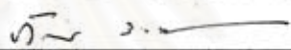

อัจฉรา วงศ์โสธร

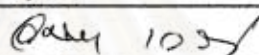

ทัศนีย์ ศรีไพพรรณ

ทองรุ่ง จรุงกิจอนันต์

ลาออกจากราชการ

อมตา เวชพฤติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันภาษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ทุนอุดหนุนการวิจัยงบประมาณแผ่นดิน ปี 2525

รายงานผลการวิจัย
การศึกษาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและความถนัดในการเรียนภาษา
ของผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ
ตามความสามารถของแต่ละบุคคล

โดย

อังฉรา วงศ์โสธร หัวหน้าโครงการ
กาญจนา ปราบพาล
ทัศนีย์ ศรีไพพรรณ
ทอรุ่ง จรุงกิจอนันต์
นิภาพร รัตนพฤษย์
ภัสสร สึงกาลวณิช
อมตา เวชพฤติ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
3	วิธีดำเนินการวิจัย	39
4	ผลการวิจัย	78
5	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	94
	บรรณานุกรม	97
	ภาคผนวก	106

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการตารางประกอบ

ตารางที่		หน้า
1	เนื้อหาและความรู้ด้านภาษาของบทเรียน	47
2	ขั้นตอนการเก็บข้อมูล	50
3	ข้อความในแบบสอบถาม จำนวนนักเรียน คำมัชฌิม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความสอดคล้องของคำมัชฌิม และ ค่าสหสัมพันธ์ของทัศนคติและแรงจูงใจการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	53
4	คะแนนของแบบสอบถามตามข้อสมมุติฐาน	67
5	ค่าสหสัมพันธ์ของคำถามในแต่ละภาคของแบบสอบถาม (Part Correlations)	75
6	จำนวนนักเรียน คะแนนสูงสุด คำมัชฌิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ อายุ ความถนัดการเรียนรู้ภาษา ทัศนคติและแรงจูงใจการเรียนรู้ภาษา เจตคติและกิณนิสัยในการเรียน ความเข้าใจเรื่องความสัมพันธ์ของรูปทรง 2 และ 3 มิติ ความสามารถ ในการใช้ภาษาและสัมฤทธิ์ผลการเรียนภาษา	79
7	ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม	80
8	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน และวิธีการเรียน กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล	85
9	ANOVA ความสามารถในการใช้ภาษาและวิธีเรียน 3 แบบ	89
10	ความแตกต่างในผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ถนัดและไม่ถนัดทางการฟัง	89
11	ความแตกต่างในความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของ นักเรียนที่ถนัดและไม่ถนัดทางการฟัง	90
12	ความสัมพันธ์ของโครงสร้างระดับลึกของตัวแปรอิสระและ ตัวแปรตาม (จำนวน 39 คน)	91

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เกิดขึ้นจากตัวผู้เรียนกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีเรียนด้วยตนเอง ตัวแปรข้างต้นประกอบด้วย

- ก. ความถนัดทางการเรียนภาษา
- ข. ทักษะคิดและแรงจูงใจ
- ค. ความเข้าใจเรื่องรูปทรง 2 มิติ และ 3 มิติ
- ง. กลวิธีการเรียน
- จ. จำนวนปีที่ได้เรียนภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้งานวิจัยเรื่องนี้ยังศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีเรียน และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง วิธีเรียนประกอบด้วย

- ก. เรียนโดยการอ่านและฟัง
- ข. เรียนโดยการอ่านเพียงอย่างเดียว
- ค. เรียนโดยการฟังเพียงอย่างเดียว

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จำนวน 97 คน ซึ่งเป็นผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ ที่จัดเข้ากลุ่มตามผลการสอบข้อทดสอบมาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษ ข้อมูลที่ใช้ศึกษาได้แก่ ความถนัดทางการเรียนภาษา ทักษะคิดแรงจูงใจ กิจนิสัยในการเรียน ความเข้าใจเรื่องรูปทรง 2 มิติ และ 3 มิติ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างเรียนและภายหลังการเรียนบทเรียน 20 หน่วย

ผลการวิจัยให้ผลดังนี้

1. ตัวแปรด้านผู้เรียนสามารถใช้อธิบายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง 21%
2. ทักษะคิดและแรงจูงใจมีส่วนร่วมในความแปรปรวนกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง 31%
3. ความเข้าใจเรื่องรูปทรง 2 มิติ และ 3 มิติ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. วิธีเรียนมีส่วนร่วมในความแปรปรวนกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง 32%

5. วิธีการเรียนโดยการอ่านและฟังร่วมกัน และการเรียนโดยการอ่านเพียงอย่างเดียว ช่วยให้นักเรียนมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าการเรียนโดยการฟังเพียงอย่างเดียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่านักเรียนมีความคุ้นเคยกับการเรียนโดยการอ่านมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นถึงความสำคัญในการฝึกภาษาโดยการอ่านร่วมกับการฟัง จะช่วยให้ผู้เรียนมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษได้ดี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Abstract

Individualized Language learning focusing on strengthening student achievement through their own efforts and attributes has become an acceptable mode of instruction in the field of teaching English as a foreign language. The present research set out to investigate

1. the relationships between student variables and then achievement in learning English in a self-study program; the variables included:

- a. language aptitude
- b. attitude and motivation
- c. space relations
- d. learning strategies
- e. years studying English

2. investigate the relationships between the modes of learning and student achievement in learning English in a self-study program; the modes of learning included:

- a. visual and auditory modes
- b. unitary visual mode
- c. unitary auditory mode

The samples were 97 grade 7 students who were beginners in English. They were selected and grouped according to the results from a standardized English proficiency test. Data on their language aptitude, attitude, motivation, study habits, space relations and English achievement were collected during and after their English lessons which contained twenty units.

The study yielded the following results:

1. Student variables could explained about 21% of English achievement in a self-study program.

2. Attitude and motivation shared 31% of the variance with English achievement.

3. Space relations and English achievement were not significantly correlated.

4. Modes of learning and English achievement shared 32% common variance.

5. Visual and auditory modes (reading and listening) and unitary, visual mode (reading only) led students to achieve at a significantly higher level than unitary auditory mode (listening only). This might partly be explained as a result of students' familiarly with the visual mode, whereas their listening experience was rather limited.

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศขึ้นอยู่กับตัวแปรที่เกิดจากผู้เรียนหลายประการ การศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรเหล่านี้ กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ จะเป็นเครื่องชี้แนวทางในการสร้างอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ได้มาตรฐานมากขึ้น และวางพื้นฐานในการพัฒนาวิชาการด้านการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนได้

นักวิจัยทั้งในยุโรป อเมริกา และเอเชีย ได้พบว่า ตัวแปรที่เกิดจากผู้เรียนเอง ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ความถนัดในการเรียนภาษา (Language Aptitude) ทักษะต่อการเรียน ต่อผู้สอนและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา แรงจูงใจ ความสนใจ ความพึงใจในชาติกำเนิด และการยอมรับผู้อื่น เขาวินิจฉัยทั่วไป (General Intelligence) ความสามารถในการเลือกใช้คำพูด (Verbal Ability) เขาวินิจฉัยทางด้านความคิด (Nonverbal Ability) และเจตคติและกึ่งนิสัยในการเรียน (Learning Strategies) นอกจากนี้ตัวแปรที่เกิดจากตัวผู้เรียนแล้ว วิธีการเรียน (Modes of Learning) ก็มี ส่วนช่วยอธิบายความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน และวิธีการเรียน กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยได้กำหนดจุดมุ่งหมายไว้ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนต่อไปนี้ว่า มีส่วนสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคลมากน้อยเพียงใด

ก. ความถนัดในการเรียนภาษา (Language Aptitude)

ข. ทักษะและแรงจูงใจในการเรียนภาษา (Attitude and Motivation)

- ค. ความเข้าใจเรื่องความสัมพันธ์ของรูปทรง 2 มิติ และ 3 มิติ (Spatial Relations)
 - ง. เจตคติและกิจนิสัยในการเรียน (Learning Strategies)
 - จ. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ (Years Studying English)
2. ศึกษาวิธีการเรียน (Modes of Learning) ต่อไปนี้ว่า มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคลมากน้อยเพียงใด
- ก. การเรียนภาษาโดยการอ่านและฟัง (Visual and Auditory Modes)
 - ข. การเรียนภาษาโดยการอ่านแต่เพียงอย่างเดียว (Visual Mode)
 - ค. การเรียนภาษาโดยการฟังแต่เพียงอย่างเดียว (Auditory Mode)

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนดังต่อไปนี้ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1
 - 1.1 ความถนัดในการเรียนภาษา
 - 1.2 ทักษะคิดและแรงจูงใจในการเรียนภาษา
 - 1.3 ความเข้าใจเรื่องความสัมพันธ์ของรูปทรง 2 มิติ และ 3 มิติ
 - 1.4 เจตคติและกิจนิสัยในการเรียน
 - 1.5 จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ
2. วิธีการเรียนดังต่อไปนี้ จะมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1
 - 2.1 การเรียนภาษาโดยการอ่านและฟัง
 - 2.2 การเรียนภาษาโดยการอ่านแต่เพียงอย่างเดียว
 - 2.3 การเรียนภาษาโดยการฟังแต่เพียงอย่างเดียว

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้ มุ่งวิจัยเฉพาะนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย ซึ่ง พื้นฐานภาษาอังกฤษทัดเทียมกัน

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

การวิจัยนี้อาจจะช่วยพัฒนาวิชาการทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศในระดับต้น โดยคณะผู้วิจัยคาดว่าผลของการวิจัยจะนำไปสู่

1. การสร้างอุปกรณ์การเรียนเพื่อให้เหมาะสมกับตัวผู้เรียน โดยนำเอาผลจากการวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบด้านความถนัด ทักษะคิดและแรงจูงใจ เจตคติและกิจนิสัยในการ เรียน เชาว์นปัญญา จำนวนปีที่เรียนภาษา และวิธีการเรียนมาเป็นเครื่องกำหนด
2. การปรับปรุงและกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุด
3. การจัด โปรแกรมประเภทเสริมทักษะให้กับผู้ที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ภาษา อังกฤษ นอกเหนือจากวิชาหลัก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความถนัดทางภาษา

ปัจจัยที่บ่งความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ ประการหนึ่งก็คือความถนัดทางภาษา นักปราชญ์มีความเห็นไม่สอดคล้องกันเกี่ยวกับลักษณะของความถนัดทางภาษา บางคนคิดว่ามันเป็นปัจจัยธรรมดาสามัญและไม่อาจแยกแยะได้ W.J. Morgan เป็นคนหนึ่งที่อยู่ในกลุ่มที่มีความเห็นเช่นนี้ (Titone, 1964 หน้า 94) นักจิตศาสตร์ คณิตศาสตร์ และนักสถิติ เช่น Thurstone (1941) และ Carroll (1941, 1958) กลับมีความเห็นตรงกันข้าม ผู้ที่อยู่ในกลุ่มนี้เชื่อว่าความถนัดประกอบขึ้นด้วยปัจจัยหลายประการ และเชื่อว่าปัจจัยพื้นฐานมีอยู่สองประการคือ ความสัมพันธ์ในการใช้ถ้อยคำ (verbal relations) หรือปัจจัย v และ การสร้างถ้อยคำ หรือปัจจัย w (words คำพูด) ปัจจัย v ประกอบด้วยความสามารถในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการใช้คำหรือประโยค ความเข้าใจในความหมายของคำถาม การใช้ความหมายต่าง ๆ ได้อย่างคงที่ การสังเกตในกฎของความคิดที่มีเหตุผล ความรู้และการฝึกสิ่งๆ ที่เกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำเช่นนี้ ปัจจัย w หรือความคล่อง (facility) ในการตอบสนองด้วยถ้อยคำหรือการเร้าให้เกิดการรวมองค์ประกอบของถ้อยคำ (verbal elements) ที่เหมาะสม กล่าวคือความคล่องในการใช้คำ วิกติปัจจัย (affixes) คำที่ผสมกันขึ้นโดยเอาอักษรในคำหนึ่งคำใดมาสลับกันใหม่ (anagrams) ฯลฯ ถือว่าเป็นปัจจัยในการผลิต (production)

หลังจากพิจารณางานวิจัยของตนเอง และของคนอื่นในเรื่องการพยากรณ์ความสำเร็จของหลักสูตรเร่งรัดทางภาษาแล้ว Carroll (1965 หน้า 89) กล่าวว่า ความคล่องในการเรียนเพื่อพูดและเข้าใจภาษาต่างประเทศเป็นปัญญาที่แยกเป็นพิเศษ ไม่ขึ้นกับลักษณะนิสัยที่จัดรวมกับความเฉลียวฉลาด หลังจากการค้นคว้าเรื่องความถนัดในการเรียนภาษาต่างประเทศอย่างกว้างขวาง ด้วยการใช้ชุดข้อสอบซึ่งใช้เวลาทำ 4 ชั่วโมง กับทหารอากาศผู้เข้าอบรมภาษาจีนกลาง Carroll (1958 หน้า 18-19) ได้เสนอปัจจัย 6 ประการ ดังต่อไปนี้

- ก. ความรู้ในถ้อยคำ ความรู้เรื่องศัพท์และโครงสร้างของภาษาตัวเอง
- ข. ความสนใจในภาษาที่ช่วยให้ทำข้อสอบได้ดีขึ้น โดยเหตุที่มีแรงจูงใจจำเพาะ (specific motivation) ความสนใจ หรือความคล่องในแง่ของเนื้อหาภาษา (linguistic materials)
- ค. ความจำเกี่ยวกับความสัมพันธ์ (associative memory)
- ง. ความสัมพันธ์ของเสียงและสัญลักษณ์ หรือปัจจัย w
- จ. ความสามารถในการเรียนภาษาแบบหาเหตุผล (inductive language-learning ability) ความสามารถในการสรุปกฎไวยากรณ์และคุณสมบัติทางภาษา
- ฉ. ความฉับไวทางไวยากรณ์ (grammatical sensitivity) หรือความคล่องในการผูกประโยค (syntactical fluency)

Carroll แนะนำ ปัจจัย ข ค และ จ สำคัญกว่า ก ง และ ฉ ต่อมา Carroll (1965, 1971) อธิบายองค์ประกอบของความถนัดทางภาษาดังต่อไปนี้

1. การถอดรหัสเสียง (phonetic coding) คือ ความสามารถในการถอดรหัสสิ่งที่ได้ยินมาจนกระทั่งว่าอาจนำสิ่งได้ยินนั้นมาจัดระเบียบใหม่ แสดงใหม่ หรือจำเอาไว้เป็นเวลากว่า 2-3 วินาที หรือนานกว่านี้เล็กน้อย
2. ความฉับไวทางไวยากรณ์ คือ ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ นั่นคือ รูปต่าง ๆ ของภาษา และการเรียงรูปภาษาเป็นแบบต่าง ๆ ตามธรรมชาติ
3. การท่องจำ คือ ความสามารถในการจำ
4. ความสามารถในการเรียนภาษาโดยหาเหตุผล คือ ความสามารถที่จะอิงรูป, กฎ และแบบแผนทางภาษาจากในภาษาใหม่ โดยมีการควบคุมหรือแนะแนวน้อยที่สุด

Sapon (1955) ใช้ “work sample” เป็นอุปกรณ์พยากรณ์การเรียนภาษาจีนกลางของทหาร โดยคิดภาษาใหม่ขึ้นเรียกว่า “Tem-Tem” ซึ่งมีลักษณะของเสียง คำ ประโยค ความหมายของมันเอง กรรมวิธีนี้มีอำนาจพยากรณ์ที่มีประโยชน์ เพราะมีความสัมพันธ์กับผลการศึกษา $r = .53$

Pimsleur และคณะ (1962) ใช้ข้อสอบ 23 ชุด กับนักเรียนระดับวิทยาลัยที่เรียนภาษาฝรั่งเศส และใช้ข้อสอบ 22 ชุด กับเด็ก 202 คน ที่มาเรียนเพิ่มขึ้นในปีถัดมา ในการวิจัยแต่ละครั้ง ปัจจัยที่ดึงออกมาและสลับเปลี่ยนกันใช้ก็คือ การใช้เหตุผลในการพูด (verbal reasoning) ความเร็วในการออกเสียง (speed of articulation) การจำแนกความสูงของเสียง (pitch discrimination) การจำแนกระดับเสียง (timbre discrimination) ความสนใจและข้อมูลทางชีวประวัติ (biographical data) ผลสรุปของวิจัยนี้ก็คือ มี 1. ปัจจัยทางสติปัญญา และ 2. ปัจจัยทั่วไปที่ประกอบด้วยสติปัญญาและแรงจูงใจ (motivation) ที่ทำให้มีความสำเร็จมากขึ้น ความเห็นของ Pimsleur (1962) เกี่ยวกับความสามารถในการฟัง ต่างจากความเห็นของ Carroll (1965, 1971) Pimsleur คิดว่าความสามารถในการฟังเป็นความสามารถในการรับและส่งข้อมูลผ่านหู ความสามารถนี้มีองค์ประกอบอย่างน้อย 2 สิ่ง คือ การจำแนกเสียง และความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับสัญลักษณ์ Karmwischer (1968 หน้า 190) ถือว่าความสามารถในการฟังประกอบด้วยความสามารถทางร่างกายที่จะฟังได้ดี และมีความสามารถทางจิตใจที่จะแบ่งแยก หรือผสมผสานความแตกต่างที่น้อยมากเข้าด้วยกัน

De Rocher (1973) วิเคราะห์อำนาจในการพยากรณ์ของการวัดความสามารถในการสร้างความหมายที่ต่างกันไป ที่เกี่ยวเนื่องกับความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ โดยการใช้ข้อมูลที่ได้จากนักเรียนทหารที่เข้าอบรมหลักสูตรเร่งรัดที่ Defense Language Institute ตัวแปรที่ใช้คือ อายุ ระดับการศึกษา คะแนนที่ได้จากการสอบของ Defense Language Aptitude Test (DLAT) คะแนนที่ได้จากการสอบ Guilford Tests ผลการเรียนเมื่อจบหลักสูตร และคะแนนที่ครูผู้สอนให้ สหสัมพันธ์ของตัวแปรเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่า มีความถนัดทั่วไปที่อาจแยกออกมาจากความถนัดทางภาษาได้

Gardner และ Lambert (1966) ได้วิเคราะห์ตัวแปร 24 ตัว เพื่อดูโครงสร้างขององค์ประกอบต่าง ๆ ของข้อสอบชุดหนึ่งที่ตั้งขึ้นเพื่อวัดความสามารถในการเรียนภาษาที่สอง วัตถุประสงค์ก็คือ เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของสติปัญญาที่มีต่อความถนัดทางภาษา และการเรียนภาษาที่สอง และเพื่อจำแนกทักษะจำเพาะในการเรียน

ภาษาที่สองที่สัมพันธ์กับความสามารถจำเพาะในการเรียนภาษา ข้อสอบที่ใช้ในการวิจัย คือ Modern Language Aptitude Test (MLAT) ของ Carroll และ Sapon (1959) และ ข้อสอบภาษา และข้อสอบเขาวน้อื่น ๆ ผลวิจัยชี้ว่า การวัดสติปัญญาไม่น่าขึ้นกับความถนัดทางภาษา และความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สอง และทักษะในการเรียนภาษาที่สองที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับความสามารถที่ต่างกัน

งานวิจัยดังที่กล่าวมาสนับสนุนข้อโต้แย้งที่ว่า ความถนัดทางภาษาเป็นสิ่งที่แยกจากความถนัดทั่วไป และแยกจากสติปัญญาทั่วไป

Carroll (1941, 1958) อ้างว่า ความถนัดทางภาษาเป็นสิ่งที่คงที่และประกอบขึ้นจากองค์ประกอบทางทักษะ หรือความสามารถต่าง ๆ Jakobovits ก็เช่นเดียวกัน ตั้งทฤษฎีว่า ความถนัดทางภาษาจะเริ่มคงตัวเมื่อยังอยู่ในวัยรุ่น และจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนักเมื่อเป็นผู้ใหญ่ สำหรับ Ferguson (1954, 1956) ถือว่า ความสามารถของคนจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาได้จากการเรียนมาก ๆ แต่ละบุคคลแตกต่างกันในอัตราการเรียนที่ใช้จนกว่าจะบรรลุทักษะ Carroll (1963) ถือว่า จำนวนเวลาที่แต่ละคนต้องการในการเรียนภาษากำหนดโดยความถนัดที่เขามีนั่นเอง ความเห็นที่ว่าความถนัดอาจเป็นสิ่งที่มีความแต่กำเนิด หรืออาจหาได้ นั้น สอดคล้องกับความเห็นของ Ferguson ที่ว่า อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมและชีววิทยา มีต่อความสามารถของคน คร.อัจฉรา (1975) ตั้งข้อสังเกตว่า ความเห็นของรัสเซียเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนภาษาต่างประเทศ ดังที่แสดงโดย Belyayev (1964 หน้า 216-17) ถือว่า เกี่ยวข้องกับบทบาทสำคัญของปัจจัยทางด้านชีววิทยาและสิ่งแวดล้อม สำหรับ Belyayev เห็นว่า ความสามารถในการเรียนภาษาต่างประเทศควบคุมโดยแนวโน้มทางภาษาต่างประเทศ (Language predispositions) หรือแรงจูงใจที่จะเรียนภาษาต่างประเทศ แรงจูงใจนี้มีมาแต่กำเนิด อย่างไรก็ตาม ครูที่ดีก็สามารถจะปลูกฝังความสามารถเหล่านี้ได้ ถึงแม้ว่าแนวโน้มที่มีอยู่จะไม่เอื้อก็ตาม

คำถามที่ว่า ความถนัดทางภาษาสามารถเพิ่มพูนได้หรือไม่ นั้น เป็นอีกประเด็นหนึ่ง Carroll และ Jakobovits ถือว่า ความถนัดทางภาษานั้นค่อนข้างจะคงที่ Carroll (1965 หน้า 109) พบว่า ความพยายามที่จะเพิ่มพูนความถนัดทางภาษานั้นไร้ผล Sturgis (1967) ก็พบเช่นเดียวกัน แต่ Yeni - Komshian (1965) พบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกฝนให้จำแนก

เสียง ทำข้อสอบในตอนที่สองและสามของ MLAT ได้ดีกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการฝึกฝนเช่นนี้ Hatfield (1965) ได้ผลคล้ายคลึงกัน จากการวิจัย ผู้ที่สอบข้อสอบ Pimsleur Language Aptitude Battery (LAB) และมีคะแนนต่ำในทางความสามารถในการฟัง ได้รับการฝึกทางด้านคำจำแนกเสียง ปรากฏว่า กลุ่มนี้เรียนได้ผลดีเกินกว่ากลุ่มควบคุมมากใน ระยะแรกของการทดลอง อย่างไรก็ตาม เมื่อสิ้นปี ความเพิ่มพูนที่ได้รับจากการฝึกฝนนี้ก็หมดไป

Politzer และ Weiss (1966) ได้วิจัยผลการฝึกความถนัดทางภาษาเช่นกัน วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อดูว่าความถนัดทางภาษาต่างประเทศสามารถวัดได้โดย การใช้ข้อสอบความถนัดทางภาษาที่เป็นมาตรฐานได้หรือไม่ ข้อสอบดังกล่าวคือ Pimsleur Language Aptitude Battery และ Modern Language Aptitude Test การเพิ่มพูนความถนัดโดยการฝึกฝนจำเพาะจะอย่างไรมีนัยสำคัญหรือไม่ การเพิ่มพูนความถนัดทางภาษาที่เกิดจากการฝึกฝน จะมีผลทำให้มีความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศได้ดีขึ้นหรือไม่

จากการทดลอง Politzer และ Weiss สรุปว่า การฝึกความถนัดมีประโยชน์และควรจะทำก่อนเริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ

การฝึกความถนัดมีคุณค่าอย่างแน่นอนสำหรับคนที่มีความถนัดต่ำ และต้องการเรียนให้ดีขึ้น ด้วยการใช้กรรมวิธีซ่อมเสริมเช่นนี้

การทดสอบความถนัดทางภาษา (Language Aptitude Tests)

การรวบรวมแนวพัฒนาทางการเรียนภาษาต่างประเทศของ Solomon (1954) ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1911 ถึง 1930 มีการสำรวจและวิเคราะห์เกี่ยวกับการทดสอบความถนัดในการเรียนภาษาต่างประเทศในสมัยนั้นอย่างละเอียด ตามที่ Salomon ได้ประมวลไว้ วิธีการที่ใช้ทำนายความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศที่ใช้กันโดยทั่วไปมีดังนี้ คือ

1. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (proficiency in English)
2. ความสำเร็จในการเรียนภาษาที่ใช้เป็นเครื่องสำรวจ (achievement in exploratory general language course)

3. ความสามารถทางสมอง (mental ability) I.Q. 100 ถือว่า เป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษาต่างประเทศได้สำเร็จ

4. ข้อทดสอบความถนัดทางภาษาศาสตร์ที่ได้มาตรฐาน

ระหว่าง ค.ศ. 1930 - 1936 เครื่องมือที่ใช้พยากรณ์ความสำเร็จในการเรียนภาษา คือ ระบบภาษาที่สร้างขึ้นรวมกับผลสอบทางสติปัญญา (intelligence test) ผลสอบความถนัด และผลสอบที่ได้จากโรงเรียน วิทยาลัยที่เรียนได้นั้นไม่ถือเป็นสิ่งสำคัญ วิทยานิพนธ์ปริญญาเอกของ Kannwischer (1968) ซึ่งรวบรวมการสำรวจและวิเคราะห์แนวทางพัฒนาการเรียนภาษาต่างประเทศ ระหว่างปี 1940 - 1968 ได้เพิ่มคุณค่าให้แก่งานของ Salomon ขึ้น Kannwischer ได้บรรยายถึงแผนพัฒนาการเรียนภาษาต่างประเทศว่าเป็นวัฏจักร ซึ่งตัวแปรบางตัวจะเป็นจุดเด่น มีการค้นคว้ามาก และในที่สุดก็ถูกตัวแปรอื่นมาแทน (หน้า 63) การนำผลสอบทางสติปัญญา (Intelligent Test) เข้าไปเป็นตัวแปรที่ใช้ในการพยากรณ์การสอบ สำหรับหาแนวทางพัฒนาทางภาษาในระยะแรก ๆ นั้น ได้ยุติลงแล้ว ดังเห็นได้จากข้อสอบความถนัดทางภาษา เช่น MLAT ของ Carroll และ Sapon (1959) LAB ของ Pimsleur และ English Language Aptitude Test (ELAT) (1973) ของ Sako และ Kannwischer (1968) แสดงเหตุผลว่า I.Q. ไม่ใช่สิ่งสำคัญ เมื่อวัตถุประสงค์ของวิชาและวิธีการสอน (instructional approach) ได้เปลี่ยนไปจากแบบโบราณ (traditional) มาเป็นแบบฟังและพูด (audiolingual) ซึ่งไม่ต้องใช้ทักษะทางสติปัญญา Kannwischer (หน้า 156) สรุปว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง I.Q. กับการเรียนภาษาต่างประเทศ ไม่ใช่สิ่งสำคัญ แต่ I.Q. และการเรียนภาษาต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กันจริง เมื่อพูดถึง I.Q. Anisfeld และ Lambert (1961) ถือว่า สติปัญญามีบทบาทที่แตกต่างกันไปในแต่ละแง่ของภาษา (language domains) กล่าวคือ สติปัญญาจะเกี่ยวข้องมากเมื่อมีการเน้นทางด้านการใช้ความคิด (cognitive aspect) และเกี่ยวข้องน้อยเมื่อเน้นทางการพูด (oral reproduction) ตามที่ Kannwischer รวบรวมไว้ ตัวแปรอื่น ๆ ที่ใช้ในปัจจุบันคือ ตัวแปรทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และจิตวิทยาที่ตั้งเงื่อนไขไว้ และตัวแปรทางบุคลิกภาพ สิ่งเหล่านี้ได้ถูกนำมาใช้ร่วมกับการวัดความถนัดในการเรียนภาษาที่ซ่อนเร้นภายใน

ข้อสอบเพื่อการพยากรณ์ชุดแรก ๆ สร้างขึ้นระหว่าง 1920 - 1930 เช่น Prognosis Tests in the Modern Foreign Languages ของ Henmon ข้อสอบชุดนี้มุ่งทดสอบความสามารถในการอ่านซึ่งถือเป็นเรื่องสำคัญในยุคนั้น เหมือนดังที่ Arendt กล่าวไว้ในประมวลงานของเขา (1968) สิ่งที่น่าสนใจเบื้องต้นก็คือ การพยากรณ์ความสำเร็จทั่ว ๆ ไปนั่นเอง ดังนั้น การวิเคราะห์เกี่ยวกับความสามารถในการเรียนจึงมีน้อยมาก Arendt กล่าวว่า สิ่งที่เกี่ยวข้องกันในระยะแรกก็คือ การที่ทักทว่าข้อสอบเขาวัว สามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศได้ผลเป็นที่น่าพอใจยิ่ง

อีกแง่หนึ่งในการพยากรณ์การเรียนภาษาก็คือ การใช้ความสามารถในการเรียนภาษาของตนเอง พยากรณ์ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ ในระหว่าง ค.ศ. 1930 - 1940 (Kannwischer 1968 หน้า 118) มีการใช้ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพยากรณ์การเรียนภาษาต่างประเทศอย่างกว้างขวาง สหสัมพันธ์ที่ได้อธิบายไว้ว่าเกิดจากการใช้วิธีสอนที่เหมือนกัน และการใช้ทักษะที่คาบเกี่ยวกันในการสอนภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศ ในระยะนี้ เนื้อหาของวิชาและวิธีการสอนภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศคล้ายคลึงกันไม่มากนัก

Carroll (1958) ถือว่า สถิติปัญหาในการใช้ถ้อยคำ ซึ่งวัดจากการใช้ศัพท์ในภาษาของตนเองนั้นไม่เกี่ยวข้องใด ๆ ทั้งสิ้น กับความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม Pimsleur (1966) ได้รวมศัพท์ภาษาอังกฤษไว้ในข้อสอบความถนัดทางภาษาด้วย Arendt (1968 หน้า 20) ได้พูดถึงการพบของ Traxler, Dorcus, Mount และ Jones ว่า ความสามารถในการใช้คำในภาษาตัวเอง อาจไม่เกี่ยวกับการเรียนภาษาต่างประเทศ Peters (1953) ก็สรุปงานวิจัยของเขาว่า ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ ไม่เกี่ยวกับความสามารถในการใช้ถ้อยคำในภาษาของตัวเองเลย

ประโยชน์ของการสอบความถนัดทางภาษาในการวิจัยการศึกษา

ข้อสอบความถนัดมีประโยชน์ในการเรียนภาษาต่างประเทศ 2 ประการ คือ

1. การคัดเลือกนักเรียน การพยากรณ์ความสำเร็จของนักเรียน การวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนเหล่านี้เป็นประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้ข้อทดสอบความถนัดในการเรียนการสอนภาษา

2. ในแง่ของการวิจัย ได้มีการใช้ข้อทดสอบความถนัดอย่างแพร่หลายในการศึกษาการพยากรณ์

Sako (1973 A 1973 B 1973 C) ใช้ English Language Aptitude Test (ELAT) (1973 D) เพื่อดูว่าผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเรียนได้เร็วหรือช้า และเพื่อพยากรณ์เวลาที่นักเรียนแต่ละคนต้องการในการฝึกฝน ข้อสอบ ELAT มีประโยชน์มากในการคัดเลือกแบ่งกลุ่ม และพยากรณ์เวลาที่จะใช้ในการฝึกภาษา และคำนวณจำนวนผู้สอนที่จะใช้ ซึ่งขึ้นกับจำนวนนักเรียน และเวลาในการฝึกภาษาที่ได้จากการพยากรณ์ (Sako 1973 A หน้า 1) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของข้อสอบ ELAT ในการพยากรณ์ Sako ใช้ English Comprehension Level Test (ECL) Z1973 B) Sako ทดลองใช้วิธีการพยากรณ์ความสำเร็จ 3 วิธีด้วยกัน คือ

1. โดยใช้ English Comprehension Level Test (ECL) ซึ่งใช้แค่คะแนนที่ได้จากการสอบ ECL
2. โดยใช้คะแนนที่ได้จาก ECL รวมกับคะแนนที่ได้จาก ELAT
3. โดยการใช้ปัจจัยอื่น ๆ ที่ได้จาก regression equation เพื่อพยากรณ์จำนวนสัปดาห์ที่ใช้ในการฝึกอบรม ปัจจัยเหล่านี้คือ คะแนนที่ได้จาก ECL คะแนนที่ได้จาก ELAT และค่าคงที่ (Constant value) และค่าสัมประสิทธิ์ 2 ตัว ในสมการถดถอย (two regression coefficients)

ผลการทดลองแสดงว่า เวลาที่ใช้ในการฝึกฝนที่ได้จากการพยากรณ์จะหาได้ดีที่สุด โดยการใช้วิธีที่สองและที่สามที่พิจารณความต้องการการฝึกฝนที่ต่างกันไปของนักเรียน ซึ่งมีระดับความสามารถในการใช้ภาษาและความถนัดทางภาษาที่ต่างกันด้วย Sako แนะนำการใช้วิธีที่สองและที่สามจะทำให้ได้ผลพยากรณ์ที่แม่นยำ (1973 B หน้า 11)

ในงานวิจัยการพยากรณ์ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ Arendt (1968) ใช้ MLAT เป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ร่วมกับผลสอบที่เคยได้จากการเรียนภาษาครั้งก่อน GPA the Seashore Measures of Musical Talent (Seashore et al 1958) เพศ อายุ และความแตกต่างของภาษา เครื่องมือการวัด คือ MLA Cooperative Foreign Language Test Form LA (1963) สิ่งที่พบจากงานวิจัยนี้คือ เครื่องมือในการพยากรณ์ที่สำคัญที่สุด คือ GPA ซึ่งอาจใช้เป็นเครื่องวัดแนวโน้มในการเรียน (motivation to learn) และประสิทธิผลของปฏิกริยาระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

การศึกษาเพื่อวิเคราะห์การสอบความถนัดทางภาษาเกี่ยวกับการฟัง ทำขึ้นโดย Leutnegger และผู้อื่น (1964, 1965) กลุ่มทดลองเป็นนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยฟลอริดา ซึ่งเรียนภาษาฝรั่งเศสและสเปนเป็นภาษาต่างประเทศ การวิจัยใช้เวลา 1 ปี เครื่องมือพยากรณ์คือ การทดสอบความสามารถในการฟัง การทดสอบเขาวัว การทดสอบความถนัด สิบห้าครั้ง งานวิจัยของ Leutnegger ก็เช่นเดียวกับงานของ Arendt คือ พยายามวัดอำนาจการพยากรณ์ที่แตกต่างกันของข้อสอบความถนัดในทางภาษาที่ใช้ในการพยากรณ์ การเรียนภาษาต่างประเทศ Arendt ใช้ภาษาฝรั่งเศสและเยอรมัน ส่วน Leutnegger ใช้ภาษาฝรั่งเศสและสเปน ผลการวิจัยบ่งว่ามีความแตกต่างกันในการวัดเก้าครั้ง และแปลในเก้าครั้งแสดงว่า นักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศสเก่งกว่านักเรียนที่เรียนภาษาสเปน แทนที่จะถือว่าการต่างนี้เป็นความต่างของภาษา Leutnegger กลับสรุปว่า เด็กเก่งเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสมากกว่าภาษาสเปน

ในการวิจัยระยะยาว (Lengitudinal study) Cloos (1971) ได้วิจัยกลุ่มนักเรียนมัธยมโรงเรียน West Essex รัฐนิวเจอร์ซีย์ ระหว่างปี ค.ศ. 1965-1969 ซึ่งเรียนภาษาเยอรมัน ฝรั่งเศส และสเปน โดยใช้ MLAT และ PLAB เป็นเครื่องมือพยากรณ์ร่วมกับคะแนนที่ได้จากการเรียนภาษาต่างประเทศในชั้นมัธยม ซึ่ง Cloos ถือว่าเป็นปฏิกิริยาของบุคคลลักษณะและสังคม ระหว่างนักเรียนกับครู ซึ่งดำเนินอยู่เป็นช่วงเวลาหนึ่ง ผลที่ได้แสดงว่าไม่มีความต่างกันเป็นนัยสำคัญของความถนัดระหว่างกลุ่มที่เรียนภาษาต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะเป็นผลจากการเลือกด้วยตนเอง (self-selection) กล่าวคือ นักเรียนสนใจและมีความสามารถที่จะเรียนภาษาที่ตนเองเลือก ผลนี้ยังแสดงอีกว่า การพยากรณ์กลุ่มที่ไม่เคยผ่านการฝึกฝนทางภาษามาก่อน จะคงที่มากกว่ากลุ่มที่เคยผ่านการฝึกฝนมาแล้ว ผู้หญิงมีความถนัดและมีความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศดีกว่าผู้ชาย Cloos เสนอว่า ควรใช้ความสามารถในการฟังเป็นตัวแปรพื้นฐาน (threshold) และควรใช้การสอบความถนัดทางภาษาสำหรับเป็นเครื่องตัดสินใจหรือเพื่อเยียวยา

Carroll (1967) ศึกษาเกี่ยวกับระดับความสามารถในการใช้ภาษาของนิสิตปีที่ 4 ที่เลือกวิชาเอกเป็นภาษาเยอรมัน ฝรั่งเศส อิตาลี รัสเซีย และสเปน ในสถาบันต่าง ๆ 203 แห่ง เครื่องมือที่ใช้คือ MLA Foreign Language Proficiency Tests for Teachers and Advanced Students (1961) หลักใหญ่ที่เขาต้องการศึกษา คือ ความถนัดทางภาษา อุปกรณ์

ที่ใช้ในการวัดคือ MLAT Carroll พบว่ามีปัจจัยอื่น ๆ ด้วยที่มีส่วนเกี่ยวกับการพยากรณ์ความสามารถในการเรียนภาษาต่างประเทศ นอกเหนือจากความถนัดทางภาษาแล้ว Carroll ได้เพิ่มตัวแปรสำหรับการพยากรณ์เข้าไปในข้อสอบย่อย MLAT สามชุดด้วยกัน คือ เวลาที่เริ่มต้นเรียนภาษาต่างประเทศ จำนวนเวลาที่ใช้ในต่างประเทศ การใช้ภาษาต่างประเทศของพ่อแม่ที่บ้าน ข้อสอบย่อยชุด MLAT ที่ใช้ก็คือ Spelling Clues คำที่ผูกในประโยค การจับคู่ (Paired Associates) โดยการใช้ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (multiple correlation) และพบว่า ตัวแปรที่ใช้พยากรณ์ทั้งหมดสามารถพยากรณ์การฟังภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน รัสเซีย และสเปน ได้มาก

ผลวิจัยนี้ทำให้ Carroll สรุปว่า แม้ว่าความถนัดทางภาษาจะเกี่ยวข้องกันจริง มีนัยสำคัญกับความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ อำนาจในการพยากรณ์จะมีค่ามากขึ้นเมื่อรวมเข้ากับตัวแปรภายนอกบางประการ นอกเหนือจากอิทธิพลของพ่อแม่ เวลาเริ่มต้นเรียนภาษาต่างประเทศ และเวลาที่ใช้ในต่างประเทศ ชนิดของสถาบันที่นักเรียนเรียนอยู่ก็เป็นตัวแปรที่ใช้ในการพยากรณ์ ระดับความสามารถในการเรียนภาษาต่างประเทศอีกด้วย กล่าวคือ ผู้ที่เรียนในสถาบันใหญ่กว่า หรือสถาบันเอกชน จะเรียนเก่งกว่าผู้ที่มาจากสถาบันที่เล็กกว่า หรือสถาบันรัฐบาล สำหรับคนที่มีความถนัดต่ำ Carroll (หน้า 139) กล่าวว่า ความขยัน ความบากบั่น และการเริ่มต้นเรียนแต่เนิ่น ๆ ประกอบกับการศึกษาในต่างประเทศ สามารถช่วยนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ

Bartley (1968) ใช้ MLAT และข้อสอบความถนัดในการวิจัยการพยากรณ์กลุ่มนักเรียนระดับแปด กลุ่มทดลองแบ่งเป็นกลุ่มตกคัดออกในการเรียนภาษา กับกลุ่มที่สอบได้วิเคราะห์โดยใช้ T-test Bartley พบว่า กลุ่มหลังมีความถนัดกว่ากลุ่มแรก ($p < .001$) ความแตกต่างในความถนัด มีนัยสำคัญที่ .01 Bartley สรุปว่า ต้องทำการวิจัยผลกระทบที่มาจากครูที่สอนภาษา และหนังสือประกอบการสอนที่ใช้สอนพวกที่สอบตกและคัดออกในการเรียนภาษาต่างประเทศ

อำนาจในการพยากรณ์ของ MLAT ได้รับการยืนยันอีกครั้งโดย Sturgis (1967) ในการวิจัยผู้เข้ารับการอบรมหน่วยอาสาสมัครสันติภาพ Sturgis ใช้คะแนนที่ได้จาก MLAT เป็นเครื่องพยากรณ์ความสำเร็จในการเรียนภาษาอัฟริกัน ซึ่งวัดจากข้อสอบของ Foreign Service Institute การวิจัยชี้ว่า

1. คะแนนที่ได้จาก MLAT เป็นเครื่องพยากรณ์
2. ความรู้ที่ได้จากการเรียนภาษาฝรั่งเศส ละติน สเปน และเยอรมัน ไม่มีผลต่อระดับความสำเร็จในการเรียนภาษาที่แตกต่างจากภาษาอังกฤษโดยสิ้นเชิง นั่นคือ ภาษาแอฟริกัน

ในแคนาดา Smythe, Stennett และ Feenstra (1972) วิจัยว่า MLAT เป็นเครื่องพยากรณ์ความสำเร็จของเด็กมัธยมระดับเก่าที่เรียนภาษาฝรั่งเศสที่มีประโยชน์มาก การวิจัยนี้เปรียบเทียบกลุ่มนักเรียนปี 1 ที่เรียนแบบโบราณ (traditional) กับกลุ่มนักเรียนที่เรียนแบบฟัง-พูด (audio-lingual) เป็นปีที่ 3 กลุ่มเรียนแบบโบราณมีความรู้สึกที่ติดต่อกับคานาดาเชื้อสายฝรั่งเศส มีความอยากเรียนภาษาฝรั่งเศสมาก และมี instrumental motivation มากกว่า และเรียนดีกว่าด้วย ส่วนกลุ่มที่เรียนแบบฟัง-พูด เป็นกลุ่มที่ฝึกทักษะแบบผสมผสาน และคล่องภาษาฝรั่งเศสมาก ผู้วิจัยวินิจฉัยว่าการที่กลุ่มหลังเป็นเช่นนี้ เนื่องจากผลการสอนของครูซึ่งเป็นคานาดาเชื้อสายฝรั่งเศสนั่นเอง ความแตกต่างของวิธีสอน ความแตกต่างในระดับการเรียนของนักเรียน และการขาดการควบคุมพื้นฐานหลังของกลุ่มทดลองนี้ ทำให้การวิจัยนี้แทบไม่มีประโยชน์ อย่างไรก็ตาม งานวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Gardner (1966) ในเรื่องความถนัดจำเพาะและปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ ซึ่งอาจมีผลต่อการเรียนภาษาที่สอง

การวิจัยการพยากรณ์โดยใช้ข้อสอบความถนัดทางภาษาอย่างกว้างขวาง สะท้อนให้เห็นถึงประโยชน์ของข้อสอบชนิดนี้โดยทั่วไปอย่างเด่นชัด ผลจากการวิจัยยืนยันอำนาจของเครื่องมือการพยากรณ์โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Modern Language Aptitude Test (MLAT) Language Aptitude Battery (LAB) และ English Language Aptitude Test (ELAT)

2. ทัศนคติ

มักจะกล่าวกันว่า ทัศนคติ (attitude) และแรงจูงใจ (motivation) มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศ และอาจเป็นตัวกำหนดสัมฤทธิ์ผล (achievement) ในการเรียนได้เท่า ๆ กับองค์ประกอบ (factors) อื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นองค์ประกอบด้านความถนัดในการใช้ภาษา (aptitude) ความเฉลียวฉลาด (intelligence) หรือประสบการณ์และภูมิหลังของผู้เรียน (demographic factors) เป็นต้น

สิ่งที่เป็นตัวกำหนดทัศนคติโดยทั่ว ๆ ไปนั้น Titone (1964) ได้ให้ความเห็นว่าอยู่ที่การอบรมเลี้ยงดู สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ส่วน McQuire (1969) เห็นว่านอกเหนือจากสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้แล้ว กรรมพันธุ์และจิตวิทยา ก็มีส่วนในการกำหนดทัศนคติของบุคคลด้วย Gardner (1959) ได้ให้ความสำคัญกับการอบรมสั่งสอน (orientation) ของพ่อแม่ ว่าเป็นเครื่องกำหนดทัศนคติของลูก เช่น พ่อแม่ที่มีทัศนคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศที่ลูกกำลังเรียนอยู่ ลูกก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อภาษานั้นตามไปด้วย ในทางตรงกันข้าม ถ้าพ่อแม่มีทัศนคติที่เป็นไปในทางลบ ลูกก็จะมีทัศนคติในทางลบด้วยเช่นกัน ผลการวิจัยหลายแห่งได้สนับสนุนความเห็นที่ว่า การอบรมสั่งสอนของพ่อแม่เป็นเครื่องสะท้อนทัศนคติของลูก

ความหมายของ “ทัศนคติ”

Allport (1935) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “ทัศนคติ” ว่าหมายถึงสภาวะทางจิตใจ (state of mind) ของบุคคลที่มีต่อค่านิยม (value) เช่น เงิน ชื่อเสียง ชาวต่างชาติ หรือ ทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ ส่วนความรักเงิน ความต้องการชื่อเสียง ความเกลียดชังชาวต่างชาติ ความเคารพเชื่อถือ ในทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์เหล่านี้เป็นทัศนคติ

McQuire (1969) บรรยายถึงทัศนคติว่า เป็นสภาพที่เกิดจากความเกี่ยวข้องกันขององค์ประกอบ 3 อย่าง คือ ความรู้ (cognitive) ความรู้สึก หรือความชอบ (affective) และการกระทำ (psychomotor)

นอกจากคำว่า “ทัศนคติ” แล้ว มีคำอีกคำหนึ่งที่มักใช้ควบคู่กันไป คือ คำว่า “แรงจูงใจ” (motivation) ความแตกต่างทางด้านความหมายของ 2 คำนี้ ยังไม่มีผู้ใดสามารถอธิบายได้กระจ่าง แต่ก็มือนักวิชาการหลายท่านได้ให้คำอธิบายความแตกต่างไว้ดังนี้

Hancock (1972) ให้คำนิยามของ “ทัศนคติ” ว่า หมายถึงความรู้สึก ไม่ว่าจะเป็นไปในทางลบหรือทางบวก ส่วน “แรงจูงใจ” หมายถึง ความเต็มใจของบุคคลที่จะใช้ความพยายามในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

Oller (1981) พูดถึง “ทัศนคติ” ไว้ว่า น่าจะหมายถึง ความสนใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ส่วน “แรงจูงใจ” นั้น ก็คือ ความต้องการ (desire) และความพยายาม (effort) ที่ใช้ในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

Jakobovits (1970) อธิบายความหมายของ “ทัศนคติ” ว่าหมายถึง ความสนใจ ซึ่งเป็นสถานะที่แรงผลักดันอยู่ภายในตัวบุคคลนั่นเอง ส่วน “แรงจูงใจ” เป็นสถานะที่บุคคลนั้นอาจไม่มีความสนใจ แต่มีแรงผลักดันที่เกิดจากภายนอก และสถานะที่แรงผลักดันเกิดจากภายในนั้นน่าจะเป็นสถานะที่พึงประสงค์มากกว่าแรงผลักดันที่มาจากภายนอก นอกจากนี้ Jakobovits ยังได้เสนอคำอีกคำหนึ่ง คือ ความอดสาหัส (perseverance) โดยหมายถึง เวลาที่บุคคลอุทิศให้กับการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างจริงจัง

นอกจากคำอธิบายดังกล่าวข้างต้นนี้ ยังมีผู้อธิบายความแตกต่างไว้อีกหลายแห่ง แต่ไม่ว่าจะมีความแตกต่างในด้านความหมาย อย่างไรก็ตาม ทัศนคติ แรงจูงใจ และความอดสาหัส ต่างก็ถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่ทำให้เกิดความชอบหรือไม่ชอบ (affective factors) ที่มีผลต่อการกระทำและความสำเร็จในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยกันทั้งนั้น ฉะนั้น ในการวิจัยนี้ จะใช้คำว่า “ทัศนคติ” ในความหมายกว้าง ๆ โดยให้ครอบคลุมถึงความสนใจ ความเต็มใจ ความอดสาหัส ความพยายาม และปริมาณมากน้อยของความพยายามที่ใช้ในการเรียนภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศ หรืออีกนัยหนึ่ง “ทัศนคติ” ในที่นี้ จะรวมความหมายของ “แรงจูงใจ” และ “ความอดสาหัส” ไว้ด้วยกัน

ประเภทของแรงจูงใจ

Mowrer (1960) ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับการพัฒนาการใช้ภาษาที่ 1 ของเด็กแรกเกิดว่า เป็นเพราะมีการสนับสนุน (reinforcement) ด้วยการกระทำ และคำพูดของพ่อแม่ เด็กพูดเพราะมีความต้องการที่จะเอาอย่างพ่อแม่ (identification)

Gardner และ Lambert ยังได้พูดถึงทัศนคติอีกประเภทหนึ่ง เรียกว่า “ทัศนคติเพื่อใช้ประโยชน์” (instrumental motive) ทัศนคติประเภทนี้เกิดจากความต้องการที่จะได้รับการยอมรับในสังคม (social recognition) หรือประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ ถ้าผู้ที่มีความรู้ภาษาต่างประเทศ หรืออีกนัยหนึ่ง ผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศก็เพื่อต้องการได้รับประโยชน์บางอย่างจากการเรียนนั้น แต่ไม่มีความต้องการที่จะเกี่ยวข้องกับเจ้าของภาษา หรือเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนที่ใช้ภาษานั้น

Krashen (1981) เพิ่มเติมว่า ทักษะคติประเภทนี้ ผู้เรียนต้องการเกี่ยวข้องกับเจ้าของภาษา ก็เพียงพอให้บรรลุวัตถุประสงค์บางอย่าง และเมื่อบรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์แล้ว การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้นก็สิ้นสุดลง หรือผู้เรียนอาจจะต้องการเรียนเพียงแง่ใดแง่หนึ่งของภาษาเท่าที่จำเป็นเท่านั้น

บทบาทและความสำคัญของทัศนคติกับความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ

Prescott (1938) พูดถึงทัศนคติไว้ว่า เป็นตัวกระตุ้นซึ่งทำให้เกิดความอยากเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นตัวกำหนดความแน่วแน่ ความเอาใจใส่ที่มีต่อการเรียน กำหนดความมากน้อยในการที่ผู้เรียนจะยอมรับการเรียน และทัศนคติจะทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจ เมื่อได้รับความสำเร็จในการเรียน หรือความผิดหวัง เมื่อผลการเรียนล้มเหลว

Gardner และ Lambert (1968) ให้ความเห็นว่า ความสำเร็จในการเรียนภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความถนัดทางภาษา หรือความเฉลียวฉลาดของผู้เรียนเท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อเจ้าของภาษาด้วย ทัศนคติจึงนับเป็นตัวกำหนด และทำนายความก้าวหน้าในการเรียน และผลสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนอีกตัวหนึ่ง

Krashen (1981) กล่าวว่า ความถนัดทางภาษา และทัศนคติต่างก็เกี่ยวข้องกับผลสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน แต่ไม่มีความเกี่ยวข้องกันเอง ทั้งนี้เพราะผู้เรียนอาจมีความถนัดสูง แต่มีทัศนคติในทางลบ หรือมีความถนัดต่ำ แต่มีทัศนคติต่อภาษานั้นในทางบวกก็ได้

ทัศนคติในความเห็นของ Krashen ไม่ว่าประเภทใดก็มีส่วนในการกำหนดความสำเร็จในการเรียนได้ทั้งนั้น เพราะผู้เรียนบางคนอาจไม่มีความต้องการที่จะเป็นเหมือนเจ้าของภาษา แต่มีความเห็นว่า ภาษาต่างประเทศนั้นจะนำประโยชน์ในการทำงาน ดังนั้นทัศนคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศนั้น ย่อมมีความสัมพันธ์และอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนไม่มากนักน้อย

ความเชื่อที่ว่า มีความสัมพันธ์กันระหว่างการเรียนภาษาต่างประเทศ กับทัศนคติ ทำให้ผู้เสนอแบบจำลอง (model) ของความสัมพันธ์ขึ้นมาหลายแบบ¹ โดยแต่ละแบบได้พัฒนาคัดแปลงแบบจำลองที่เสนอไว้เดิมเป็นลำดับ Gardner และ Lambert (1959) ได้ตั้งสมมติฐานว่า ความรู้สึกที่ดีต่อเจ้าของภาษาจะเป็นผลให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็วและง่ายขึ้น ทั้งสองจึงเสนอแบบจำลองที่แสดงความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลกัน (causal relationship) ในแนวตรง (linear) ระหว่างทัศนคติกับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนไว้ดังนี้

ทัศนคติทางบวก \longrightarrow ความสำเร็จในการใช้ภาษา

Savignon (1972) ได้เสนอแบบจำลองที่ตรงกันข้ามกับแบบแรก โดยมีความเห็นว่า ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ น่าจะเป็นตัวกำหนดทัศนคติ นั่นก็คือ ผู้ที่เรียนได้ดีจะเกิดทัศนคติที่ดีต่อภาษา และผู้ที่เรียนไม่ได้ผลดีก็จะมีทัศนคติในทางลบต่อภาษานั้น

ผู้เรียนภาษาได้ดี \longrightarrow ทัศนคติทางบวก

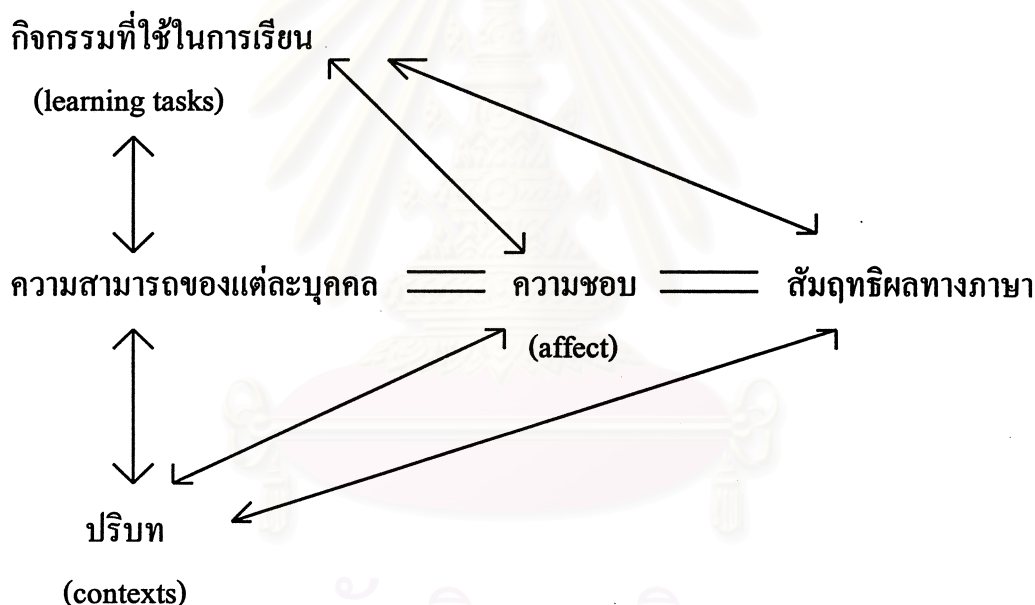
ผู้เรียนภาษาไม่ได้ดี \longrightarrow ทัศนคติทางลบ

Gardner และ Smythe (1975) ได้เสนอแบบจำลองอีกแบบหนึ่งแสดงความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลกันในทางอ้อม (indirect causal relationship) ระหว่างทัศนคติกับความสำเร็จไว้ดังนี้

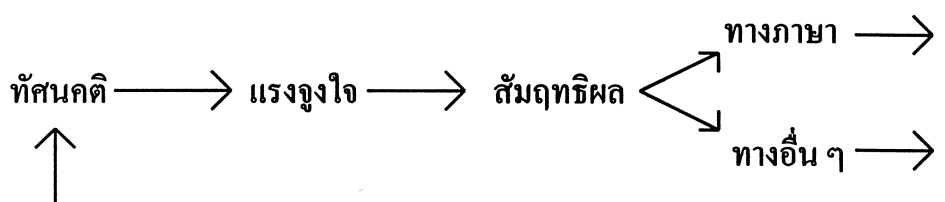
ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ \longrightarrow ความมากน้อยของแรงจูงใจ \longrightarrow ความสำเร็จ
(attitudinal characteristics) (motivational level) (achievement)

¹ แบบจำลองที่แสดงไว้ในการวิจัยฉบับนี้ รวบรวมมาจาก Prapthal (1981)

จากการวิจัยหลายแห่งพบว่า “ทัศนคติเพื่อให้เหมือนเจ้าของภาษา” ไม่ได้ให้ผลดีในการเรียนภาษาต่างประเทศมากกว่า “ทัศนคติเพื่อใช้ประโยชน์” เสมอไป (Genesee 1978 และ Lukmani 1972) หรือในบางกรณี ทัศนคติทั้งสองประเภทก็ไม่ได้ทำให้มีความแตกต่างในสัมฤทธิ์ผลในการเรียน จึงมีผู้เสนอว่า ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น อาจเป็นความสัมพันธ์ใน 2 ทิศทาง (bidirectional) มากกว่าในแนวตรง และยังเป็นความสัมพันธ์ที่อาจเปลี่ยนแปลงได้ไม่คงที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับบุคคล สิ่งแวดล้อม และกิจกรรมที่ใช้ในการเรียน ดังนั้น Oller (1977) และ Upshur, Acton, Arthur และ Guiora (1978) จึงได้เสนอแบบจำลองแบบที่ 3

Gardner (1979) เสนอว่า อาจมีความสัมพันธ์กันทางอ้อมระหว่างทัศนคติกับความสำเร็จในการเรียน นั่นก็คือว่า ทัศนคติที่ดีทำให้ผู้เรียนเรียนได้สำเร็จ และความสำเร็จในการเรียนนี้เองจะมีผลย้อนกลับไปสู่ทัศนคติของผู้เรียนอีกชั้นหนึ่ง ดังในรูปแบบจำลองข้างล่างนี้

ได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติ และบทบาทของทัศนคติที่มีต่อการศึกษารายภาษาต่างประเทศไว้เป็นจำนวนมาก Jones (1950) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทัศนคติของผู้เรียนที่เรียนภาษาเวลช์ (Welsh) เป็นภาษาที่ 2 Jones พบว่า สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อทัศนคติ และความสำเร็จของผู้เรียน ผู้เรียนที่มีความคุ้นเคยกับภาษาเวลช์นอกห้องเรียนด้วยจะมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาเวลช์มากกว่าผู้เรียนที่ได้ใช้ภาษาเวลช์เฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น

Gardner และ Lambert (1959) พบว่า เมื่อให้นักเรียนมัธยมในมอนทรีล ซึ่งเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่ 2 ทำข้อทดสอบที่ทดสอบความถนัดทางภาษา และทัศนคติปรากฏว่า ความถนัดและทัศนคติ มีความเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และทัศนคตินับเป็นองค์ประกอบที่ทำนายความสำเร็จในการเรียน ได้องค์ประกอบหนึ่ง

Gardner (1960) ในการศึกษาให้นักเรียนมัธยมในมอนทรีล 6 แห่ง ที่เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่ 2 ปรากฏว่า ทัศนคติที่ดีที่มีต่อชุมชนที่ใช้ภาษาที่ 2 มีผลต่อการเรียนภาษาฝรั่งเศส ทัศนคติเพื่อให้เหมือนเจ้าของภาษา มีส่วนกระตุ้นให้เรียนและมีความสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียน

เช่นเดียวกับ Gardner ในการศึกษา นักเรียนญี่ปุ่นที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ของ Cowan (1968) เขาพบว่า นักเรียนที่ต้องการจะเหมือนคนอเมริกันจะพูดภาษาอังกฤษได้ดีกว่า นักเรียนที่ไม่มีความต้องการเช่นนั้น

ส่วน Spolsky (1969) ซึ่งให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถของนักเรียนต่างชาติที่อยู่ในอเมริกาจาก 80 ประเทศ กับ “ทัศนคติเพื่อให้เหมือนเจ้าของภาษา” นักเรียนที่คิดว่าตนเองเหมือนคนอเมริกันจะมีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่า ความต้องการที่จะเหมือนคนอเมริกันนี้ มีความเกี่ยวพันกับความสามารถในการใช้ภาษาอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .001$)

ส่วนการวิจัยของ Adams (1971) ของผู้เรียนภาษาอังกฤษในปัวโตริโกจากแบบสอบถามเกี่ยวกับภูมิหลังของผู้เรียน การใช้ภาษานอกห้องเรียน ทัศนคติของพ่อแม่ที่มีต่อการเรียนภาษาของลูก และทัศนคติของตัวผู้เรียนเองต่อการเรียนภาษาอังกฤษเขาได้พบว่า ทัศนคติเป็น prerequisite ต่อความสำเร็จในการเรียน และยังพบอีกว่า ผู้เรียนต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพ ซึ่งแสดงถึง “ทัศนคติเพื่อใช้ประโยชน์” มากกว่า “ทัศนคติเพื่อให้เหมือนเจ้าของภาษา”

Lukmani (1972) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของทัศนคติ โดยใช้นักเรียนหญิงที่พูดภาษามาราทीในบอมเบย์ นักเรียนเหล่านี้เรียนภาษาอังกฤษมาแล้ว 7 ปี เมื่อทำการทดสอบ โดยใช้แบบสอบถาม และใช้ cloze test ในการวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ผลปรากฏว่า นักเรียนเหล่านี้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ประโยชน์และทัศนคติเพื่อใช้ประโยชน์ เป็นตัวทำนายสัมฤทธิ์ผลทางภาษาของนักเรียนได้ดีกว่าทัศนคติเพื่อให้เหมือนเจ้าของภาษา

ในการวิจัยที่ฟิลิปปินส์ของ Gardner และ Lambert (1972) นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษมาแล้ว 6 ปี ได้ทำข้อทดสอบวัดความถนัด ความรู้ การใช้ทักษะการพูด แบบสอบถามวัดทัศนคติและแรงจูงใจ พร้อมทั้งแบบสอบถามสำหรับพ่อแม่ของนักเรียน ผลปรากฏว่า ทัศนคติเพื่อใช้ประโยชน์เป็นเครื่องกำหนดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในฟิลิปปินส์ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญในทางธุรกิจการศึกษา แต่ไม่ใช่ภาษาที่ใช้ในบ้าน จึงเห็นได้ว่า ทัศนคติเพื่อใช้ประโยชน์มีบทบาทสำคัญกว่าทัศนคติเพื่อให้เหมือนเจ้าของภาษา

แต่การวิจัยของ Gardner, Smythe, Clement, Glikman (1976) ได้ผลตรงกันข้าม เพราะทัศนคติเพื่อให้เหมือนเจ้าของภาษา เป็นตัวทำนายความสามารถในการใช้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้น 7-11 ในมอนทรีล ได้ดีกว่าทัศนคติเพื่อใช้ประโยชน์ นอกจากนั้น การวิจัยยังปรากฏว่า ทัศนคติเพื่อให้เหมือนเจ้าของภาษามีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนในห้องเรียน นักเรียนจะอาสาที่จะตอบคำถามตอบได้ถูกต้อง และมีความสนใจมากกว่านักเรียนอื่น

ผลการวิจัยหลายแห่งแสดงว่า ทัศนคติทั้งสองประเภทต่างก็มีความสำคัญ และมีอิทธิพลต่อการเรียน และสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างชาติ Tucker Hamayan และ Genesee (1976) ยังพบในการวิจัยนักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศส 3 กลุ่มว่า ทัศนคติเป็นตัวกำหนดความสำเร็จในการเรียนของเด็กมากกว่าความถนัดหรือความฉลาด (IQ) จึงพอสรุปได้ว่า ทัศนคตินับเป็นตัวแปรสำคัญที่ควรคำนึงถึงในการวัดสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาที่ 2 ของผู้เรียน

ทัศนคติกับการเรียนรู้แบบเข้าใจ

Krashen (1980) พูดถึงกระบวนการเรียนรู้ว่ามีอยู่ 2 แบบ คือ การเรียนรู้แบบจำ (learning) และการเรียนรู้แบบเข้าใจ (acquisition) การเรียนรู้แบบจำนั้นเป็นขบวนการที่เน้นในเรื่องรูปแบบ (form) ความถูกต้อง มีความเกี่ยวข้องกับกฎเกณฑ์ทางภาษา (grammatical syllabus) ซึ่งมีการเรียงลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาไว้ก่อนล่วงหน้า ส่วนการเรียนรู้แบบเข้าใจ เป็นขบวนการที่เกิดขึ้นโดยมีลำดับขั้นตอนที่เป็นไปตามธรรมชาติ คล้ายกับขบวนการเรียนรู้ภาษาที่ 1 และเป็นไปเพื่อการสื่อความหมาย (communication) โดยแท้จริง และไม่มีการกำหนดขั้นตอนในการเรียนรู้ด้วยลักษณะของภาษา (surface linguistic properties)

Krashen (1981) พูดถึงความแตกต่างของการเรียนรู้ทั้งสองประเภทไว้ว่า การเรียนรู้แบบจำเกิดขึ้นเฉพาะในห้องเรียน (formal) เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับตัวภาษา ส่วนการเรียนรู้แบบเข้าใจนั้น เกิดขึ้นได้ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อได้รับสิ่งที่ทำให้เกิดความเข้าใจ (comprehensible input) นับเป็นการเรียนรู้โดยทางอ้อม

ทัศนคติมีความเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบเข้าใจได้อย่างไรนั้น Krashen (1981) ได้ให้ข้อคิดเห็นไว้ว่า ทัศนคติจะเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนต้องการติดต่อเกี่ยวข้องกับเจ้าของภาษา ทำให้ผู้เรียนได้รับข้อมูล (input) ในการเรียนรู้ภาษา (language acquisition) มากขึ้น นอกจากนั้น ทัศนคดียังมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างแท้จริง เพราะการฟังภาษาที่ 2 เพียงอย่างเดียว ย่อมไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้

ทัศนคติในทางบวกต่อชุมชนเจ้าของภาษา ย่อมเป็นเครื่องสนับสนุนให้ผู้เรียนติดต่อเกี่ยวข้องกับเจ้าของภาษาเป็นการเพิ่มพูนข้อมูล (input) และในทำนองเดียวกัน ทัศนคติทางลบย่อมเป็นอุปสรรค สิ่งบั่นทอนการเรียนรู้ภาษาที่ 2 Fisher (1978) เรียกสิ่งกีดขวางบั่นทอนการเรียนรู้นี้ว่า filter โดยมีความหมายรวมถึงทัศนคติความเชื่อ แรงผลักดัน ภาพพจน์ ความคิดเกี่ยวกับตนเอง การอบรมสั่งสอน ที่เป็นไปในทางลบ Prapphal (1981) ตั้งสมมติฐานว่า ถ้าผู้เรียนมีสิ่งกีดขวางการเรียนรู้มาก การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้น้อย ในทางตรงกันข้ามถ้าผู้เรียนมีสิ่งเพิ่มพูนการเรียนรู้ หรือ amplifier อันได้แก่ ทัศนคติความเชื่อ ความคิดเกี่ยวกับตนเอง และการอบรมสั่งสอนในทางบวก ก็จะช่วยให้การเรียนรู้เกิด และเป็นไปได้ง่ายขึ้น

ฉะนั้น ทักษะสามารถเป็นได้ทั้งสิ่งที่สนับสนุนการเรียนรู้ (amplifier) หรือ อุปสรรคขัดขวางการเรียนรู้ (filter) ขึ้นอยู่กับว่าทักษะนั้นจะเป็นไปในทางใด ทักษะจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่ 2 อย่างเห็นได้ชัด

การวัดทักษะ

การวัดทักษะเป็นสิ่งที่ยาก และค่อนข้างสลับซับซ้อน ส่วนใหญ่เราจะวัดได้แต่เพียงความโน้มเอียง (direction) หมายถึง ความรู้สึกโน้มเอียงไปทางด้านบวกหรือด้านลบ และความมากน้อย (magnitude) ของความรู้สึกชอบใจ หรือไม่ชอบใจเท่านั้น Scott (1969) ส่วนในเรื่องของวิธีการวัด Dannerbeck (1966) ได้เสนอวิธีการสอบถาม โดยให้ผู้ถูกสอบถามบรรยายถึงตนเองในแง่ต่าง ๆ ว่าเป็นอย่างไร เช่น ความเชื่อมั่นในตนเอง การปรับตัวเข้ากับวิชาที่เรียน ความขยันหมั่นเพียร ความตั้งใจและกระตือรือร้น การยอมรับคำแนะนำและอื่น ๆ เขาได้ทำการทดลอง โดยแบ่งผู้เรียนเป็น 2 กลุ่ม โดยสัมภาษณ์กลุ่มแรกด้วยคำถามเกี่ยวกับพื้นฐานความรู้ทางภาษา ส่วนกลุ่มที่ 2 ได้รวมคำถามเกี่ยวกับตนเองไว้ด้วย ผลปรากฏว่า กลุ่มที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ย (mean achievement) สูงกว่ากลุ่มแรก

เครื่องมือในการวัดทักษะที่ใช้กันอย่างแพร่หลายที่สุดก็คือ แบบสอบถาม ซึ่งข้อมูลที่ผู้เรียนจะตอบเอง (self-report) Oller (1981) มีความเห็นว่า แบบสอบถามเป็นการวัดทางอ้อม และเป็นการสรุปความ (infer) เอาเองเท่านั้น เพราะเราจะทราบทักษะของผู้เรียนได้จากคำบอกเล่าของผู้เรียนเองเท่านั้น และคำบอกเล่าของผู้เรียนย่อมไม่เป็นหลักประกันว่าคำตอบนั้นจะถูกต้องตรงกับความเป็นจริง ดังเช่นในการวิจัยของ Oller, Hudson และ Liu (1977) พบค่าสหสัมพันธ์ (correlation) ในทางลบระหว่างความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (proficiency) ของนักศึกษาจีนในอเมริกา กับทักษะเพื่อให้เห็นเหมือนเจ้าของภาษา และในการวิจัยของ Oller กับ Baca และ Vigil (1977) พบว่า กลุ่มผู้หญิงเม็กซิกัน - อเมริกัน ผู้ที่มีแนวโน้มที่เห็นว่าตนเองมีลักษณะคล้ายอเมริกันมากกว่าเม็กซิกัน กลับได้คะแนนต่ำในการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษา

จากผลการวิจัยทำให้มีปัญหากเกิดขึ้นว่า วิธีการวัดทัศนคติที่ใช้กันอยู่มีความเชื่อถือได้ (reliability) และความเที่ยงตรง (validity) มากน้อยเพียงใด สิ่งที่ทำให้เกิดความไม่เที่ยงตรงในการวัดนั้น เกิดมาจากความแปรปรวนด้านความสามารถในการตีความหมายของผู้ตอบ (variance in verbal intelligence) ด้านความสามารถในการใช้ภาษาที่ 1 ของผู้ตอบ (variance in first language proficiency) และด้านความสามารถในการใช้ภาษาที่ 2 ของผู้ตอบ (variance in second language proficiency) ในกรณีที่แบบสอบถามใช้ภาษาที่ 2 ซึ่งอาจกลายเป็นการวัดความสามารถทางภาษา มากกว่าวัดความรู้สึกที่แท้จริง

นอกจากนั้น Oller (1981) ยังพูดถึงตัวการต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ตอบตามความเป็นจริง (contaminating factors) นั่นก็คือ ผู้ตอบมีแนวโน้มที่จะตอบคำถามตรงกับความต้องการของผู้ออกแบบสอบถาม (approval motive) แทนที่จะตอบตามความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แท้จริงของตน เพื่อว่าจะได้เป็นที่ยอมรับในสายตาของผู้อื่น ผู้ตอบแบบสอบถามบางคนอาจมีแนวโน้มที่จะมองตนเองในทางที่ดีเกินกว่าความเป็นจริง (self-flattery tendency) หรือเลวกว่าความเป็นจริง หรือผู้ตอบอาจมีแนวโน้มที่จะตอบคำถามให้เหมือน ๆ กัน (response set) เพื่อให้เกิดความสม่ำเสมอคงเส้นคงวาในการแสดงออกด้วยเหตุนี้ คำตอบที่ได้จากแบบสอบถามเหล่านี้ จึงไม่อาจเป็นเครื่องวัดทัศนคติที่แท้จริงของผู้ตอบได้อย่างสมบูรณ์

ในประเทศไทยได้มีการวิจัยเรื่องอิทธิพลของตัวแปรที่เกี่ยวกับผู้เรียนคืองานวิจัยของ ดร. อัจฉรา วงศ์โสธร และคณะ เรื่อง “ความถนัดในการเรียนภาษา ทัศนคติและความสามารถภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่างชั้นกัน” งานวิจัยพบว่า

1. ความถนัดในการเรียนภาษา

โดยส่วนรวมแล้ว ผู้ที่เริ่มเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความถนัดสูงสุด รองลงมาคือ ผู้ที่เริ่มเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 1 ตามลำดับ

2. ทัศนคติต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ต่อชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

พอสรุปได้ว่า ส่วนใหญ่แล้วนักเรียนที่เริ่มเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จะมีทัศนคติดีที่สุด นักเรียนที่เริ่มเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 1 สลับกันเป็นลำดับที่ 2 และ 3

3. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

โดยเฉลี่ยผู้ที่เริ่มเรียนตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 3 จะมีความสามารถสูงกว่าผู้ที่เริ่มเรียนตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 5 และประถมปีที่ 1 ซึ่งมีความสามารถใกล้เคียงกัน

3. วิธีเรียนภาษา

การศึกษาของ Pimsleur, Sundland และ McIntyre ในปี 1963 พบว่า ในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ จะมีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศกับการเลือกใช้วิธีเรียนด้วยการฟัง ผลการศึกษานี้เพื่อทำให้คณะผู้วิจัยเสนอว่า ส่วนประกอบที่สำคัญของความสามารถทางภาษาอาจจะเป็นความสามารถในการรับและส่งข้อความโดยอาศัยประสาทหู อย่างไรก็ตามในปีเดียวกันนั่นเอง (1963) Lambert ซึ่งให้เห็นจากผลงานวิจัยของเขาว่าความแตกต่างระหว่างบุคคลในเรื่องการเลือกวิธีเรียน (modality preference) ในระดับอายุต่าง ๆ กันไม่มีความเกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาต่างประเทศ โดยใช้การเรียนแบบ audio-visual approach และสำหรับกลุ่มที่ผู้เรียนมีอายุมาก การเรียนภาษาต่างประเทศโดยใช้วิธี audio-visual approach มีความสัมพันธ์ในทางติดลบกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาระยะยาว

มีการศึกษาของนักวิจัยอื่นอีกหลายคนที่สนับสนุนผลที่ได้จากการวิจัยของ Lambert โดยเน้นว่าการให้วิธีเรียนที่ไม่เหมือนกันจะทำให้เกิดผลในทางเป็นปฏิปักษ์ต่อทัศนคติที่ผู้เรียนมีต่อภาษาที่กำลังศึกษานั้น ตัวอย่างการวิจัยเหล่านี้ได้แก่ของ Mozkowitz ในปี 1964 ซึ่งได้ผลว่าผู้เรียนจะมีปฏิกริยาทางลบต่อการเรียนการสอนโดยอาศัยภาพยนตร์สารคดีที่ passive ซึ่งฉายให้ดูทางโทรทัศน์ และ Mueller กับ Leutenegger ได้ศึกษาในปี 1964 ว่า ผู้เรียนจะมีปฏิกริยาในทางลบต่อข้อความทั้งหมดที่เสนอให้เรียน โดยวิธี audio-visual approach

มีหลักฐานที่แสดงว่าความเหมาะสมของวิธีการสอน (mode of presentation) อาจแปรตามลักษณะของเนื้อหา Cantril และ Allport ศึกษาในปี 1935 เกี่ยวกับการใช้วิทยุเป็นสื่อในการเรียนการสอน และสรุปว่า ถ้าเนื้อหาที่สอนเป็นการพูดที่ใช้ถ้อยคำสลับซับซ้อน (complex verbal nature) การสอนแบบที่ผู้เรียนเห็นหน้าคนพูด (face-to-face presentation)

จะดีกว่าการที่ผู้เรียนได้ฟังแต่เสียงเท่านั้น (pure auditory presentation) ในปี 1946 ผลงานวิจัยของ Krawiec ก็สนับสนุนผลจากการวิจัยของ Cantril ด้วย Dodson และ Price กับ Mueller และ Harris ต่างก็ทำวิจัยซึ่งได้ผลทำนองเดียวกันว่าถ้ามีการเรียนการสอนโดยวิธีที่ผู้เรียนได้ฟังแต่เสียง (auditory presentation) ร่วมกับการเห็นภาพเกี่ยวกับเนื้อความ (visual) แล้วก็จะได้ประสิทธิผลในการเรียนเพิ่มขึ้นและผู้เรียนก็จะมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนมากขึ้นด้วย

จากการศึกษาของ NFER Burstall (1978) ได้สังเกตพบในทำนองเดียวกันว่า สำหรับกลุ่มที่ได้รับการทดลองนั้น มีผู้เรียนบางคนเท่านั้นที่จะสามารถจดจำเรียนโดยได้ฟังแต่เสียงเพียงอย่างเดียว (pure auditory presentation) ได้เป็นเวลานาน ๆ ผู้เรียนส่วนใหญ่จะไม่ชอบการเรียน โดยต้องเป็นผู้ที่ทนฟังอยู่เฉย ๆ เป็นอย่างมาก ในปี 1969 Gupta และ Stern พบว่าถ้า วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนคือให้มีความสามารถในการพูดอย่างคล่องแคล่ว การสอนโดยให้ผู้เรียนฝึกฟังนาน ๆ จะยิ่งทำให้ได้ผลน้อยลงเป็นอันมาก และยิ่งเรียนไป ส่วนใหญ่ของผู้เรียนในกลุ่มทดลอง โดยเฉพาะผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงจะชอบการเรียนการสอนแบบให้เห็นภาพ (visually supported presentation) มากขึ้นกว่าเดิม ลักษณะ ดังกล่าวนี้เป็นลักษณะเฉพาะของนักเรียนใน grammar-school ซึ่งมีความโน้มเอียงที่จะไม่ชอบการเรียนแบบฟังเสียง + เห็นภาพ (audio-visual approach) และมีความนิยมการเรียนการสอนแบบเก่า คือใช้ตำราเรียนเป็นหลัก (textbook-based approach) ในการศึกษา เกี่ยวกับการเรียนพูดและเขียนภาษาฝรั่งเศส ซึ่งถือว่าเป็นภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้เรียนใน grammar-school พบว่า ผู้เรียนชอบเขียนมากกว่าพูด และจะมีความกังวลมากเมื่อจะต้องพูดภาษาฝรั่งเศส สาเหตุที่สำคัญคือ ความประหม่าโดยเฉพาะเมื่ออยู่ในชั้นเรียนที่มีเพื่อนต่างเพศอยู่ด้วย

โดยสรุปผลงานวิจัยเท่าที่ปรากฏแสดงว่า วิธีการเสนอเนื้อหาเพื่อให้เกิดการเรียนการสอนนั้น ควรจะแปรไปตามองค์ประกอบหลายประการคือ ระดับของการเรียนรู้ ลักษณะเนื้อหาวิชา ความสามารถ วุฒิภาวะ และการเลือกวิธีเรียน (modality preference) ของผู้เรียนเอง

เป็นจริง (self - flattery tendency) หรือเลกว่าความเป็นจริง หรือผู้ตอบอาจมี
แนวโน้มที่จะตอบคำถามให้เหมือน ๆ กัน (response set) เพื่อให้เกิดความสม่ำเสมอ
คงเส้นคงวาในการแสดงออก ด้วยเหตุนี้ คำตอบที่ได้จากแบบสอบถามเหล่านี้ จึงไม่อาจเป็น
เครื่องวัดทัศนคติที่แท้จริงของผู้ตอบได้อย่างสมบูรณ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Tabachnick, Palmer, และ Esmay พบว่าในการใช้สื่อเพื่อการเรียนการสอนวิชา เศรษฐศาสตร์ด้วยตนเอง (self-instruction) ผู้เรียนชอบที่จะเรียนโดยใช้ videotape และแบบฝึกหัด มากกว่าที่จะใช้ audiotape และแบบฝึกหัด เมื่อได้ทดลองครบ 3 อาทิตย์ แล้วมีการทดสอบสัมฤทธิ์ผลปรากฏว่า การเรียนโดย videotape และมีแบบฝึกหัดไม่ได้ให้ผลที่แตกต่างกับการเรียนโดย audiotape และแบบฝึกหัด

Nasser และ McEwen ทดสอบความจำและ involvement โดยใช้ข้อทดสอบแบบ มีตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนแบ่งเป็น 4 พวก คือ (1) พวกที่เรียนรู้โดยการใช้ videotape (2) ใช้ audiotape อย่างเดียว (3) ใช้ข้อเขียนอย่างเดียว และ (4) ใช้ audio + ข้อเขียน ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ปรากฏว่าเป็นไปตามที่ผู้วิจัยคาดไว้ คือ กลุ่มที่ใช้ videotape ได้คะแนนผลสัมฤทธิ์มากกว่ากลุ่มที่เรียนรู้โดยการใช้ audiotape อย่างเดียว แต่ความแตกต่างนี้เป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญ

S. Pit Corder (1977) กล่าวว่า การที่ผู้เรียนรับการเรียนรู้โดยวิธีคูโทรทัศน์แล้วได้ผลสัมฤทธิ์ไม่ดีเท่าที่ควร เป็นเพราะในภาพยนตร์โทรทัศน์มีทั้งสิ่งที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเนื้อหาที่เรียน สิ่งที่เกี่ยวข้องเพียงบางส่วน และสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องเลย ผู้เรียนจำเป็นต้องรับรู้ข้อความและภาพทั้งหมด วิธีที่จะช่วยการเรียนรู้โดยใช้โทรทัศน์ มี 2 ทาง คือ

1. การทำให้ทั้งภาษาและเนื้อหาง่ายต่อการเข้าใจขึ้น
2. การจำกัดความสนใจไปสู่จุดที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเนื้อหาที่เรียน เช่น ด้วยการมีตัวอักษรที่สำคัญหรือคำที่สำคัญปรากฏขึ้นในขณะที่ได้ยินประโยคนั้น ๆ

4. กลวิธีในการเรียนภาษา (Language Learning Strategies)

เดิมทีเดิวนั้น การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ จะคำนึงถึงตัวผู้สอนเป็นหลัก บทความเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศ มักจะเขียนถึงแต่ว่าจะสอนภาษาได้อย่างไร และนักวิจัยทั้งหลายก็จะคิดถึงแต่เพียงการคิดค้นวิธีการสอนใหม่ ๆ โดยประยุกต์จากวิธีการสอนซึ่งเป็นที่นิยมและจากประสบการณ์ในห้องเรียน ส่วนการเรียนรู้ของผู้เรียนก็วัดจากผลการทดสอบว่าได้หรือตกเป็นเกณฑ์ และเชื่อกันว่าความสำเร็จ หรือความล้มเหลวทั้งหมดมีผลมาจากเทคนิคการสอนโดยตรง บทบาทของผู้เรียนถูกมองข้ามไป แต่ในระยะหลาย ๆ ปีที่ผ่านมา ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญมากขึ้น ได้มีการสังเกต

ตัวผู้เรียน โดยไม่คำนึงถึงวิธีที่เขาเคยเรียน หรือกำลังเรียนอยู่ บทความของ คอร์ดเดอร์ (Corder) ชื่อ “The Significance of Learner’s Errors” ซึ่งเขียนขึ้นในปี 1967 เป็นบทความสำคัญที่กระตุ้นให้นักวิจัยหันมาสนใจตัวผู้เรียน และกลวิธี (Strategies) ที่ผู้เรียนใช้กันมากขึ้น

นักวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง มักจะถูกถามเสมอว่า “ผู้ใหญ่เรียนภาษาที่สองได้อย่างไร อะไรที่ช่วยให้เข้าใจระบบของภาษาใหม่ และการใช้ภาษาใหม่?”

ปัจจุบันนี้ เรายังไม่สามารถตอบปัญหานี้ได้อย่างสมบูรณ์ แต่ผลของงานวิจัยที่สำคัญ ๆ อาจจะใช้เป็นแนวทางได้ และเราคงจะได้คำตอบที่สมบูรณ์ในไม่ช้า ผลงานวิจัยที่สำคัญ ๆ มีเช่น Contrastive analysis Hypothesis ไม่เพียงพอที่จะใช้ทำนายความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการเรียนภาษาที่สอง เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีนี้ยึดจิตวิทยาเกี่ยวกับพฤติกรรม และทฤษฎีการถ่ายทอดเป็นหลัก (behavioral psychology and transfer theory) ซึ่งในที่สุดก็ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าไม่ครอบคลุมและไม่คำนึงถึงความสามารถในเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนในการเรียนภาษาใหม่ หรือไม่ให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ในระบบ ซึ่งเป็นขบวนการที่สร้างสรรค์ และไม่มีที่สิ้นสุดในตัวของมันเอง (Chomsky 1969)

2. Wardhaugh (1970) และนักภาษาศาสตร์การศึกษาหลายคน ได้โต้แย้งว่า ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ในปัจจุบันนี้ ยังมีองค์ประกอบไม่เพียงพอในการอธิบายไวยากรณ์ของภาษา แล้วจะสามารถสร้างทฤษฎีมาทำนาย หรือเปรียบเทียบจุดที่ทำให้เกิดความแตกต่างหรือทำนายถึงจุดที่จะทำให้เกิดความยากลำบากแก่ผู้เรียนได้อย่างไร

3. นักวิจัยก็เหมือนกับครูที่รู้ถึงปัญหาของนักเรียนจากการสอนว่า ผู้เรียนภาษาที่สองมักจะทำผิดพลาดในสิ่งที่ไม่สามารถจะใช้ Contrastive Analysis มาอธิบายได้ อีกทั้งนักเรียนยังไม่พบความยุ่งยากในประเด็นที่ Contrastive Analysis ทำนายว่าจะต้องได้พบ และยิ่งไปกว่านั้น นักเรียนหลายคนกลับมีปัญหาในประเด็นเดียวกัน ทั้ง ๆ ที่นักเรียนเหล่านั้นมีภาษาแม่ที่แตกต่างกัน (Corder 1967 : Richards 1971 a, 1971 b)

จากการสังเกตและงานวิจัยต่าง ๆ ช่วยให้นักวิจัยการเรียนภาษาที่สองไม่เชื่อว่า นักเรียนภาษาที่สองเป็นเพียง passive participant แต่เป็น active participant

Selinker (1972) เรียกรูปแบบของการที่ผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาใช้ภาษาที่สองว่า Interlanguage ซึ่งระบบนี้ไม่ใช่จะเสนอแต่เพียงว่า ความผิดพลาดในทางไวยากรณ์ของการใช้ภาษาที่สองเป็นผลมาจากการรบกวนของภาษาแม่เท่านั้น แต่ระบบนี้จะสะท้อน ความพยายามของผู้เรียนที่จะเรียนรู้ข้อยกเว้นต่าง ๆ ที่ติดตามมากับภาษาที่สอง (inherent irregularities) Selinker แนะนำว่า Interlanguage สามารถอธิบายเหตุผลได้โดยคำนึงถึง กลวิธีทางจิตวิทยาในการเรียนภาษา (psychological learning strategies) ซึ่งผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนภาษาที่สอง

กลวิธีในการเรียนนี้ บราวน์ (Brown 1980) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า “เป็นวิธีการที่ผู้เรียนเข้าถึงปัญหาหรือบทเรียน เป็นวิธีปฏิบัติเพื่อให้เข้าถึงเป้าหมายที่ต้องการเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เตรียมไว้ เพื่อใช้ควบคุมและจัดการกับข้อมูลที่ได้มา”

Brown แบ่งกลวิธีการเรียนรู้ออกเป็นสองหมวดใหญ่ คือ กลวิธีเรียนรู้ (learning strategies) และกลวิธีสื่อสาร (communication strategies)

กลวิธีเรียนรู้ (LS) หมายถึง วิธีการที่จะทำให้เกิดการซึมซาบ และเก็บรักษาสิ่งที่ได้เรียนรู้ต่าง ๆ ไว้ พร้อมทั้งจะนำมาใช้ได้อีกเมื่อพบประเด็นเดิม

กลวิธีสื่อสาร (CS) คือ กลวิธีที่ใช้เพื่อให้สามารถสื่อสารกันได้เข้าใจดี โดยอาศัยการรับภาษาที่เป็นสื่อและถอดความหมายของภาษาที่รับมาได้ถูกต้องเป็นที่เข้าใจกันทั้งสองฝ่าย

กลวิธีทั้งสองนี้แม้จะมีวิธีการแสดงออกที่แตกต่างกัน แต่ก็มีมีความเกี่ยวข้องกัน อย่างยากที่จะแยกออกจากกันได้ จึงควรจะศึกษาควบคู่กันไป

Brown (1980) ได้เขียนไว้ว่า คนเราเผชิญกับปัญหาใหม่ ๆ โดยมีความรู้เดิมจารึกอยู่ในความทรงจำ และอาศัยความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง การใช้เหตุผล และการทดลอง สมมุติฐานหลาย ๆ แบบ รวมทั้งประสบการณ์ที่ผ่านมา เพื่อใช้สิ่งเหล่านี้ประกอบกันในการพยายามแก้ปัญหา

เมื่อต้นศตวรรษนี้ John Dewey (1910) ได้อธิบายขั้นตอนของการแก้ปัญหาว่ามี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. เมื่อพบปัญหา คือ เกิดความสงสัย ไม่แน่ใจ หรือรู้ว่าจะมีความยุ่งยากเกิดขึ้น
 2. การแก้ปัญหา ผู้เผชิญปัญหาพยายามวิเคราะห์ปัญหา และหาวิธีการต่าง ๆ ที่จะแก้ปัญหานั้น รวมทั้งหาข้อสรุป หาช่องว่างเพื่อเติมให้สมบูรณ์ หาจุดหมายปลายทางของสิ่งที่กำลังกระทำ
 3. เชื่อมโยงปัญหาเหล่านั้นกับความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่เดิม ตั้งสมมุติฐานขึ้นเพื่อเป็นแนวทางว่าจะแก้ปัญหานั้นอย่างไร และรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้นเพื่อใช้ในการพิสูจน์สมมุติฐาน
 4. วิเคราะห์ข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ได้มาจากการพิสูจน์ นำมารวมเป็นหมวดหมู่ ถ้าจำเป็น
 5. ทำความเข้าใจกับผลวิเคราะห์ที่ได้ และใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาที่เผชิญอยู่และปัญหาอื่น ๆ ที่ปรากฏในรูปเดียวกัน
- ทั้งเด็กและผู้ใหญ่จะแก้ปัญหาโดยใช้ขั้นตอนทั้งห้านี้ แต่อาจจะใช้วิธีการที่แตกต่างกันออกไปบ้าง เพราะเด็กมีประสบการณ์น้อยกว่าผู้ใหญ่ ความคิดทั้งหลายยังไม่ซับซ้อนเท่าผู้ใหญ่

Brown (1980) ได้เขียนเพิ่มเติมไว้อีกว่า ตำราเกี่ยวกับการเรียนภาษามักจะแบ่ง LS ออกเป็น 4 ขบวนการหลัก คือ การถ่ายทอด (transfer) การรบกวน (interference) การสรุปแบบรวบยอด (generalization) และการปรับให้ง่าย (simplification) มีผู้เข้าใจว่า ขบวนการทั้งสี่นี้ไม่เกี่ยวข้องกัน แต่โดยความเป็นจริงแล้ว ขบวนการทั้งสี่นี้ มีความสัมพันธ์กันของสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว ซึ่งนำมาเก็บไว้ในความทรงจำ และนำออกมาแก้ปัญหาก็ได้พบใหม่ ต่อไปนี้จะเป็นการขยายความขบวนการทั้งสี่

Transfer คือ การถ่ายทอดประสบการณ์ หรือความรู้ที่มีอยู่ในอดีตมาอธิบายเพื่อตอบปัญหาที่พบในปัจจุบัน การถ่ายทอดนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทบวก (positive transfer) คือ การนำความรู้ในอดีตมาประยุกต์ใช้กับสิ่งที่กำลังเรียนอยู่ ในปัจจุบันเป็นการเอื้อต่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ ประเภทที่สองคือ ประเภทลบ (negative transfer) คือ การที่ประสบการณ์ หรือความรู้ในอดีตมาเป็นอุปสรรคขัดขวางก่อให้เกิดผลเสียต่อการ

เรียนรู้ในปัจจุบัน การถ่ายทอดแบบฉบับนี้แม้จะขัดขวางขบวนการเรียนรู้ แต่ก็เป็นที่ปรากฏอยู่เสมอในขบวนการเรียนรู้ และยากที่จะกำจัดไปให้สิ้น เพราะคนเรานั้นไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงการพบผ่าน และจดจำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง หรือสิ่งที่ถูกต้อง สำหรับภาษาหนึ่ง แต่ไม่ถูกต้องสำหรับอีกภาษาหนึ่ง

Selinker (1972) ได้พูดถึง กลวิธี (strategy) นี้ว่า ไม่ใช่ของใหม่ เพราะเคยมีการเสนอทฤษฎีเกี่ยวกับการรบกวนของภาษาแม่ที่มีอิทธิพลทำให้เกิดความผิดพลาด (errors) ในการเรียนภาษาที่สอง และเป็นทฤษฎีพื้นฐานของ contrastive analysis hypothesis อย่างไรก็ตาม language transfer ยังมีบทบาทค่อนข้างน้อย จากการสังเกตของครู และนักวิจัย พบว่า ข้อผิดพลาดของนักเรียนจำนวนมากที่ไม่สามารถอธิบายโดยหลักของภาษาแม่ได้ และบางครั้งนักเรียนที่มีภาษาแม่ต่างกันก็ทำข้อผิดพลาดเหมือนกันได้ สิ่งนี้ทำให้นักทฤษฎีการเรียนรู้ทางภาษาตระหนักว่า กลวิธีเรียนรู้ (learning strategies) อื่น ๆ ก็มีบทบาทสำคัญเช่นกัน

Interference คือ การที่ประสบการณ์ หรือความรู้เดิม เข้ามารบกวนสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ หรือการที่ข้อมูลในอดีตถูกถ่ายทอดออกมาอย่างผิด ๆ หรือเกี่ยวข้องอย่างผิด ๆ กับสิ่งที่กำลังเรียน

ในกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ interference มีบทบาทสำคัญมาก interference ในการเรียนภาษาคือ การที่อิทธิพลของภาษาแม่ส่งผลให้ผู้เรียนรับรู้ภาษาใหม่ โดยยึดหลักเกณฑ์ของภาษาแม่เป็นแม่แบบ และถ่ายทอดภาษาที่สองออกมาอย่างผิด ๆ เช่น ชาวฝรั่งเศสจะพูดว่า “I am in New York Since January” เนื่องจากเขาถ่ายทอดออกมาจากภาษาแม่ คือ ภาษาฝรั่งเศสที่ว่า “Je suis a New York depuis Janvier” ซึ่งมีความหมายเหมือนภาษาอังกฤษมาก โครงสร้างของประโยคก็คล้ายคลึงกัน ต่างกันที่กริยาของภาษาฝรั่งเศส ใช้รูป present simple ของกริยา “be” ผู้เรียนจึงใช้ Tense เดียวกันในภาษาอังกฤษด้วย ดังตัวอย่างนี้อาจกล่าวได้ว่า การใช้ในภาษาฝรั่งเศสทำให้เกิด interference ขึ้น เมื่อชาวฝรั่งเศสผู้นั้นเรียนภาษาอังกฤษ

สิ่งที่ควรระลึกถึงอีกอย่างหนึ่งคือ อิทธิพลของภาษาแม่ ที่มีผลได้ทั้งในทางบวกและทางลบในการเรียนภาษาที่สอง ดูจากประโยคที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่า อิทธิพลของภาษาแม่ ช่วยให้ผู้เรียนเขียนประโยคในภาษาที่สองได้ดี เพราะทั้งสองภาษามีโครงสร้าง และการวางตำแหน่งคำที่เหมือนกัน ทั้งประธาน กริยา วิเศษณ์ และอื่น ๆ นับเป็นอิทธิพลในทางบวก

ในทางกลับกัน ถ้าภาษาแม่ของผู้เรียนอยู่คนละตระกูลกับภาษาที่สองที่กำลังเรียนอยู่ อิทธิพลของภาษาแม่ก็จะออกมาในทางลบได้มาก เช่น ถ้าภาษาแม่เป็นภาษาไทยและภาษาที่สองเป็นภาษาอังกฤษ ผู้เรียนมีโอกาที่จะผิดพลาดได้หลายประการนับตั้งแต่การใช้กาล (tense) การเติมส่วนขยาย (morpheme) การวางคำขยาย เช่น คุณศัพท์ (adjective) ตัวอย่างเช่น ประโยคภาษาไทย “เธอถือกระเป๋าสีแดง และหนังสืออีก 3 เล่ม” นักเรียนไทยอาจพร้อมที่จะแปลประโยคข้างต้นนี้ว่า “She hold bag red and book again three” ถ้าเป็นดังนี้ถือว่าภาษาแม่มีอิทธิพลในทางลบสูงมาก

generalization หมายถึง การที่เราตั้งกฎเกณฑ์หรือสรุปผลจากการสังเกตสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือเรื่องหนึ่งเรื่องใดโดยเฉพาะ

หลักของ generalization อธิบายได้โดยอ้างอิง Ausubel's Concept of Meaningful Learning ที่ว่า “Items are subsumed (generalized) under high-order categories for meaningful retention.” การเรียนรู้ส่วนใหญ่ของมนุษย์เกี่ยวข้องกับ generalization การเรียนรู้รวบยอดของเด็กในวัยต้น เป็นตัวอย่างหนึ่งของขบวนการนี้ เช่น การที่เด็กได้พบเห็นสัตว์ชนิดต่าง ๆ เป็นครั้งคราวที่ละชั่วครู่ชั่วยามทำให้เด็กเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับ “สัตว์” อย่างไรก็ตาม ตอนที่เด็กคนเดียวกันนั้น อยู่ในระยะต้นของขบวนการ Generalization เขาอาจจะคุ้นเคยกับสุนัขมาก เมื่อเห็นม้าเป็นครั้งแรก เขาอาจจะเรียกม้าว่า “สุนัข” เรียกว่าเป็นความผิดพลาดที่เกิดจากการ overgeneralization เด็กผู้นั้นจะเข้าใจสับสนไปจนกว่าเขาจะเรียนรู้เกี่ยวกับความคิดรวบยอดของคำว่า “สัตว์” อย่างสมบูรณ์

ตัวอย่างของการ overgeneralization ในการเรียนภาษาก็มี อาทิเช่น ถ้าเราเคยทราบว่า การทำให้เป็นปฏิเสธในภาษาอังกฤษ ต้องใส่ “not” ดังเช่น “I am not a teacher” เราอาจจะนำความรู้นี้ไปใช้ในการเขียนอีกประโยคหนึ่งว่า “He is not a farmer” แต่ถ้าเราเขียนว่า “He eats not breakfast” จักว่าเราได้ overgeneralized กฎที่เรารู้อย่าง

Generalization แบ่งออกเป็น 2 วิธีการ คือ Inductive reasoning และ Deductive reasoning Inductive reasoning คือ การเก็บข้อมูล รายละเอียด และตัวอย่างต่าง ๆ แล้วนำมาตั้งเป็นหลักเกณฑ์ หรือสรุปผลให้ครอบคลุมข้อมูลเหล่านั้น

Deductive reasoning คือ การตั้งกฎเกณฑ์ หรือสมมุติฐานขึ้นก่อนแล้วจึงค้นคว้าหาข้อมูล และรายละเอียดมาสนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้งขึ้น ข้อเท็จจริงต่าง ๆ จะถูกนำมาวินิจฉัยเพื่อพิสูจน์ว่า สมมุติฐานที่ตั้งขึ้นนั้นใช้ได้หรือไม่

Simplification เป็นลักษณะหนึ่งของการเรียนรู้ของมนุษย์ เป็นขบวนการ “ลดความยุ่งยาก” คือ พยายามทำเรื่องต่าง ๆ ให้ง่ายเข้า เป็นขบวนการที่ผู้เรียนจะสะสมความรู้ต่าง ๆ ทำความเข้าใจกับกฎเกณฑ์ของภาษาที่ซับซ้อนมีความยาก และใช้เป็นเครื่องมือที่นำไปสู่การเข้าใจกฎเกณฑ์ที่ง่ายกว่าหลาย ๆ กฎ

Simplification มีความหมาย และขบวนการคล้ายคลึงกับ generalization แต่มีความหมายตรงข้ามกับ complexification ซึ่งเป็นขบวนการที่ค้นหาข้อแตกต่างของข้อปลีกย่อยอันเป็นองค์ประกอบของสิ่งที่เป็นปัญหา ขบวนการ complexification จะนำมาใช้ก็ต่อเมื่อประสบปัญหา overgeneralization หรือ over simplification ได้แก่ การดึงเข้าสู่สมมติฐานโดยมองข้ามส่วนที่ไม่ตรงกับกฎเกณฑ์ หรืออยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์

เป็นเรื่องธรรมดาในการเรียนภาษาต่างประเทศที่ overgeneralization และ simplification จะเกิดขึ้นเสมอ เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนนำมาใช้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ยิ่งมีความรู้ในภาษาที่สองมากขึ้นเท่าใดก็ยิ่งนำมาใช้มากขึ้นเท่านั้น ตัวอย่างเช่น ในการทำเป็นอดีต ผู้เรียนจะเรียนรู้ว่ามีกริยาส่วนใหญ่ในภาษาอังกฤษที่สามารถเติม ed ได้ในขณะที่กริยาบางตัวที่เป็นอปกติ (irregular) จะต้องเปลี่ยนรูป โดยที่ความรู้นี้กำหนดอยู่ในใจ ผู้เรียนอาจจะ overgeneralize กริยาบางตัวที่ไม่อยู่ในกฎนี้ เช่น “He broke the law.” แทนที่จะเป็น “He broke the law.”

Taylor ได้สรุปถึงความสัมพันธ์ในการใช้กลวิธี อันได้แก่ transfer กับ generalization ไว้ว่า นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองทั้งระดับต้นและระดับกลาง ใช้ strategies เหล่านี้ในวิธีการที่ไม่แตกต่างกันนัก แต่ใช้ในอัตราที่มากน้อยแตกต่างกัน ผลจากการวิจัย นักเรียนสองระดับนี้ทำให้ทราบว่า นักเรียนระดับกลางมีข้อผิดพลาดประเภท overgeneralization บ่อยครั้งกว่านักเรียนระดับต้น และทางกลับกัน นักเรียนระดับต้นจะทำผิดเนื่องจากอิทธิพลของ transfer มากกว่านักเรียนระดับกลาง ข้อสรุปของ Taylor คือ ขณะที่ความชำนาญของผู้เรียนมีมากขึ้น เขาจะพึ่ง transfer strategy น้อยลง และใช้สิ่งที่เขาเรียนรู้จากภาษาที่สองมากขึ้น ในทำนองเดียวกัน พวกนี้จะใช้ overgeneralization มากขึ้น เมื่อมีความชำนาญเพิ่มมากขึ้น transfer จะลดลงทันที

Jain ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนภาษาที่สองและพบว่า ผู้เรียนมักจะพยายามลดภาระการเรียนของตน โดยพยายามทำให้ระบบของภาษาง่ายขึ้น เมื่อผู้เรียนทำไวยากรณ์ของภาษาให้ง่ายลง ก็เท่ากับเขาลดภาระการเรียนภาษาของเขาลงด้วย จากการวิจัยพบว่าการอาศัย overgeneralization และ interference strategies นำไปสู่ขบวนการ simplification ได้ แต่ขบวนการ overgeneralization และ interference มักจะใช้ไม่พร้อมกัน คือ ถ้าผู้เรียนอาศัยกฎจากภาษาแม่ของตนเอง เขาก็จะหลีกเลี่ยงการใช้กฎของภาษาที่สอง แต่ถ้าผู้เรียน overgeneralized ผู้เรียนก็จะใช้กฎทางภาษาที่สองที่เรียนรู้มาแล้ว นำมาใช้ในกรณีอื่น ๆ ซึ่งผู้เรียนเห็นว่าคล้ายคลึงกัน

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าผู้เรียนจะใช้กลวิธีใด ผลที่หลีกเลี่ยงไม่ได้คือ นักเรียนก็ยังคงทำผิด แต่ถ้าผู้สอนทราบว่านักเรียนทำผิดเพราะอะไร ใช้ Strategies ใดผิดพลาด ก็จะทำการแก้ไขปัญหาได้ง่ายเข้า

การค้นพบเหล่านี้ดูเหมือนจะตรงกับทฤษฎีหนึ่ง ซึ่งคิดว่าการเรียนภาษาที่สองเป็นกระบวนการสร้างสรรค์ (actively creative process) ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียนในการที่จะเปรียบเทียบ และสรุปสิ่งใหม่ ๆ กับสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว ตัวอย่างเช่น การเชื่อมโยงสิ่งที่กำลังเรียน กับสิ่งที่เรียนมาแล้ว สำหรับผู้เรียนระดับต้น โครงสร้างของภาษาแม่ดูเหมือนจะเป็นสิ่งเดียวที่มีความหมายที่จะพึงหาได้ ฉะนั้น ผลที่ตามมา คือ การถ่ายทอดจากภาษาแม่ สำหรับนักเรียนระดับสูงขึ้นไป ระบบของภาษาที่สองกลายเป็นสิ่งที่มีความหมายมากขึ้น และเขาจะเริ่มค้นเรียนรู้ภายในกรอบของภาษานั้น ๆ โดยไม่คำนึงถึงระบบภาษาศาสตร์อื่น ๆ ทำให้การแทรกซ้อนเนื่องจากอิทธิพลของภาษาแม่ลดน้อยลง กลวิธีต่าง ๆ ที่กล่าวถึง เป็นการแสดงออกที่แตกต่างกันทางด้านภาษาของขบวนการทางจิตวิทยาเดียวกัน เป็นการนำสิ่งที่รู้อยู่แล้วมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนสิ่งใหม่

strategies of communication and assimilation ในการสื่อสารทางภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฟัง หรือการพูด การเขียน เพื่อสื่อสารในภาษาที่สองมีปัจจัยอื่นที่นอกเหนือจาก Strategies ที่ได้กล่าวมาแล้ว เนื่องจากในการสื่อสารมีเวลา และความรู้อันจำกัด มาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ซึ่งทำให้เกิดความผิดพลาดในการใช้ภาษาที่สองได้ ในการสื่อสารผู้เรียนจะต้องฟังและโต้ตอบ หรือเขียนตอบในเวลาอันจำกัด ผู้พูดจะต้องใช้

ความรู้ทั้งหมดที่ตนมี รวบรวมให้เป็นระบบตีความสิ่งที่ได้ยิน และตอบออกมาเท่าที่จะทำได้ ความบกพร่องที่เกิดขึ้นเนื่องจากความพยายามที่จะทำโครงสร้างทางภาษาอังกฤษให้ง่ายเข้า เพื่อที่จะได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือแสดงเจตนาอารมณ์ หรือจุดมุ่งหมายของตน อาจจะจัดไว้ในกลวิธีสื่อสาร (strategies of communication) ส่วนความบกพร่องที่เกิดจากการที่ผู้เรียนพยายามที่จะลดภาระที่จะต้องเรียนกฎเกณฑ์เพิ่มขึ้น โดยพยายามประสมประสาน (assimilate) กับสิ่งที่เรียนรู้อยู่แล้ว อาจจะจัดอยู่ใน strategies of assimilation (Richards 1973)

ตัวอย่างของกลวิธีสื่อสาร เห็นได้ชัดจากการเปลี่ยนแปลงทางภาษาของ Pidgin language ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้โดยคนที่มีภาษาแม่แตกต่างกัน แต่ต้องมาติดต่อกัน ในกรณีเช่นนี้ ภาษา Pidgin จะสูญเสียจำนวนศัพท์ที่ใช้ วลีวิภาค และไวยากรณ์ ก็จะถูกรับให้ง่ายเข้า Simplification เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้ที่เรียนภาษาที่สองใช้ภาษาที่เรียนได้คล่องขึ้น แต่อาจจะมีที่ผิดพลาดได้

สิ่งหนึ่งที่เราจะพบเสมอในการใช้ภาษาที่สอง คือผู้เรียนจะต้องใช้ภาษาทั้งในด้าน การฟัง การพูด สูงกว่าระดับที่ตนเรียนมา หรือระดับที่ตนมีความรู้ อยู่ ซึ่งในกรณีเช่นนี้ผู้เรียนจะต้องใช้กลวิธีพิเศษเพื่อสื่อสารในสิ่งที่โรงเรียนยังไม่ได้สอน ตัวอย่างเช่น ทางโรงเรียนอาจจะเริ่มต้นสอนภาษาอังกฤษด้วย The simple present tense, The present continuous tense สอนเรียงกันไปเป็นลำดับ โดยให้ผู้เรียนมีความรู้แต่ละเรื่องอย่างดี จึงจะขึ้นเรื่องใหม่ แต่ในชีวิตจริง เมื่อผู้เรียนพูดคุยกับผู้อื่น ฟังหรืออ่านหนังสือเล่มอื่น Tenses ต่าง ๆ จะปรากฏละกันไป โดยไม่เข้าใจว่าผู้เรียนจะรู้หรือไม่ หรือเมื่อผู้เรียนต้องการพูดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีต หรือแผนการณ์ที่จะทำในอนาคต ผู้เรียนต้องคิดวิธีการสื่อสารของตนเองขึ้นเอง เป็นการขยายกฎเกณฑ์ที่ตนรู้อยู่แล้วไปใช้ในที่อื่น ซึ่งอยู่นอกเหนือออกไป เราจะพบเห็นภาษาประเภทนี้ที่มีชื่อเรียกโดยทั่วไปว่า “playground English” ซึ่งนับเป็นวิธีการสื่อสารที่ได้ผลมาก เช่น ผู้พูดอาจจะพูดว่า **“You are not knowing what Boonrat is do”* He is open stand pipe ...water is not coming, so he got ask... ตัวอย่างจาก A working paper by H.V. George (Richards, 1973)

ตัวอย่างของ strategy of assimilation ที่เห็นได้ชัดคือ ตัวอย่างของ Jack C. Richards (1973) เขาพบว่า การเรียนรู้คำว่า Je vais (I'm going to) ง่ายกว่าการเรียนรู้ กฎเกณฑ์การใช้อนาคตกาล (futurity) ในภาษาฝรั่งเศสและเขาได้ใช้กลวิธีนี้ ในการแสดงออกถึง futurity ทุกครั้ง ถึงแม้ว่าในบางครั้งรูปแบบของอนาคตจริง ๆ เท่านั้น จึงจะใช้ได้ถูกต้อง เช่น แทนที่จะพูดว่า Je vous telephonerai ce soir (I'll telephone you tonight) เขากลับพูดว่า Je vais vous telephoner ce soir (I'm going to telephone you tonight)

ในการสื่อสารนอกจากผู้พูดจะพยายามใช้ความรู้ทั้งหมดที่ตนมีแล้ว ผู้พูดหรือผู้เรียนยังมีพฤติกรรมอีกแบบหนึ่ง คือ พยายามเลี่ยงไม่พูด หรือเขียนในสิ่งที่ตนไม่รู้ เรียกว่า strategies of avoidance เป็นกลวิธีที่น่าสนใจทั้งทางด้านภาษาศาสตร์และจิตวิทยา ผู้พูดหรือผู้เรียนจะหลีกเลี่ยงไม่พูดในหัวข้อที่เขาไม่รู้ว่าจะใช้ภาษาอย่างไร หรืออาจจะละข้อความใดข้อความหนึ่งออกไปในขณะที่กำลังพูด เพราะหาคำที่มีความหมายตรงตามที่ต้องการไม่ได้ นอกจากนี้ ยังมี syntactic avoidance เกิดขึ้น เมื่อผู้พูดพยายามเลือกโครงสร้างง่าย ๆ มาใช้เพื่อให้การสนทนาคำเนินต่อไป และสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามความต้องการ syntactic avoidance อาจจะแสดงออกได้ โดยใช้ Strategy of Paraphrasing หรือ กลวิธีการถ่ายใจความมาสู่ประโยคที่มีโครงสร้างไม่ซับซ้อน นอกเหนือจากนี้แล้ว ผู้พูดอาจจะสลับเปลี่ยนมาใช้ภาษาแม่เมื่อไม่มีทางอื่น

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า กลวิธีเรียนรู้ และ กลวิธีสื่อสาร มีความเกี่ยวพันกันอย่างลึกซึ้ง ผู้เรียนใช้ learning strategies เป็นเครื่องมือไปสู่การเรียนรู้ภาษาที่สอง เป็นการป้อนข้อมูลเข้าสู่สมองจัดเป็น input modality เมื่อเรียนรู้แล้ว ก็ต้องนำมาใช้ให้ประโยชน์ทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อสื่อสารกับผู้อื่น เพราะฉะนั้นกลวิธีสื่อสารจึงจัดเป็น output modality

กลวิธีในการสื่อสารเป็นความพยายามอย่างมีระบบของผู้เรียนในการสื่อสารที่ผู้เรียนต้องคำนึงถึง ทั้งรูปแบบ (form) และเนื้อหา (function) ของสิ่งที่ต้องการจะแสดงออก พยายามใช้ให้ถูกต้องเพื่อการสื่อความหมายที่ดี คำพูดหรือข้อเขียนที่แสดงออกมามีความแตกต่างกันตามลีลาที่ผู้เรียนแต่ละคนใช้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุดิบ หรือข้อมูลทางภาษาที่ผู้พูดแต่ละคนเก็บไว้ในสมอง ประกอบกับความสามารถในการทรงจำ และระลึกไว้

ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล บางครั้งผู้เรียนอาจจะเกิดความไม่แน่ใจในรูปแบบที่ตนจะใช้ แต่ผู้เรียนก็แสดงออกไป ทั้ง ๆ ที่อาจจะผิด โดยยึดเอาความสำคัญของการสื่อความหมายเป็นเกณฑ์

โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว กลวิธีสื่อสาร เป็นวิธีการที่ผู้เรียนใช้ควบคู่กันไปกับกลวิธีการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องอาศัยสิ่งที่ตนเรียนรู้อยู่แล้วนั้น ช่วยในการสื่อสารไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด เขียน หรืออ่าน หลังจากนั้น จึงใช้กลวิธีสื่อสารช่วยให้การติดต่อทำความเข้าใจกันบรรลุเป้าหมาย เมื่อเป็นดังนี้ Brown จึงสรุปว่า กลวิธีทั้งสองกลุ่มนี้มีความสัมพันธ์กัน

กล่าวโดยสรุปแล้ว การที่ผู้เกี่ยวข้องหันมาสนใจกับบทบาทของผู้เรียน วิเคราะห์วิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนภาษาที่สอง มีส่วนช่วยในการเรียนภาษาที่สองอย่างมาก เนื่องจากการที่ผู้เรียน คือ บุคคลสำคัญที่จะต้องเรียนรู้ภาษาใหม่ ถ้ามองข้ามตัวผู้เรียนไปจะทำให้การสอนภาษาที่สองดำเนินไปไม่ถูกทาง การวิเคราะห์กลวิธีต่าง ๆ ของผู้เรียนจึงนับเป็นการแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาที่สอง ซึ่งนับว่าตรงประเด็น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ทดลองเป็นนักเรียนระดับต้น (Beginners) คือ ม. 1 ของโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย ซึ่งเป็นโรงเรียนรัฐบาลอยู่ในความควบคุมของกรมสามัญศึกษา รวมจำนวน 97 คน เป็นชาย 41 คน หญิง 56 คน นักเรียนเหล่านี้เคยเรียนภาษาอังกฤษมาแล้วบ้าง ประมาณ 2 ปี อายุเฉลี่ยของกลุ่มทดลองประมาณ 13 ปี นักเรียนในโครงการวิจัยเป็นนักเรียนที่สมัครใจเรียนแบบฝึกหัดทดลองโดยได้รับเงินตอบแทน การเลือกกลุ่มนักเรียนเข้าเรียนแบบฝึกหัดทดลองตามความสามารถของแต่ละบุคคล ใช้วิธีการสุ่มโดยดูจากคะแนนความสามารถใช้ภาษาอังกฤษ (CULI English Test, Level II) นักเรียนทั้งหมดได้รับการทดสอบเพื่อคัดเลือกในเดือนมกราคม พ.ศ. 2525

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แบบทดสอบมาตรฐาน ได้แก่
 - 1.1 แบบทดสอบความสามารถใช้ภาษาอังกฤษ (CULI English Test Level II)
 - 1.2 แบบทดสอบความถนัดการเรียนรู้ภาษา (TLAT FORM I Level Ia)
 - 1.3 แบบทดสอบเจตคติและกิจนิสัยในการเรียน (CULI Learning Strategies, Form A)
2. เครื่องมือที่ดัดแปลง ได้แก่
 - 2.1 แบบสอบถามทัศนคติการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (Prapphal, Oller, and Byler, 1982)
 - 2.2 แบบทดสอบวัดความเข้าใจเรื่องความสัมพันธ์ของรูปทรง 2 มิติ และ 3 มิติ (Space Relations, Differential Aptitude Tests)

3. เครื่องมือที่สร้างขึ้น ได้แก่

3.1 บทเรียนภาษาอังกฤษที่เรียนด้วยตนเอง

3.2 แบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษ

1. แบบทดสอบมาตรฐาน

1.1 แบบทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษ (CULI English Test Level II)

แบบทดสอบชุดนี้แบ่งเป็น 6 ภาค คือ ภาคที่ 1 ทดสอบทักษะการฟัง คำพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนจากเทปบันทึกเสียง นักเรียนได้ยินคำพูดเป็นคำ ๆ คำละ 2 ครั้ง นักเรียนจะเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากคำที่ให้ไว้ 4 คำ ข้อทดสอบภาคนี้มีทั้งหมด 12 ข้อ ภาคที่ 2 เป็นการทดสอบความเข้าใจของนักเรียนในการฟังประโยคในกระดาษคำตอบ ข้อทดสอบภาคนี้มี 10 ข้อ ข้อทดสอบภาคที่ 3 เป็นการทดสอบความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับความหมายของคำและประโยคในภาษาอังกฤษ ในแต่ละข้อนักเรียนได้ยินคำพูดหรือประโยคจากเทป พร้อมกับดูรูปในแบบทดสอบตามไปด้วย แล้วจึงเขียนวงกลมรอบข้อที่ตรงกับคำหรือประโยคที่ได้ยิน ข้อทดสอบภาคนี้มี 15 ข้อ ภาคที่ 4 วัดความเข้าใจของนักเรียนในการอ่าน นักเรียนเห็นรูปภาพ 1 รูป พร้อมกับมีประโยคประกอบ 4 ข้อ นักเรียนเลือกข้อที่มีความหมายตรงกับรูป ข้อทดสอบภาคที่ 4 มีทั้งหมด 15 ข้อ ภาคที่ 5 ทดสอบความสามารถของนักเรียนในการใช้รูปประโยคภาษาอังกฤษ นักเรียนอ่านประโยคที่ข้อความบางตอนขาดหายไป นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากคำที่ให้ไว้ ข้อทดสอบภาคนี้มี 20 ข้อ ข้อทดสอบภาคสุดท้ายวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน นักเรียนอ่านเรื่องสั้น ๆ 5 เรื่อง ทีละเรื่อง มีคำถามเกี่ยวกับเรื่องทีอ่านหลังจากอ่านเรื่องแต่ละเรื่องจบ นักเรียนเลือกคำตอบจากตัวเลือกที่ให้ไว้ มีคำถามทั้งหมด 20 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบชุดนี้เท่ากับ .92

- 1.2 แบบทดสอบความถนัดการเรียนรู้ภาษา (TLAT Form I Level Ia) แบบทดสอบชุดนี้มี 5 ภาค ภาคที่ 1 เป็นการเรียนตัวเลขจากภาษาสมมุติจากเทป (Number Learning) นักเรียนฝึกทำแบบฝึกหัดก่อนที่จะเริ่มลงมือทำจริง ข้อทดสอบภาคนี้มี 15 ข้อ ภาคที่ 2 เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร (Phonetic Coding) นักเรียนฟังจากเทป 2 ครั้งก่อนที่จะเลือกคำตอบจากคำที่ให้ไว้ ข้อทดสอบภาคนี้มี 15 ข้อ ภาคที่ 3 เป็นการทดสอบการชี้ศัพท์โดยอาศัยคำแปล (Spelling Clues) แต่ละข้อมีคำศัพท์ที่ขีดเส้นใต้ซึ่งเป็นคำที่สะกดจากเสียงอ่าน นักเรียนเลือกคำตอบที่มีคำแปลตรงกับคำที่ขีดเส้นใต้ ข้อทดสอบภาคนี้มี 15 ข้อ ภาคที่ 4 เป็นการทดสอบความสามารถในการใช้คำ (Grammatical Sensitivity) นักเรียนเลือกคำในประโยคเทียบที่ทำหน้าที่เหมือนกับคำที่ขีดเส้นใต้ในประโยคหลัก ข้อทดสอบภาคนี้มี 15 ข้อ ภาคสุดท้ายเป็นการทดสอบการเลือกคำจากความหมาย (Language Analysis) นักเรียนเรียนภาษาสมมุติซึ่งเรียกว่าภาษาจารา นักเรียนท่องศัพท์ภาษาจารา 10 คำ โดยใช้เวลา 3 นาที นักเรียนฝึกทำแบบฝึกหัดทดสอบความจำก่อนที่จะเริ่มลงมือทำข้อสอบ โดยเขียนเครื่องหมายหน้าคำตอบที่มีความหมายตรงกับภาษาสมมุติ ข้อสอบภาคนี้มี 10 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบชุดนี้เท่ากับ .89
- 1.3 แบบทดสอบเจตคติและกตินิสัยในการเรียน (CULI Learning Strategies, Form A) แบบทดสอบนี้สร้างขึ้นเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับกตินิสัยในการเรียนและเจตคติที่นักเรียนมีต่อการเรียน นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ และทำเครื่องหมายได้คำว่า “ใช่” ถ้าข้อความที่เกี่ยวกับเจตคติและกตินิสัยในการเรียนนั้น ๆ ใช่ได้กับตัวนักเรียน ถ้าใช่ไม่ได้ก็ทำเครื่องหมายได้คำว่า “ไม่ใช่” แบบทดสอบนี้มีจำนวน 42 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบนี้เท่ากับ .82

2. เครื่องมือที่ดัดแปลง

2.1 แบบสอบถามทัศนคติและแรงจูงใจการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบสอบถามนี้ ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามทัศนคติและแรงจูงใจการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ Prapphal, Oller และ Byler (1982) มีจำนวนทั้งหมด 81 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ประกอบด้วย 3 ภาค ดังต่อไปนี้

2.1.1 เรียนภาษาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือ (Instrumentality) มีคำถาม 3 ชุด ชุดละ 9 ข้อ ทั้งหมด 27 ข้อ ได้แก่

คำถามชุดที่ 1 เรียนภาษาเพื่อเหตุผลทางการศึกษา (Academic Purposes)

คำถามชุดที่ 2 เรียนภาษาเพื่อเหตุผลทางสังคมและวัฒนธรรม (Socio-Cultural Purposes)

คำถามชุดที่ 3 เรียนภาษาเพื่องานและผลประโยชน์ส่วนตัว (Jobs and Personal Benefits)

2.1.2 เรียนภาษาเพื่อให้เข้าถึงเจ้าของภาษา (Integrativeness) มีคำถาม 3 ชุด ชุดละ 9 ข้อ ทั้งหมด 27 ข้อ ได้แก่

คำถามชุดที่ 1 เรียนภาษาเพราะใจรัก (Personal Preferences)

คำถามชุดที่ 2 การยอมรับเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (Ethnic Identity)

คำถามชุดที่ 3 ความไม่พึงใจในชาติกำเนิด (Self-Concept)

2.1.3 ความอดสาหัสในการเรียนภาษา (Willingness-to-Work) มีคำถาม 3 ชุด ชุดละ 9 ข้อ ทั้งหมด 27 ข้อ ได้แก่

คำถามชุดที่ 1 ความอดสาหัสในการเรียนภาษาในห้องเรียน (In Class)

คำถามชุดที่ 2 ความอดสาหัสในการเรียนภาษาในห้องเรียน (Out of Class)

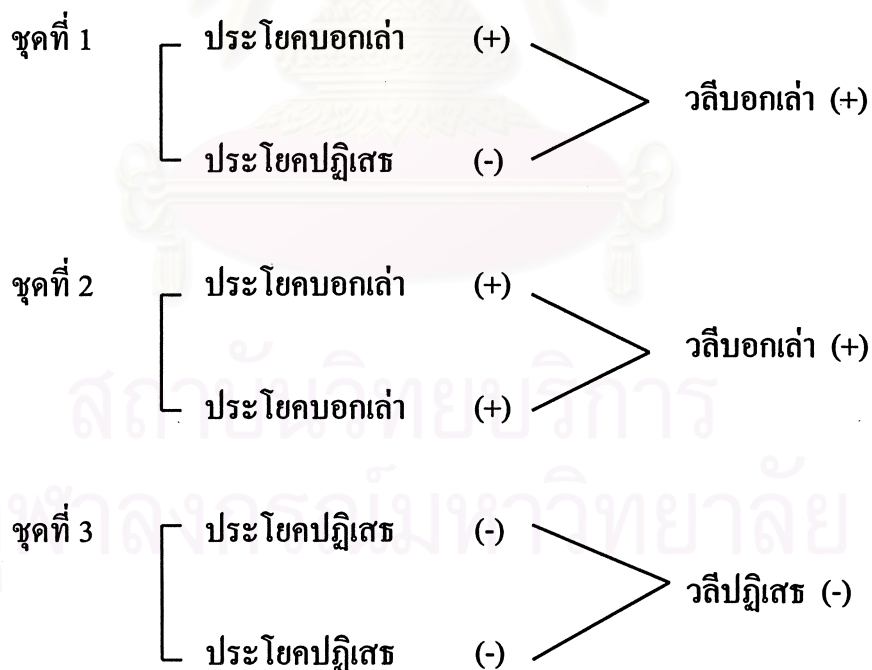
คำถามชุดที่ 3 ความจำเป็นที่ต้องเรียนภาษาให้ได้ดี (Need Achievement)

นักเรียนแสดงทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย โดยทำเครื่องหมายวงกลมรอบหมายเลข 1, 2, 3, 4, 5, 6 หรือ 7 ต่อจากข้อความแต่ละข้อความที่ใกล้เคียงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

เพื่อให้แบบสอบถามเป็นการวัดทัศนคติของนักเรียนอย่างแท้จริง ได้มีการทดสอบความเชื่อถือและความเที่ยงตรงของคำตอบ ในคำถามแต่ละภาคมีคำถามที่ถามเป็นประโยค 2 ข้อ และคำถามที่เป็นวลี 1 ข้อ ทั้งประโยคและวลีถามความคิดเห็นของผู้ตอบในเรื่องเดียวกัน คำถามที่เป็นประโยคและวลีมีทั้งที่เป็นรูปปฏิเสธและบอกเล่า เพราะถ้าเป็นรูปบอกเล่าหรือปฏิเสธแต่เพียงอย่างเดียวผู้ตอบอาจจะทำเครื่องหมายโดยไม่ได้ตั้งใจอ่านก็ได้ แผนภูมิที่ 1 แสดงการเปลี่ยนรูปประโยคบอกเล่าหรือปฏิเสธในคำถามแต่ละภาค¹

แผนภูมิที่ 1

การเปลี่ยนคำพูดของแบบสอบถาม

¹ แผนภูมินี้ดัดแปลงจากแผนภูมิของ Prapphal, Oller และ Byler (1982) ซึ่งเดิมมีคำถาม 4 ข้อ ในคำถามแต่ละภาค และเรียกวิธีการนี้ว่า “Systematic Alternation of item valences”

โปรดสังเกตว่ารูปของวลี (บอกเล่าหรือปฏิเสธ) จะตรงกับประโยคแรกของคำถามในแต่ละชุด เช่นในชุดที่ 1 ประโยคแรกเป็นบอกเล่า ข้อความของวลีก็เป็นบอกเล่าด้วย ชุดที่ 2 ก็เป็นบอกเล่าเช่นเดียวกัน ในชุดที่ 3 ประโยคแรกเป็นปฏิเสธ รูปของวลีก็เป็นปฏิเสธด้วย ขอยกตัวอย่างการเปลี่ยนคำพูดของแบบสอบถามชุดที่ 3 มาประกอบเพื่อให้ชัดเจนมากขึ้น

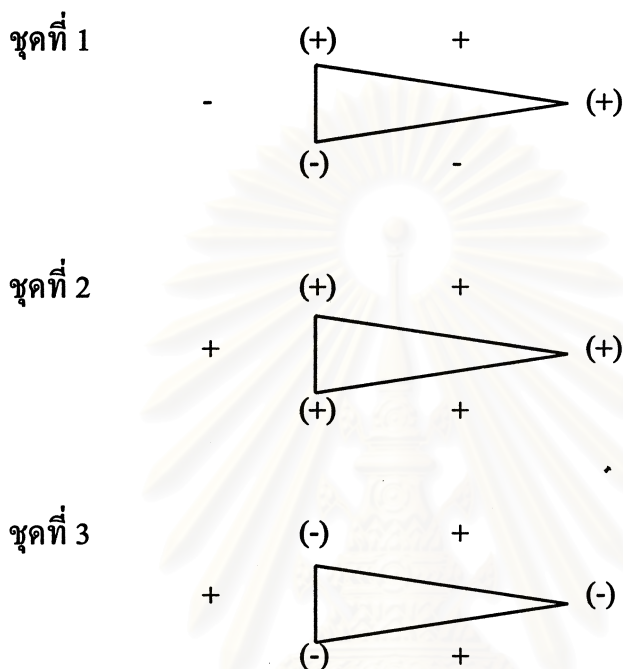
ประโยค	วลี
ข้อ 27 ภาษาอังกฤษ <u>ไม่ได้</u> มีส่วนช่วยให้ข้าพเจ้า <u>ก้าวหน้า</u> มากขึ้นทางด้านวิชาการ	ข้อ 61 เป็นนักเรียนที่ <u>ล้ำ</u> หลังทางด้านวิชาการ
ข้อ 40 ภาษาอังกฤษ <u>ไม่ได้</u> ช่วยให้ข้าพเจ้า <u>ก้าวหน้า</u> ทางด้านวิชาการมากขึ้น	

การเปลี่ยนคำพูดของแบบสอบถามดังกล่าวข้างบนนี้จะช่วยให้การวิเคราะห์ความเชื่อถือและความเชื่อมั่นของคำตอบโดยดูจากข้อสมมุติฐานดังต่อไปนี้

1. ความสอดคล้องของค่ามัชฌิม (convergence of means within each triplet) ถ้าคำถามทั้ง 3 ข้อ (ประโยค 2 และวลี 1) วัดทัศนคติของนักเรียนเรื่องเดียวกัน ค่ามัชฌิมของคำถามชุดเดียวกันย่อมมีความสอดคล้องกัน
2. เครื่องหมายของค่าสหสัมพันธ์ (predicted signs of correlations) ถ้าผู้ตอบแบบสอบถามตั้งใจตอบ คำตอบของข้อความที่ถามความคิดเห็นเรื่องเดียวกันควรมีเครื่องหมายของค่าสหสัมพันธ์เป็นไปตามที่คาดหมาย เช่น ถ้าคำถามชุดนั้นเป็นประโยคบอกเล่าหรือปฏิเสธทั้งคู่ เครื่องหมายของค่าสหสัมพันธ์จะเป็นเครื่องหมายบวก ถ้าเป็นข้อความบอกเล่าและปฏิเสธ เครื่องหมายของค่าสหสัมพันธ์จะเป็นลบ แผนภูมิที่ 2 แสดงเครื่องหมายของค่าสหสัมพันธ์ที่ควรเป็นไปตามความคาดหมาย

แผนภูมิที่ 2

เครื่องหมายตามความคาดหมายของค่าสหสัมพันธ์

เครื่องหมายในวงเล็บแสดงว่า คำถามข้อนั้นเป็นข้อความในรูปบอกเล่า หรือ ปฏิเสธ เครื่องหมายที่อยู่ด้านข้างของรูปสามเหลี่ยมแสดงถึงเครื่องหมายของค่าสหสัมพันธ์ตามความคาดหมาย

3. นัยสำคัญทางสถิติและความมากน้อยของค่าสหสัมพันธ์ (Significance and Magnitude of Correlations) ข้อความในแบบสอบถามที่วัดเรื่องเดียวกัน ควรจะมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีค่าสหสัมพันธ์มากกว่าข้อความที่วัดทัศนคติในแง่ต่างกัน ส่วนข้อความที่วัดความเห็นคนละเรื่อง ควรมีค่าสหสัมพันธ์น้อยกว่า

เพื่อไม่ให้เกิดอคติในการเรียงลำดับข้อความในแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้ตารางสุ่มตัวอย่างสำหรับคำถามทุกข้อ ยกเว้นข้อความที่เป็นประโยคปรากฏก่อนข้อความที่เป็นวลี และเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเรื่องความไม่เข้าใจภาษา ซึ่งอาจเป็นตัวแปรสำคัญที่จะได้คำตอบที่ไม่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นภาษาไทย

2.2 ข้อทดสอบวัดความเข้าใจเรื่องความสัมพันธ์ของรูปทรง 2 มิติ และ 3 มิติ (Space Relations) ข้อทดสอบนี้ใช้วัดเชาวน์ปัญญาในด้านความคิดที่ไม่ต้องใช้คำพูด (Nonverbal Intelligence) ซึ่งดัดแปลงมาจาก Differential Aptitude Tests Forms M และ S ในแบบทดสอบมีโครงสร้างรูปซึ่งสามารถนำมาพับให้กลายเป็นรูปต่าง ๆ ได้ แต่ละรูปมีให้เลือก 4 รูป นักเรียนเลือกรูปใด รูปหนึ่งที่ตรงกับโครงสร้างที่ให้มา โครงสร้างที่ให้แต่ละข้อแสดงให้เห็นเฉพาะด้านนอกของรูปเท่านั้น ข้อสอบชุดนี้มีทั้งหมด 29 ข้อ

3. เครื่องมือที่สร้างขึ้น

3.1 บทเรียนภาษาอังกฤษที่เรียนด้วยตนเอง บทเรียนภาษาอังกฤษที่เรียนด้วยตนเองตามความสามารถของแต่ละบุคคลมีทั้งหมด 20 บท แต่ละบทประกอบด้วย

- 3.1.1 รูปและความหมายของศัพท์ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะอ่านหรือฟัง
- 3.1.2 เนื้อเรื่องที่อ่านหรือฟัง
- 3.1.3 คำถามความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง
- 3.1.4 ไวยากรณ์ที่ช่วยการอ่านหรือฟังให้เข้าใจ ไม่เน้นรูปแบบ (Form) แต่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจการใช้ภาษาเกี่ยวกับเรื่องที่ย่าน (Comprehension)
- 3.1.5 แบบทดสอบสั้น ๆ ประจำแต่ละบท

เนื้อเรื่อง (Passage) แต่ละบทดัดแปลงมาจากหนังสืออ่านชุด Pacific English Series ผู้เขียนบทเรียนพยายามเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมสำหรับนักเรียนระดับต้นและให้สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาในปัจจุบันที่ว่า เรียนภาษาเพื่อสื่อความหมาย และต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของผู้เรียน เนื้อเรื่องแต่ละบทมีความยาวไม่เกิน 15 บรรทัด เนื้อหาและความรู้ทางด้านภาษาที่ใช้สอนในแต่ละบทแสดงไว้ในตารางที่ 1 ข้างล่างนี้

ตารางที่ 1
เนื้อหาและความรู้ด้านภาษาของบทเรียน

บท	เนื้อหา	ความรู้ด้านภาษา
1.	Flowers and Fruits	One, Ones
2.	Mana Is Ill	Yes-No Questions
3.	Dates and Months of the Year	Time, Dates
4.	Breakfast	Uncountable Nouns
5.	On Saturday	Present tense (Habit)
6.	Games	Adverb of frequency (Every, often)
7.	Visitors	Like to, S-V Agreement
8.	Malee's Birthday	Question Words, Let's
9.	Vichai's Savings Box	Possessive
10.	The Lazy Donkey	Negative, Doesn't like
11.	The School Concert	Passive (It is made of), Adjectives e.g. Excited
12.	The Greedy Cat	Verbs of Motion, Continuous Tense
13.	End of Term	Countable Nouns, Uncountable Nouns (Review)
14.	Tea for Three	Request
15.	Umbrella Village	Location, There is, Has
16.	The Wind and the Sun	Comparison, Imperative
17.	Peter the Cowboy	Adverbs of Time, Adverbs of Place (Review)
18.	Seventy Cats and One Dog	Pronouns (Review)
19.	How Lek Saved His Friend	Past Tense
20.	Going to a Football Match	Modals, Questions (Review)

แบบฝึกหัดของบทเรียนประกอบด้วย เติมคำในช่องว่าง (Fill in the blanks) เลือกคำตอบจากคำถามแบบถูกหรือผิด (True - False) เลือกคำตอบจากคำถามแบบเลือกตอบ (Multiple - Choice) แผนผัง (Diagrams) จัดลำดับเหตุการณ์ (Reordering) ตอบคำถามแบบไม่มีตัวเลือก (WH-Questions) และเขียนเรื่องย่อเป็นภาษาไทย (Summary Writing) คำสั่งของบทเรียนเป็นภาษาไทย บทเรียนแต่ละบทใช้เวลาประมาณ 35-45 นาที มีความยาวประมาณ 3-5 หน้า

3.2 ข้อทดสอบสัมฤทธิ์ผล (Achievement Test) ข้อทดสอบนี้มี 4 เรื่องดังต่อไปนี้

1. Vipa's Family, 2. Weekend at Pattaya, 3. Father's Treasure และ 4. Going to the Hospital ข้อสอบทั้งหมดมี 48 ข้อ เป็นคำถามแบบให้เขียนตอบ คำถามแบบเลือกตอบ และเติมคำในช่องว่าง ข้อทดสอบส่วนใหญ่ใช้คำศัพท์ และโครงสร้างของภาษาที่นักเรียนเคยผ่านมาแล้วจากบทเรียน ในกรณีที่เป็นศัพท์ใหม่และไม่สามารถจะเดาได้จากเนื้อความ จะมีคำแปลเป็นภาษาไทยกำกับ

การเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลแบ่งเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทดสอบความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษ (Proficiency Test) ของนักเรียน
 2. จัดนักเรียนเข้าตามกลุ่มทดลอง
 3. ทดสอบเจตคติและกิจนิสัยในการเรียน เชาว์นปัญญา และความถนัดทาง
- ภาษา
4. ทดลองเรียนภาษาอังกฤษตามแบบเรียนที่สร้างขึ้น
 5. ทดสอบทัศนคติการเรียนภาษาและข้อสอบสัมฤทธิ์ผล

1. การทดสอบความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ข้อสอบ CULI English Test Level II รายละเอียดของข้อสอบชุดนี้ได้กล่าวไว้ในข้อ 1.1 เรื่องเครื่องมือนักเรียนที่ทำการทดสอบเป็นนักเรียนโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย

2. จัดนักเรียนเข้ากลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่เรียนโดยวิธีอ่านและฟัง กลุ่มที่ 2 เรียนโดยวิธีอ่านอย่างเดียว กลุ่มที่ 3 เรียนโดยวิธีฟังอย่างเดียว การจัดกลุ่มดูตามคะแนนของนักเรียนที่มีคะแนนเท่า ๆ กัน มีนักเรียนเข้าร่วมโครงการทดลอง 97 คน นักเรียนกลุ่มแรกเรียนที่ห้องปฏิบัติการทางภาษาที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มที่ 2 และ 3 เรียนที่โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย จำนวนนักเรียนในกลุ่ม 1 เท่ากับ 31 คน กลุ่ม 2 เท่ากับ 34 คน และกลุ่ม 3 เท่ากับ 32 คน

3. ทดสอบเจตคติและกิจนิสัยในการเรียน เขาวนั้ปัญญาและความถนัดทางภาษาในวันแรกของการทดลอง นักเรียนทำแบบทดสอบชุดนี้ (รายละเอียดกล่าวในหัวข้อเครื่องมือ 1.3) ใช้เวลาประมาณ 10 นาที ทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจเรื่องความสัมพันธ์ของรูปทรง 2 มิติ และ 3 มิติ (2.2) ใช้เวลาประมาณ 25 นาที และทำแบบทดสอบความถนัดทางภาษา (1.2) ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง นักเรียนทำแบบทดสอบความถนัดการเรียนรู้ภาษาในวันที่ 3 ของระยะเวลาทำการทดลอง

4. นักเรียนทดลองเรียนภาษาอังกฤษตามแบบเรียนที่สร้างขึ้น ใช้เวลาทำการทดลองทั้งหมด 5 วัน เป็นเวลา 20 ชั่วโมง นักเรียนเรียนบทเรียนวันละ 4 บทเรียนภาคเช้า 2 บท และภาคบ่ายอีก 2 บท บทเรียนเป็นการเรียนด้วยตนเอง ในแต่ละชั่วโมงนักเรียนจะได้รับแจกหน้าแรกของบทเรียน ซึ่งเป็นรูปภาพและคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านหรือฟัง เมื่อเข้าใจแล้วว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร จึงเริ่มอ่านหรือฟังหน้า 2 ซึ่งเป็นตัวเนื้อเรื่อง สำหรับกลุ่มแรกซึ่งเป็นกลุ่มที่เรียนโดยการอ่านและฟังเมื่ออ่านเรื่องจบแล้ว จึงฟังเทปซึ่งเป็นข้อความเหมือนกัน กลุ่มที่ 2 เรียนโดยวิธีอ่านอย่างเดียว ส่วนกลุ่มที่ 3 เรียนโดยการฟังจากเทปแต่เพียงอย่างเดียว เมื่อนักเรียนเข้าใจเรื่องแล้วจึงเริ่มลงมือทำแบบฝึกหัด เมื่อทำแบบฝึกหัดเสร็จแล้ว นักเรียนจะมาขอคำเฉลยแบบฝึกหัดจากอาจารย์ที่ประจำแต่ละห้อง เมื่อตรวจคำตอบและถามอาจารย์ถึงข้อผิฉฉฉฉฉฉเข้าใจแล้วก็เริ่มทำบทเรียนต่อไปได้ โดยใช้วิธีการแบบเดียวกัน

5. เมื่อเรียนแบบเรียนครบ 20 บทแล้ว นักเรียนจะทำแบบทดสอบสัมฤทธิ์ผล (3.2) ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของระยะเวลาทดลอง นักเรียนมีเวลาทำสอบ 2 ชั่วโมง เวลาทำสอบเหมือนกับเวลาเรียน คือ กลุ่มแรกทั้งอ่านและฟัง กลุ่มที่สองอ่านอย่างเดียว และกลุ่มที่สามฟังอย่างเดียว สำหรับแบบสอบถามทัศนคติการเรียนภาษา (2.1) นักเรียนได้รับแบบสอบถามวันสุดท้ายของการเรียน

ขั้นตอนในการเก็บข้อมูลได้แสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2
ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

เดือน	รายละเอียดการเก็บข้อมูล	เวลา
พ.ย. - ก.พ. 2525	สร้างบทเรียนและข้อทดสอบ	1-2 เดือน
ม.ค. 2525	ทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษ	1 ช.ม.
ก.พ. 2525	จัดกลุ่มนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม	
15 มี.ค. 2525	ทดสอบเจตคติและกิจนิสัยในการเรียน	15 นาที
	ทดสอบความเข้าใจเรื่องความสัมพันธ์ของโครงสร้างรูปทรง 2 มิติ และ 3 มิติ	25 นาที
16 มี.ค. 2525	เรียนบทเรียนบทที่ 1 - 4	3-4 ช.ม.
17 มี.ค. 2525	ทดสอบความถนัดการเรียนภาษา	1 ช.ม.
	เรียนบทเรียนบทที่ 5 - 8	3-4 ช.ม.
18 มี.ค. 2525	เรียนบทเรียนบทที่ 9 - 12	3-4 ช.ม.
19 มี.ค. 2525	เรียนบทเรียนบทที่ 13 - 16	3-4 ช.ม.
22 มี.ค. 2525	เรียนบทเรียนบทที่ 17 - 20	3-4 ช.ม.
	ทำแบบสอบถามทัศนคติการเรียนภาษา	15 นาที
23 มี.ค. 2525	ทำแบบทดสอบสัมฤทธิ์ผล	2 ช.ม.

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย ซึ่งได้กล่าวไว้ในบทที่ 1 ก่อนที่จะวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน และวิธีการสอนที่มีต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาตามความสามารถของแต่ละบุคคล ผู้วิจัยต้องการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) และความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือที่ใช้ในกรณีนี้ได้แก่ แบบทดสอบวัดความเข้าใจเรื่องความสัมพันธ์ของรูปทรง 2 มิติ และ 3 มิติ แบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลและแบบสอบถามทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษา

การวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของเครื่องมือดังกล่าว โดยใช้โปรแกรม SPSS หาค่า alpha ของ Cronbach ซึ่งตรงกับสูตร KR-20 ผลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดความเข้าใจเรื่องความสัมพันธ์ของรูปทรง 2 มิติ และ 3 มิติ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .866 และแบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลเท่ากับ .905 สำหรับค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติได้ใช้วิธีวิเคราะห์ตามที่ Prapphal, Oller และ Byler (1982) เสนอไว้ การวิเคราะห์ทำตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงภายในของแบบสอบถาม (Internal Consistency)
2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละภาคและของทั้งหมด (Reliability Coefficients)

ความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงภายในของแบบสอบถามทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษา สามารถดูได้จากข้อสมมุติฐานที่กล่าวถึงในบทที่ 3 เรื่องเครื่องมือที่ดัดแปลงสมมุติฐานนี้ได้แก่

1. ความสอดคล้องของค่ามัธยิม (Convergence of Means within each Triplet)
2. เครื่องหมายของค่าสหสัมพันธ์ (Predicted Signs of Correlations)
3. นัยสำคัญทางสถิติและความมากน้อยของค่าสหสัมพันธ์ (Significance and Magnitude of Correlations)

1. ความสอดคล้องของค่ามัชฌิม (Convergence of Means within each Triplet) ตามที่ตั้งข้อสมมุติฐานไว้ว่า คำถามที่วัดสิ่งเดียวกันและผู้ตอบมีความตั้งใจตอบ ค่ามัชฌิมของแต่ละข้อ (Item Mean) ในชุดเดียวกันควรจะไม่แตกต่างจากค่ามัชฌิมกลาง (Grand Mean) เป็นอย่างมาก หลังจากที่มีการปรับค่าของคะแนนแล้ว ในกรณีนี้ ข้อความที่เป็นปฏิเสธจะถูกเปลี่ยนให้มีค่าเป็นคะแนนของข้อความที่เป็นบอกเล่าก่อน เช่น ถ้าผู้ตอบทำเครื่องหมายที่เลข 2 ของข้อ 27 “ภาษาอังกฤษไม่ได้มีส่วนช่วยให้ข้าพเจ้าก้าวหน้ามากขึ้นทางด้านวิชาการ” หลังจากปรับคะแนนแล้ว คะแนนของข้อนี้จะเท่ากับ 6 หลังจากนั้น จึงนำค่ามัชฌิมของแต่ละข้อมาเปรียบเทียบกับค่ามัชฌิมกลาง ถ้าค่าของมัชฌิมข้อใดมากหรือน้อยกว่า .50 แสดงว่า ข้อนั้น ๆ ไม่ได้วัดเรื่องเดียวกับข้ออื่นในชุดนั้น แสดงว่าข้อนั้นไม่มีค่าความเชื่อมั่นภายใน คำถามชุดใดที่มีความเชื่อมั่นภายในจะปรากฏในรูปสี่เหลี่ยมในตารางที่ 3 คอลัมน์ที่ 6

ตารางที่ 3

ข้อความในแบบสอบถาม จำนวนนักเรียน ค่ามัชฌิม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ความสอดคล้องของค่ามัชฌิม และค่าสหสัมพันธ์ของทัศนคติและแรงจูงใจการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ข้อความในแบบสอบถาม	จำนวน	ค่ามัชฌิม	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความสอดคล้องของค่ามัชฌิม	ค่าสหสัมพันธ์
				$(\bar{X}' - \bar{X})_+$	
1. เรียนภาษาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือ (27 ข้อ)					
ก. เพื่อเหตุผลทางการศึกษา					
39. ภาษาอังกฤษสามารถทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความคิดดีขึ้น	96	5.458	1.673	.053	39(+)
14. ภาษาอังกฤษจะช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ได้ดีขึ้น	95	5.305	1.840	.206	.443***
62. เป็นนักเรียนที่รู้จักใช้ความคิด	96	5.771	1.525	-.226	14(+)
					.368***
					62(+)
					.218*

ประโยคคำถามนำของข้อสุดท้ายในแต่ละชุดคือ “ขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีแนวโน้มที่จะทำให้นักเรียนเป็นเช่นไร” ข้อความในคำถามเป็นบอกเล่าหรือปฏิเสธ ดูได้จากเครื่องหมายที่อยู่ในวงเล็บหลังข้อ

\bar{X}' คือ ค่ามัชฌิมกลางของคำถามแต่ละชุด ไม่ได้แสดงค่านี้ในตาราง

* $p \leq .01$ ** $p \leq .001$

□ แสดงว่าคำถามชุดนั้น มีค่ามัชฌิมของแต่ละข้อ ไม่มากหรือน้อยกว่า .50 ของค่ามัชฌิมกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อความในแบบสอบถาม	จำนวน	ค่ามัชฌิม	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความสอดคล้อง ของค่ามัชฌิม $(\bar{X}' - \bar{X})+$	ค่าสหสัมพันธ์
52. ภาษาอังกฤษไม่ได้ช่วยให้ ข้าพเจ้าบรรลุถึงวัตถุประสงค์ ของการศึกษาในอนาคตได้	96	6.094	1.323	-0.032	52(-) .421**
21. ภาษาอังกฤษช่วยให้ ข้าพเจ้าบรรลุถึงวัตถุประสงค์ ของการศึกษาในอนาคตได้	96	5.906	1.473	.156	-83*
59. ไม่บรรลุเป้าหมายของ การศึกษาในอนาคต	96	6.187	1.482	-0.125	21(+) -047
27. ภาษาอังกฤษไม่ได้มีส่วน ช่วยให้ข้าพเจ้าก้าวหน้า มากขึ้นทางด้านวิชาการ	95	6.295	1.487	-0.021	27(-) .487***
40. ภาษาอังกฤษไม่ได้ช่วยให้ ข้าพเจ้าก้าวหน้าทางด้าน วิชาการมากขึ้น	96	6.229	1.156	.045	.295** 21(-)
61. เป็นนักเรียนที่ล้าหลัง ทางด้านวิชาการ	94	6.298	1.269	.024	40(-) .259**

ประโยคคำถามนำของข้อสุดท้ายในแต่ละชุดคือ “ขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีแนวโน้มที่จะทำให้นักเรียนเป็นเช่นไร” ข้อความในคำถามเป็นบอกเล่าหรือปฏิเสธ ดูได้จากเครื่องหมายที่อยู่ในวงเล็บหลังข้อ

\bar{X}' คือ ค่ามัชฌิมกลางของคำถามแต่ละชุด ไม่ได้แสดงค่านี้ในตาราง

* $P \leq .01$ ** $P \leq .001$

□ แสดงว่าคำถามชุดนั้น มีค่ามัชฌิมของแต่ละข้อไม่มากหรือน้อยกว่า .50 ของค่ามัชฌิมกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อความในแบบสอบถาม	จำนวน	ค่ามัธยิม	ค่าเบี่ยงเบน	ความสอดคล้อง	ค่าสหสัมพันธ์		
				มาตรฐาน	ของค่ามัธยิม		
					$(\bar{X}' - \bar{X})_+$		
ข. เหตุผลทางสังคมและวัฒนธรรม							
4	17. นักเรียนควรจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	95	6.789	.756	-0.115	17(+)	.016
	30. นักเรียนไม่จำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	94	6.917	.985	.057	.068	56(+)
	56. สามารถใช้ภาษาอังกฤษติดต่อกับคนต่างชาติได้	96	6.615	1.050	.059	30(-)	-0.019
5	32. ภาษาอังกฤษจะช่วยให้ข้าพเจ้าเป็นที่ยอมรับในสังคม	94	5.117	1.883	-0.031	32(+)	.518***
	13. ข้าพเจ้าจะได้รับความนับถือมากขึ้นในสังคมถ้าข้าพเจ้ารู้ภาษาอังกฤษ	96	4.656	2.180	.430	.361***	57(+)
	57. เป็นบุคคลที่สังคมยอมรับเป็นอย่างดี	95	5.484	1.649	-0.398	13(+)	.289**

ประโยคคำถามนำของข้อสุดท้ายในแต่ละชุดคือ “ขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีแนวโน้มที่จะทำให้นักเรียนเป็นเช่นไร” ข้อความในคำถามเป็นบอกเล่าหรือปฏิเสธ คู่ได้จากเครื่องหมายที่อยู่ในวงเล็บหลังข้อ

\bar{X}' คือ ค่ามัธยิมกลางของคำถามแต่ละชุด ไม่ได้แสดงค่านี้ในตาราง

*P ≤ .01 **P ≤ .001

□ แสดงว่าคำถามชุดนั้น มีค่ามัธยิมของแต่ละข้อ ไม่มากหรือน้อยกว่า .50 ของค่ามัธยิมกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อความในแบบสอบถาม	จำนวน	ค่ามัธยิม	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความสอดคล้อง ของค่ามัธยิม $(\bar{X}' - \bar{X})_+$	ค่าสหสัมพันธ์
12. การเรียนภาษาอังกฤษจะ ไม่ช่วยทำให้ข้าพเจ้ามีความ ก้าวหน้าทางด้านวัฒนธรรม	96	6.052	1.317	.104	12(-) .170*
6 2. ข้าพเจ้าจะไม่มี ก้าวหน้ามากขึ้นทาง วัฒนธรรม ถ้าข้าพเจ้าเรียน ภาษาอังกฤษ	96	6.219	1.591	-.063	.226** 55(-)
55. ถ้าหลังทางด้านวัฒนธรรม	96	6.198	1.319	-.042	2(-) .070
ก. เหตุผลเพื่อนงานและผลประโยชน์ส่วนตัว					
50. คนที่รู้ภาษาอังกฤษมักจะ ได้งานดี	96	5.208	1.692	-.298	50(+) .312***
7 33. คนที่รู้ภาษาอังกฤษไม่ จำเป็นจะต้องได้งานดี	96	3.490	1.952	1.420	-.071 63(+)
63. ประสบความสำเร็จใน การได้งานทำที่ดี	96	6.031	1.325	-1.121	33(-) .043

ประโยคคำถามนำของข้อสุดท้ายในแต่ละชุดคือ “ขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีแนวโน้มที่จะทำให้นักเรียนเป็นเช่นไร” ข้อความในคำถามเป็นบอกเล่าหรือปฏิเสธ ดูได้จากเครื่องหมายที่อยู่ในวงเล็บหลังข้อ

\bar{X}' คือ ค่ามัธยิมกลางของคำถามแต่ละชุด ไม่ได้แสดงค่านี้ในตาราง

* $p \leq .01$ ** $p \leq .001$

□ แสดงว่าคำถามชุดนั้น มีค่ามัธยิมของแต่ละข้อ ไม่มากหรือน้อยกว่า .50 ของค่ามัธยิมกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อความในแบบสอบถาม	จำนวน	ค่ามัธยัม	ค่าเบี่ยงเบน	ความสอดคล้อง	ค่าสหสัมพันธ์	มาตรฐาน	ของค่ามัธยัม
							$(\bar{X}' - \bar{X})_+$
5. ข้าพเจ้าคิดว่าคนที่จะได้ งานดีจำเป็นต้องรู้ภาษาอังกฤษ	96	5.385	2.183	.136	5(+)	.385***	
8 31. ข้าพเจ้าเชื่อว่าคนที่จะได้ งานดีจำเป็นต้องรู้ภาษาอังกฤษ	96	5.458	1.968	.063	.441***	60(+)	
60. มีคุณสมบัติเหมาะสมกับ งานที่ดี	96	5.719	1.547	-.198	31(+)	.278**	
38. การรู้ภาษาอังกฤษไม่ช่วย ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจอะไร ได้ดีขึ้น	96	6.250	1.290	.109	38(-)	.254**	
9 20. การรู้ภาษาอังกฤษไม่ช่วย ทำให้ข้าพเจ้ามองอะไร กว้างขึ้น	95	6.379	1.265	-.020	.333***	58(-)	
58. มองอะไรแคบ ๆ	96	6.448	.972	-.089	20(-)	.510***	

ประโยคคำถามนำของข้อสุดท้ายในแต่ละชุดคือ “ขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีแนวโน้มที่จะทำให้นักเรียนเป็นเช่นไร” ข้อความในคำถามเป็นบอกเล่าหรือปฏิเสธ ดูได้จากเครื่องหมายที่อยู่ในวงเล็บหลังข้อ

\bar{X}' คือ ค่ามัธยัมกลางของคำถามแต่ละชุด ไม่ได้แสดงค่านี้ในตาราง

* $p \leq .01$ ** $p \leq .001$

□ แสดงว่าคำถามชุดนั้น มีค่ามัธยัมของแต่ละข้อไม่มากหรือน้อยกว่า .50 ของค่ามัธยัมกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อความในแบบสอบถาม จำนวน ค่ามัชฌิม ค่าเบี่ยงเบน ความสอดคล้อง ค่าสหสัมพันธ์
มาตรฐาน ของค่ามัชฌิม
 $(\bar{X}' - \bar{X})_+$

2. เรียนภาษาเพื่อให้เข้าถึงภาษา (27 ข้อ)

ก. เรียนเพราะใจรัก

10	36.	ยิ่งเรียนภาษาอังกฤษมาก ขึ้นเท่าไรข้าพเจ้าก็ยิ่งต้องการ รู้จักเจ้าของภาษามากขึ้นเท่านั้น	96	5.656	1.698	.048	36(+)	.309***
	11.	ยิ่งเรียนภาษาอังกฤษมาก ขึ้นเท่าใด ข้าพเจ้าก็อยากรู้จัก เจ้าของภาษาน้อยลงเท่านั้น	96	6.135	1.455	-.441	-139	67(+)
	67.	กล้าแสดงออกกับชาว ต่างชาติ	96	5.302	1.570	.392	11(-)	-.074
11	9.	ข้าพเจ้าไม่สนุกกับการ เรียนภาษาอังกฤษ	95	5.989	1.568	.153	9(-)	.271**
	42.	ข้าพเจ้าสนุกกับการเรียน ภาษาอังกฤษ	94	5.979	1.459	.163	-.402***	66(-)
	66.	ไม่สนใจการเรียนภาษา อังกฤษอีกต่อไป	94	6.457	1.152	-.315	42(+)	-.083

ประโยคคำถามนำของข้อสุดท้ายในแต่ละชุดคือ “ขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีแนวโน้มที่จะทำให้นักเรียนเป็นเช่นไร” ข้อความในคำถามเป็นบอกเล่าหรือปฏิเสธ ดูได้จากเครื่องหมายที่อยู่ในวงเล็บหลังข้อ

\bar{X}' คือ ค่ามัชฌิมกลางของคำถามแต่ละชุด ไม่ได้แสดงค่านี้ในตาราง

* $P \leq .01$ ** $P \leq .001$

□ แสดงว่าคำถามชุดนั้น มีค่ามัชฌิมของแต่ละข้อไม่มากหรือน้อยกว่า .50 ของค่ามัชฌิมกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อความในแบบสอบถาม	จำนวน	ค่ามัชฌิม	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความสอดคล้อง ของค่ามัชฌิม $(\bar{X}' - \bar{X})_+$	ค่าสหสัมพันธ์
15. ข้าพเจ้าไม่ชอบอ่านนิทาน ภาษาอังกฤษ	94	4.989	1.997	.252	15(-) .365**
12 48. ข้าพเจ้าแทบจะไม่เคยคิด อ่านนิทานภาษาอังกฤษเลย	96	5.187	1.959	.054	.442*** 68(-)
68. ไม่สนใจอ่านนิทานภาษา อังกฤษ	95	5.547	1.832	-.306	48(-) .531***
ข. การยอมรับเจ้าของภาษาและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา					
13 45. ประชาชนที่พูดภาษาอังกฤษ มีส่วนทำให้สังคมไทยเจริญขึ้น	96	5.083	1.751	-.333	45(+) .426***
34. ประชาชนที่พูดภาษาอังกฤษ ได้ทำประโยชน์ให้กับ สังคมไทย	96	4.615	1.785	.135	.505*** 65(+)
65. เห็นประโยชน์ของชาวต่าง ชาติที่ให้กับสังคมไทยมากขึ้น	96	4.552	1.770	.198	34(+) .458***

ประโยคคำถามนำของข้อสุดท้ายในแต่ละชุดคือ “ขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีแนวโน้มที่จะทำให้นักเรียนเป็นเช่นไร” ข้อความในคำถามเป็นบอกเล่าหรือปฏิเสธ ดูได้จากเครื่องหมายที่อยู่ในวงเล็บหลังข้อ

\bar{X}' คือ ค่ามัชฌิมกลางของคำถามแต่ละชุด ไม่ได้แสดงค่านี้ในตาราง

* $P \leq .01$ ** $P \leq .001$

□ แสดงว่าคำถามชุดนั้น มีค่ามัชฌิมของแต่ละข้อไม่มากหรือน้อยกว่า .50 ของค่ามัชฌิมกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อความในแบบสอบถาม	จำนวน	ค่ามัธยัม	ค่าเบี่ยงเบน	ความสอดคล้อง	ค่าสหสัมพันธ์	มาตรฐาน	ของค่ามัธยัม
							$(\bar{X}' - \bar{X})_+$
8. ข้าพเจ้าเคยรู้ว่าชนชาติที่พูด ภาษาอังกฤษไม่เป็นมิตรกับ คนทั่วไป	96	6.437	1.383	-.639	8(-)	.132	
49. ข้าพเจ้าเคยรู้ว่าชนชาติที่พูด ภาษาอังกฤษมักเป็นมิตรกับ คนทั่วไป	96	5.115	1.602	.683	.061	71(-)	
71. รู้ว่าชนชาติที่พูดภาษา อังกฤษไม่เป็นมิตรกับใคร	95	5.842	1.417	-.044	49(+)	-.292**	
23. ข้าพเจ้าไม่คิดว่าชนชาติที่ พูดภาษาอังกฤษเป็นผู้มี จิตใจกว้างขวาง	96	5.229	1.971	.469	23(-)	.236**	
16. เท่าที่ข้าพเจ้าทราบชนชาติ ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นคน ไม่มีจิตใจเอื้ออารี	95	6.147	1.429	-.449	.372***	69(-)	
69. รู้ว่าชาวต่างชาติเป็นคน ใจแคบ	96	5.719	1.567	-.021	16(-)	.418***	

ประโยคคำถามนำของข้อสุดท้ายในแต่ละชุดคือ “ขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีแนวโน้มที่จะทำให้นักเรียนเป็นเช่นไร” ข้อความในคำถามเป็นบอกเล่าหรือปฏิเสธ ดูได้จากเครื่องหมายที่อยู่ในวงเล็บหลังข้อ

\bar{X}' คือ ค่ามัธยัมกลางของคำถามแต่ละชุด ไม่ได้แสดงค่านี้ในตาราง

* $p \leq .01$ ** $p \leq .001$

□ แสดงว่าคำถามชุดนั้น มีค่ามัธยัมของแต่ละข้อไม่มากหรือน้อยกว่า .50 ของค่ามัธยัมกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อความในแบบสอบถาม	จำนวน	ค่ามัธยิม	ค่าเบี่ยงเบน	ความสอดคล้อง	ค่าสหสัมพันธ์
				มาตรฐาน	ของค่ามัธยิม
					$(\bar{X}' - \bar{X})_+$
ก. ความไม่พึงใจในชาติกำเนิด					
46. ข้าพเจ้าต้องการเป็นคนที กล้าแสดงความรู้สึกรู้สึกคิดเห็น เช่นเดียวกับชนชาติที่พูด ภาษาอังกฤษ	96	5.365	1.584	-0.048	46(+) .384***
16 25. ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้ ที่จะแสดงความรู้สึกรู้สึกคิดเห็น ได้อย่างเปิดเผยเหมือนกับ ชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ	96	5.250	1.563	.067	.367*** 72(+)
72. กล้าแสดงออกเช่นเดียวกับ ชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ	95	5.337	1.575	-0.020	25(+) .435***
51. ข้าพเจ้าไม่ต้องการมีเพื่อน ที่พูดภาษาอังกฤษ	96	6.083	1.382	-0.255	51(-) .523***
17 24. ข้าพเจ้าอยากมีเพื่อนที่พูด ภาษาอังกฤษ	92	5.652	1.763	.176	-0.603*** 64(-)
64. อยากมีเพื่อนที่พูดภาษา อังกฤษน้อยลง	96	5.750	1.529	.078	24(+) -.408***

ประโยคคำถามนำของข้อสุดท้ายในแต่ละชุดคือ “ขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีแนวโน้มที่จะทำให้นักเรียนเป็นเช่นไร” ข้อความในคำถามเป็นบอกเล่าหรือปฏิเสธ ดูได้จากเครื่องหมายที่อยู่ในวงเล็บหลังข้อ

\bar{X}' คือ ค่ามัธยิมกลางของคำถามแต่ละชุด ไม่ได้แสดงค่านี้ในตาราง

* $p \leq .01$ ** $p \leq .001$

□ แสดงว่าคำถามชุดนั้น มีค่ามัธยิมของแต่ละข้อ ไม่มากหรือน้อยกว่า .50 ของค่ามัธยิมกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อความในแบบสอบถาม	จำนวน	ค่ามัชฌิม	ค่าเบี่ยงเบน	ความสอดคล้อง	ค่าสหสัมพันธ์	มาตรฐาน	ของค่ามัชฌิม
							$(\bar{X}' - \bar{X}) +$
6. ข้าพเจ้าไม่ต้องการเป็นนักเรียนในโครงการแลกเปลี่ยนไปยังประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ	96	5.469	1.957	.305	6(-)	.389***	
18 53. ข้าพเจ้าไม่ต้องการไปประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะเป็นนักเรียนในโครงการแลกเปลี่ยน	95	5.811	1.881	-.037	.217*	70(-)	
70. ไม่สนใจโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างชาติ	95	6.042	1.328	-.268	53(-)	.351***	
3. ความอดสาหะในการเรียนภาษา (27 ข้อ)							
ก. การเรียนภาษาในห้องเรียน							
28. ข้าพเจ้าส่งการบ้านภาษาอังกฤษทันตามกำหนดเวลาเสมอ	96	6.333	1.419	.084	28(+)	.309***	
19 10. ข้าพเจ้าไม่เคยส่งการบ้านภาษาอังกฤษทันตามกำหนดเวลาเลย	96	6.740	.849	-.323	-.300***	81(+)	
81. ตรงต่อเวลาในการส่งงานวิชาภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	95	6.179	1.458	.238	10(-)	-.121	

ประโยคคำถามนำของข้อสุดท้ายในแต่ละชุดคือ “ขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีแนวโน้มที่จะทำให้นักเรียนเป็นเช่นไร” ข้อความในคำถามเป็นบอกเล่าหรือปฏิเสธ ดูได้จากเครื่องหมายที่อยู่ในวงเล็บหลังข้อ

\bar{X}' คือ ค่ามัชฌิมกลางของคำถามแต่ละชุด ไม่ได้แสดงค่านี้ในตาราง

* $p \leq .01$ ** $p \leq .001$

□ แสดงว่าคำถามชุดนั้น มีค่ามัชฌิมของแต่ละข้อไม่มากหรือน้อยกว่า .50 ของค่ามัชฌิมกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อความในแบบสอบถาม	จำนวน	ค่ามัชฌิม	ค่าเบี่ยงเบน	ความสอดคล้อง	ค่าสหสัมพันธ์	มาตรฐาน	ของค่ามัชฌิม
							$(\bar{X}' - \bar{X})_+$
22. ข้าพเจ้าต้องการทำงาน หนักในห้องเรียนเพื่อทำคะแนน วิชาภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น	96	4.187	2.159	.476	22(+)		.450***
20 1. ข้าพเจ้าทำงานหนักในห้อง เรียนเพื่อที่จะทำคะแนน ภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น	96	4.354	2.289	.309	.615***		79(+)
79. พยายามเรียนวิชาภาษา อังกฤษอย่างหนัก	96	5.448	1.507	-.785	1(+)		.298**
29. ข้าพเจ้าไม่ต้องการมีส่วน ร่วมในกิจกรรมทางด้าน ภาษาในชั้นเรียน	95	6.295	1.237	-.105	29(-)		.272**
21 41. ข้าพเจ้าคิดว่าไม่คุ้มที่จะมี ส่วนร่วมในกิจกรรมทางด้าน ภาษาในชั้นเรียน	95	6.337	1.126	-.147	.338***		80(-)
80. ไม่ชอบร่วมกิจกรรมภาษา อังกฤษในชั้นเรียน	96	5.937	1.328	.253	41(-)		.279**

ประโยคคำถามนำของข้อสุดท้ายในแต่ละชุดคือ “ขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีแนวโน้มที่จะทำให้นักเรียนเป็นเช่นไร” ข้อความในคำถามเป็นบอกเล่าหรือปฏิเสธ ดูได้จากเครื่องหมายที่อยู่ในวงเล็บหลังข้อ

\bar{X}' คือ ค่ามัชฌิมกลางของคำถามแต่ละชุด ไม่ได้แสดงค่านี้ในตาราง

* $P \leq .01$ ** $P \leq .001$

□ แสดงว่าคำถามชุดนั้น มีค่ามัชฌิมของแต่ละข้อไม่มากหรือน้อยกว่า .50 ของค่ามัชฌิมกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อความในแบบสอบถาม	จำนวน	ค่ามัธยิม	ค่าเบี่ยงเบน	ความสอดคล้อง	ค่าสหสัมพันธ์	มาตรฐาน	ของค่ามัธยิม
							$(\bar{X}' - \bar{X}) +$
ข. การเรียนภาษานอกห้องเรียน							
18. ข้าพเจ้าต้องการเรียนภาษา อังกฤษนอกชั้นเรียน	93	5.688	1.732	.416	18(+)	.230**	
22 4. ข้าพเจ้าไม่ต้องการเรียน ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน	96	6.312	1.379	-.208	-354***	73(+)	
73. สนใจเรียนภาษาอังกฤษ เพิ่มเติม	96	6.312	1.155	-.208	4(-)	-.037	
47. ข้าพเจ้าสนุกกับการร่วม กิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับ ภาษาอังกฤษ	96	5.667	1.554	-.320	47(+)	.659***	
23 3. ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าใช้ เวลาให้เป็นประโยชน์โดย ร่วมกิจกรรมในด้านภาษาอังกฤษ	96	5.250	1.947	.097	.477***	77(+)	
77. ร่วมกิจกรรมวิชาภาษา อังกฤษเสมอ	96	5.125	1.831	.222	3(+)	.378***	

ประโยคคำถามนำของข้อสุดท้ายในแต่ละชุดคือ “ขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีแนวโน้มที่จะทำให้นักเรียนเป็นเช่นไร” ข้อความในคำถามเป็นบอกเล่าหรือปฏิเสธ ดูได้จากเครื่องหมายที่อยู่ในวงเล็บหลังข้อ

\bar{X}' คือ ค่ามัธยิมกลางของคำถามแต่ละชุด ไม่ได้แสดงค่านี้ในตาราง

*P ≤ .01 **P ≤ .001

□ แสดงว่าคำถามชุดนั้น มีค่ามัธยิมของแต่ละข้อไม่มากหรือน้อยกว่า .50 ของค่ามัธยิมกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อความในแบบสอบถาม	จำนวน	ค่ามัธยิม	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความสอดคล้อง ของค่ามัธยิม $(\bar{X}' - \bar{X})_+$	ค่าสหสัมพันธ์
43. ข้าพเจ้าไม่ชอบอ่านภาษาอังกฤษ อย่างอื่น นอกจาก ตำราเรียนเท่านั้น	96	5.344	1.628	-0.087	43(-) .474***
24 7. นอกจากตำราเรียนภาษา อังกฤษแล้ว ข้าพเจ้ายังชอบ อ่านหนังสือภาษาอังกฤษ อย่างอื่นอีกด้วย	96	4.375	2.187	.882	-0.416*** 75(-)
75. ไม่ชอบอ่านภาษาอังกฤษ	95	6.053	1.348	-0.796	7(+) -0.334***
ค. ความจำเป็นที่ต้องเรียนภาษาให้ได้ดี					
26. ถ้าข้าพเจ้าตั้งใจจะทำอะไร แล้ว ข้าพเจ้าทำงานหนักจริง ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายนั้น ๆ ให้สำเร็จได้ด้วยดี	96	5.687	1.524	-0.271	26(+) .560***
25 54. เป้าหมายที่ข้าพเจ้าตั้งไว้ เป็นสิ่งจูงใจที่ทำให้ข้าพเจ้า ทำงานหนัก	95	4.926	1.931	.490	.417*** 78(+)
78. เป็นคนมีมานะ	96	5.635	1.543	-0.219	54(+) .296***

ประโยคคำถามนำของข้อสุดท้ายในแต่ละชุดคือ “ขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีแนวโน้มที่จะทำให้นักเรียนเป็นเช่นไร” ข้อความในคำถามเป็นบอกเล่าหรือปฏิเสธ ดูได้จากเครื่องหมายที่อยู่ในวงเล็บหลังข้อ

\bar{X}' คือ ค่ามัธยิมกลางของคำถามแต่ละชุด ไม่ได้แสดงค่านี้ในตาราง

* $P \leq .01$ ** $P \leq .001$

□ แสดงว่าคำถามชุดนั้น มีค่ามัธยิมของแต่ละข้อไม่มากหรือน้อยกว่า .50 ของค่ามัธยิมกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อความในแบบสอบถาม	จำนวน	ค่ามัธยิม	ค่าเบี่ยงเบน	ความสอดคล้อง	ค่าสหสัมพันธ์	มาตรฐาน	ของค่ามัธยิม
							$(\bar{X}' - \bar{X}) +$
35. ข้าพเจ้าไม่เคยครีونที่จะได้ คะแนนภาษาอังกฤษไม่ดี ในบางวิชา	95	5.642	1.833	.395	35(-)	.108	
37. ข้าพเจ้าต้องการทำคะแนน ภาษาอังกฤษให้ได้ดีเสมอ	96	6.573	1.167	-.536	.107	76(-)	
76. ไม่เห็นแก่คะแนนวิชา ภาษาอังกฤษ	96	5.896	1.844	.141	37(+)	.001	
19. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่ ช่วยให้ข้าพเจ้าบรรลุเป้าหมาย ทางการศึกษาในปัจจุบันได้	96	6.417	1.279	-.309	19(-)	.192*	
44. ข้าพเจ้าสามารถบรรลุ เป้าหมายทางการศึกษาใน ปัจจุบันได้ โดยไม่จำเป็นต้อง ต้องเรียนภาษาอังกฤษ	96	5.833	1.739	.275	.249**	74(-)	
74. ไม่บรรลุเป้าหมายทางการ ศึกษาในปัจจุบัน	95	6.074	1.431	.034	44(-)	.009	

ประโยคคำถามนำของข้อสุดท้ายในแต่ละชุดคือ “ขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีแนวโน้มที่จะทำให้นักเรียนเป็นเช่นไร” ข้อความในคำถามเป็นบอกเล่าหรือปฏิเสธ ดูได้จากเครื่องหมายที่อยู่ในวงเล็บหลังข้อ

\bar{X}' คือ ค่ามัธยิมกลางของคำถามแต่ละชุด ไม่ได้แสดงค่านี้ในตาราง

* $P \leq .01$ ** $P \leq .001$

□ แสดงว่าคำถามชุดนั้น มีค่ามัธยิมของแต่ละข้อไม่มากหรือน้อยกว่า .50 ของค่ามัธยิมกลาง

ค่ามัชฌิมของข้อใดไม่มากหรือน้อยกว่า .50 จะได้คะแนนเท่ากับ 1 ข้อใดมีค่ามัชฌิมเกินกว่าที่กำหนดไว้ จะได้คะแนนเท่ากับศูนย์ ค่าคะแนนมัชฌิมของคำถามแต่ละข้อปรากฏในตารางที่ 4 คอลัมน์ที่ 2

ตารางที่ 4

คะแนนของแบบสอบถามตามข้อสมมติฐาน

	สมมติฐานข้อ 1	สมมติฐานข้อ 2		สมมติฐานข้อ 3	
ข้อ	ความสอดคล้องของค่ามัชฌิม*	เครื่องหมายของค่าสหสัมพันธ์**	นัยสำคัญทางสถิติที่ .05**	ความมากน้อยของค่าสหสัมพันธ์**	คะแนนรวม
1. เรียนภาษาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือ					
ก. เหตุผลทางการศึกษา					
1	39	1	2	2	7
	14	1	2	1	6
	62	1	2	1	6
2	52	1	2	1	6
	21	1	2	1	4
	59	1	2	1	5
3	27	1	2	2	7
	40	1	2	2	7
	61	1	2	2	7

*1 = ข้อที่มีค่ามัชฌิมไม่มากหรือน้อยกว่า .50 ของค่ามัชฌิมกลาง 0 = ที่มากหรือน้อยกว่า .50

**0 = ที่ไม่สอดคล้องกับคำถามอีก 2 ข้อ ในชุดเดียวกัน 1 = สอดคล้องกันเพียงข้อเดียว

2 = สอดคล้องกับทั้ง 2 ข้อ

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สมมติฐานข้อ 1	สมมติฐานข้อ 2	สมมติฐานข้อ 3
ข้อ ความสอดคล้อง ของค่ามัชฌิม*	เครื่องหมายของ ค่าสหสัมพันธ์**	นัยสำคัญทาง สถิติที่ .05**
		ความมากน้อยของ ค่าสหสัมพันธ์**
		คะแนนรวม
<p>ข. เหตุผลทางสังคมและวัฒนธรรม</p>		
4	$\begin{bmatrix} 17 & 1 & 2 & 0 & 0 & 3 \\ 30 & 1 & 2 & 0 & 0 & 3 \\ 59 & 1 & 2 & 0 & 0 & 3 \end{bmatrix}$	4
5	$\begin{bmatrix} 32 & 1 & 2 & 2 & 2 & 7 \\ 13 & 1 & 2 & 2 & 2 & 7 \\ 59 & 1 & 2 & 2 & 2 & 7 \end{bmatrix}$	5
6	$\begin{bmatrix} 12 & 1 & 2 & 2 & 0 & 5 \\ 2 & 1 & 2 & 1 & 0 & 4 \\ 45 & 1 & 2 & 1 & 0 & 4 \end{bmatrix}$	6
<p>ค. เหตุผลเพื่องานและผลประโยชน์ส่วนตัว</p>		
7	$\begin{bmatrix} 50 & 1 & 2 & 1 & 1 & 5 \\ 33 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 \\ 63 & 0 & 1 & 1 & 1 & 3 \end{bmatrix}$	7
8	$\begin{bmatrix} 5 & 1 & 2 & 2 & 2 & 7 \\ 31 & 1 & 2 & 2 & 2 & 7 \\ 60 & 1 & 2 & 2 & 2 & 7 \end{bmatrix}$	8

*1 = ข้อที่มีค่ามัชฌิมไม่มากหรือน้อยกว่า .50 ของค่ามัชฌิมกลาง 0 = ที่มากหรือน้อยกว่า .50

**0 = ที่ไม่สอดคล้องกับคำถามอีก 2 ข้อ ในชุดเดียวกัน 1 = สอดคล้องกันเพียงข้อเดียว

2 = สอดคล้องกับทั้ง 2 ข้อ

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สมมติฐานข้อ 1	สมมติฐานข้อ 2	สมมติฐานข้อ 3				
ข้อ	ความสอดคล้อง ของคำมัชฌิม*	เครื่องหมายของ ค่าสหสัมพันธ์**	นัยสำคัญทาง สถิติที่ .05**	ความมากน้อยของ ค่าสหสัมพันธ์**	คะแนนรวม	
9	38	1	2	2	7	9
	20	1	2	2	7	
	58	1	2	2	7	
2. เรียนเพื่อให้เข้าถึงเจ้าของภาษา						
ก. เรียนเพราะใจรัก						
10	36	1	2	1	5	10
	11	1	2	0	3	
	67	1	2	1	5	
11	9	1	2	2	7	11
	42	1	2	1	5	
	66	1	2	1	5	
12	15	1	2	2	7	12
	48	1	2	2	7	
	68	1	2	2	7	
ข. การยอมรับเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา						
13	45	1	2	2	7	13
	34	1	2	2	7	
	65	1	2	2	7	

*1 = ข้อที่มีคำมัชฌิมไม่มากหรือน้อยกว่า .50 ของคำมัชฌิมกลาง 0 = ที่มากหรือน้อยกว่า .50

**0 = ที่ไม่สอดคล้องกับคำถามอีก 2 ข้อ ในชุดเดียวกัน 1 = สอดคล้องกันเพียงข้อเดียว

2 = สอดคล้องกับทั้ง 2 ข้อ

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สมมติฐานข้อ 1	สมมติฐานข้อ 2	สมมติฐานข้อ 3	
ข้อ ความสอดคล้อง ของค่ามัชฌิม*	เครื่องหมายของ ค่าสหสัมพันธ์**	นัยสำคัญทาง สถิติที่ .05**	ความมากน้อยของ คะแนนรวม ค่าสหสัมพันธ์**
14	$\begin{bmatrix} 8 & 0 & 2 \\ 49 & 0 & 2 \\ 71 & 1 & 2 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 \\ 1 & 2 & 2 \\ 1 & 2 & 2 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} 2 & 4 & 5 \\ 6 & 7 & 6 \end{bmatrix} \quad 14$
15	$\begin{bmatrix} 23 & 1 & 2 \\ 16 & 1 & 2 \\ 69 & 1 & 2 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} 2 & 2 & 2 \\ 2 & 2 & 2 \\ 2 & 2 & 2 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} 6 & 7 & 6 \end{bmatrix} \quad 15$
ค. ความไม่พึงใจในชาติกำเนิด			
16	$\begin{bmatrix} 46 & 1 & 2 \\ 25 & 1 & 2 \\ 72 & 1 & 2 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} 2 & 2 & 2 \\ 2 & 2 & 2 \\ 2 & 2 & 2 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} 7 & 7 & 7 \end{bmatrix} \quad 16$
17	$\begin{bmatrix} 51 & 1 & 2 \\ 24 & 1 & 2 \\ 64 & 1 & 2 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} 2 & 2 & 2 \\ 2 & 2 & 2 \\ 2 & 2 & 2 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} 7 & 7 & 7 \end{bmatrix} \quad 17$
18	$\begin{bmatrix} 6 & 1 & 2 \\ 53 & 1 & 2 \\ 70 & 1 & 2 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} 2 & 2 & 2 \\ 2 & 2 & 2 \\ 2 & 2 & 2 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} 6 & 6 & 7 \end{bmatrix} \quad 18$

*1 = ข้อที่มีค่ามัชฌิมไม่มากหรือน้อยกว่า .50 ของค่ามัชฌิมกลาง 0 = ที่มากหรือน้อยกว่า .50

**0 = ที่ไม่สอดคล้องกับคำถามอีก 2 ข้อ ในชุดเดียวกัน 1 = สอดคล้องกันเพียงข้อเดียว

2 = สอดคล้องกับทั้ง 2 ข้อ

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สมมติฐานข้อ 1	สมมติฐานข้อ 2	สมมติฐานข้อ 3					
ข้อ ความสอดคล้องของคำมัจฉิม*	เครื่องหมายของค่าสหสัมพันธ์**	นัยสำคัญทางสถิติที่ .05**	ความมากน้อยของค่าสหสัมพันธ์**	คะแนนรวม			
3. ความอุตสาหกรรมในการเรียนภาษา							
ก. การเรียนภาษาในห้องเรียน							
19	28	1	2	2	2	7	19
	10	1	2	1	1	5	
	81	1	2	1	1	5	
20	22	1	2	2	2	7	20
	1	1	2	2	2	7	
	79	0	2	2	2	6	
21	29	1	2	2	2	7	21
	41	1	2	2	2	7	
	80	1	2	2	2	7	
ข. การเรียนภาษานอกห้องเรียน							
22	18	1	2	2	1	6	22
	4	1	2	1	1	5	
	73	1	2	1	0	4	
23	47	1	2	2	2	7	23
	3	1	2	2	2	7	
	77	1	2	2	2	7	

*1 = ข้อที่มีคำมัจฉิมไม่มากหรือน้อยกว่า .50 ของคำมัจฉิมกลาง 0 = ที่มากหรือน้อยกว่า .50

**0 = ที่ไม่สอดคล้องกับคำถามอีก 2 ข้อ ในชุดเดียวกัน 1 = สอดคล้องกันเพียงข้อเดียว

2 = สอดคล้องกับทั้ง 2 ข้อ

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สมมติฐานข้อ 1	สมมติฐานข้อ 2	สมมติฐานข้อ 3	
ข้อ ความสอดคล้อง ของค่ามัชฌิม*	เครื่องหมายของ ค่าสหสัมพันธ์**	นัยสำคัญทาง สถิติที่ .05**	ความมากน้อยของ คะแนนรวม ค่าสหสัมพันธ์**
24	$\begin{bmatrix} 43 & 1 & 2 \\ 7 & 0 & 2 \\ 75 & 0 & 2 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} 2 & 2 & 2 \\ 2 & 2 & 2 \\ 2 & 2 & 2 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} 7 \\ 6 \\ 6 \end{bmatrix} \quad 24$
ก. ความจำเป็นที่ต้องเรียนภาษาให้ได้			
25	$\begin{bmatrix} 26 & 1 & 2 \\ 54 & 1 & 2 \\ 78 & 1 & 2 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} 2 & 2 & 2 \\ 2 & 2 & 2 \\ 2 & 2 & 2 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} 7 \\ 7 \\ 7 \end{bmatrix} \quad 25$
26	$\begin{bmatrix} 35 & 1 & 1 \\ 37 & 1 & 0 \\ 76 & 1 & 1 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix} \quad 26$
27	$\begin{bmatrix} 19 & 1 & 2 \\ 44 & 1 & 2 \\ 74 & 1 & 2 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} 5 \\ 4 \\ 4 \end{bmatrix} \quad 27$

*1 = ข้อที่มีค่ามัชฌิมไม่มากหรือน้อยกว่า .50 ของค่ามัชฌิมกลาง 0 = ที่มากหรือน้อยกว่า .50

**0 = ที่ไม่สอดคล้องกับคำถามอีก 2 ข้อ ในชุดเดียวกัน 1 = สอดคล้องกันเพียงข้อเดียว

2 = สอดคล้องกับทั้ง 2 ข้อ

2. เครื่องหมายของค่าสหสัมพันธ์ (Predicted Signs of Correlations) นอกจากดูความเชื่อมั่นภายในของคำถามแต่ละชุดจากความสอดคล้องของค่ามัธยฐานแล้ว เครื่องหมายของค่าสหสัมพันธ์ของข้อความที่ถามอย่างเดียวกันก็เป็นเครื่องชี้อีกอย่างหนึ่ง ดังได้กล่าวแล้วข้างต้นในเรื่องแบบสอบถามทัศนคติการเรียนภาษาอังกฤษ (2.1 บทที่ 3) ถ้าผู้ตอบตั้งใจตอบข้อความที่เป็นบอกล่าในคำถามชุดเดียวกัน ควรจะมีเครื่องหมายของค่าสหสัมพันธ์เป็นบวก ถ้าเป็นบอกล่าและปฏิเสธเครื่องหมายของค่าสหสัมพันธ์ควรเป็นลบ ตารางที่ 3 คอลัมน์ที่ 6 แสดงเครื่องหมายของค่าสหสัมพันธ์ เครื่องหมายของค่าสหสัมพันธ์ตามความเป็นจริงปรากฏหน้าตัวเลขบนด้านข้างของรูปสามเหลี่ยม ในกรณีที่เป็นบวกจะไม่แสดงไว้

ถ้าข้อใดมีเครื่องหมายของค่าสหสัมพันธ์ตรงกับที่คาดหมายกับ 2 ข้อในคำถามชุดเดียวกัน จะได้คะแนนเท่ากับ 2 ถ้าตรงกับข้อเดียวจะได้คะแนนเท่ากับ 1 และถ้าไม่ตรงกับข้อใดเลยจะได้คะแนนเท่ากับศูนย์ คะแนนของแต่ละข้อตามวิธีการนี้ดูได้จากตารางที่ 4 คอลัมน์ที่ 3 ตัวอย่างเช่น ในคำถามชุดแรก (ข้อ 39, 14 และ 62) ทุกข้อมีเครื่องหมายของค่าสหสัมพันธ์ตรงตามที่คาดหมายไว้ ดังนั้น จึงได้ 2 คะแนนทุกข้อ ถ้าดูคำถามชุดที่ 26 (ข้อ 35, 37 และ 76) ข้อ 35 ได้ 1 คะแนนเพราะว่า เครื่องหมายของค่าสหสัมพันธ์ตรงตามความคาดหมายเพียงข้อเดียวกับข้อ 76 (- และ - เป็น + ซึ่งเท่ากับ +.108) แต่ไม่เป็นไปตามความคาดหมายกับข้อ 37 (- และ + ควรจะเป็น - แต่กลับเป็นค่า +.107) ในทำนองเดียวกัน ข้อ 76 ได้คะแนนเท่ากับ 1 เพราะมีเครื่องหมายสอดคล้องกับข้อ 35 เพียงข้อเดียว แต่ไม่สอดคล้องกับข้อ 37 ข้อ 37 เป็นข้อที่ได้คะแนนศูนย์ เพราะไม่สอดคล้องกับข้อใดเลยในคำถามชุดเดียวกัน ค่าสหสัมพันธ์ควรจะเป็น -.107 และ -.001 แต่กลับเป็น .107 และ .001

3. นัยสำคัญทางสถิติและความมากน้อยของค่าสหสัมพันธ์ (Significance and Magnitude of Correlations) โดยหลักการเดียวกับข้อ 2 คำถามที่ถามเรื่องเดียวกัน ควรจะมีนัยสำคัญทางสถิติ ในกรณีนี้ถือค่า .05 เป็นเกณฑ์ นัยสำคัญของคำถามแต่ละชุดดูได้จากคอลัมน์ที่ 6 ของตารางที่ 3 ค่าสหสัมพันธ์ของข้อใดมีดอกจันกำกับทั้ง 2 ข้างของสามเหลี่ยมได้คะแนนเท่ากับ 2 ถ้ามีเพียงข้างเดียวได้คะแนนเท่ากับ 1 ถ้าไม่มีดอกจันทรปรากฏเลย ได้คะแนนเท่ากับศูนย์ ตัวอย่างเช่น คำถามชุดแรก (ข้อ 39, 14 และ 62) แต่ละข้อได้คะแนนเท่ากับ 2 ในขณะที่คำถามชุดที่ 26 (ข้อ 35, 37 และ 76) ทุกข้อได้คะแนนเท่ากับศูนย์ ค่าของคะแนนของคำถามแต่ละข้อดูได้จากคอลัมน์ที่ 4 ของตารางที่ 4

คอลัมน์ที่ 6 ตารางที่ 3 แสดงค่าความมากน้อยของค่าสหสัมพันธ์ ตัวเลขที่ปรากฏบนด้านข้างของรูปสามเหลี่ยม ซึ่งให้เห็นว่า คำถามในแต่ละชุดวัดสิ่งเดียวกันมากน้อยเพียงใด ในกรณีนี้ ถ้อยคำ .30 เป็นเกณฑ์ ถ้าข้อใดมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับหรือมากกว่า .30 กับอีก 2 ข้อ ในคำถามชุดเดียวกัน จะได้คะแนนเท่ากับ 2 ได้คะแนนเท่ากับ 1 ถ้ามีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับหรือมากกว่า .30 กับข้อเดียวในชุดเดียวกัน ได้คะแนนเท่ากับศูนย์ ถ้าไม่มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับหรือมากกว่า .30 กับข้อใดเลยในคำถามเรื่องเดียวกัน เช่น คำถาม ชุดแรก ข้อ 39 ได้คะแนนเท่ากับ 2 เพราะว่ามีค่าสหสัมพันธ์กับข้อ 14 และ 62 เท่ากับ .443 และ .368 ตามลำดับ ข้อ 14 ได้คะแนนเท่ากับ 1 เพราะมีค่าสหสัมพันธ์กับข้อ 39 เท่ากับ .443 แต่มีค่าสหสัมพันธ์กับข้อ 62 เท่ากับ .218 ในทำนองเดียวกัน ข้อ 62 ได้คะแนนเท่ากับ 1 เพราะว่ามีค่าสหสัมพันธ์ที่เท่ากับหรือมากกว่า .30 กับข้อ 39 เพียงข้อเดียว ในคำถามชุดที่ 6 (ข้อ 12, 2 และ 55) ทุกข้อได้คะแนนศูนย์เพราะว่ามีค่าสหสัมพันธ์ต่ำกว่า .30 ทุกข้อ คะแนนรวมของคำถามแต่ละข้อตามนัยสำคัญทางสถิติ และความมากน้อยของค่าสหสัมพันธ์แสดงไว้ในคอลัมน์ที่ 5 ของตารางที่ 4

ช่องสุดท้ายของตารางที่ 4 เป็นคะแนนรวมของคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถาม คะแนนสูงสุดของแต่ละข้อเท่ากับ 7 และคะแนนต่ำสุดเท่ากับศูนย์ ข้อใดได้คะแนนเท่ากับหรือมากกว่า 4 จะถือว่าข้อนั้นมีความเชื่อมั่นภายในและจะนำมาวิเคราะห์ต่อไป

อีกวิธีหนึ่งที่จะวิเคราะห์ความเชื่อมั่นภายในของแบบสอบถาม คือ การดูค่าสหสัมพันธ์ของคำถามในแต่ละภาค (Part Correlations) แบบสอบถามนี้มี 3 ภาคได้แก่ การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้เป็นเครื่องมือ เรียนเพื่อให้เข้าถึงเจ้าของภาษา และความอดสาหะในการเรียนภาษา คำถามที่วัดทัศนคติในภาคเดียวกัน ควรจะมีค่าสหสัมพันธ์สูงกว่าคำถามที่วัดทัศนคติต่างภาคกัน ตารางที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อถือของแบบสอบถามทั้ง 3 ภาค ทั้งที่เป็นประโยคและวลี

ตารางที่ 5

ค่าสหสัมพันธ์ของคำถามในแต่ละภาคของแบบสอบถาม (Part Correlations)

ตัวแปร	1	2	3	4	5	6	7	8	9
เรียนภาษาเพื่อใช้เป็น									
เครื่องมือ (21 ข้อ)									
1. ประโยคที่ 1	1.000	.718	.572	.526	.535	.361	.546	.543	.481
2. ประโยคที่ 2		1.000	.470	.444	.521	.389	.571	.486	.502
3. วลี			1.000	.486	.453	.575	.391	.340	.526
เรียนภาษาเพื่อให้เข้าถึง									
เจ้าของภาษา (25 ข้อ)									
4. ประโยคที่ 1				1.000	.704	.537	.573	.424	.589
5. ประโยคที่ 2					1.000	.645	.599	.459	.634
6. วลี						1.000	.419	.361	.513
ความอุตสาหกรรมในการเรียน									
ภาษา (24 ข้อ)									
7. ประโยคที่ 1							1.000	.697	.629
8. ประโยคที่ 2								1.000	.483
9. วลี									1.000

จำนวน 96 คน

ตัวเลขที่ปรากฏในรูปสามเหลี่ยมเป็นค่าสหสัมพันธ์ภายในภาค ค่าสหสัมพันธ์ของคำถามที่เป็นประโยชน์ของภาคที่ 1 (เรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้เป็นเครื่องมือ) ภาคที่ 2 (เรียนเพื่อให้เข้าถึงเจ้าของภาษา) และภาคที่ 3 (ความอดสาหะในการเรียนภาษา) เท่ากับ .718, .704 และ .697 ตามลำดับ ค่าความสหสัมพันธ์ระหว่างความเที่ยงตรงของคำถามประโยชน์แรก และวลีของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้เป็นเครื่องมือเท่ากับ .572 และ .470 ของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้อ้างถึงเจ้าของภาษา เท่ากับ .537 และ .645 และของความอดสาหะการเรียนภาษา เท่ากับ .629 และ .483 จะเห็นได้ว่าคำถามที่เป็นประโยชน์มีค่าสหสัมพันธ์สูงกว่าคำถามที่เป็นวลี

วิธีสุดท้ายที่จะวิเคราะห์คำตอบของแบบสอบถาม คือ การดูค่าความเชื่อมั่นของคำตอบแต่ละภาค และของแบบสอบถามทั้งชุด โดยใช้โปรแกรม SPSS หากค่า Cronbach ซึ่งตรงกับสูตร KR-20 ปรากฏว่า ค่าความเชื่อมั่นของการเรียนภาษาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือเพื่อให้อ้างถึงเจ้าของภาษา ความอดสาหะการเรียนภาษา และแบบสอบถามทั้งชุดเท่ากับ .831, .853, .822 และ .932 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ข้างต้นแสดงว่า แบบสอบถามที่ดัดแปลงมาใช้ในโครงการวิจัยนี้มีค่าความเที่ยงตรงสูง และมีแนวโน้มของความเชื่อมั่นมากพอที่จะนำมาวิเคราะห์ขั้นต่อไปได้ อย่างไรก็ตาม ค่าความเที่ยงตรงนี้ไม่ได้อธิบายถึงตัวแปรแทรกซ้อน ซึ่งได้แก่ แนวโน้มที่จะตอบคำถามตรงกับความต้องการของผู้ออกแบบสอบถาม (Approval Motive Tendency) แนวโน้มที่จะตอบคำถามให้เหมือน ๆ กัน (Response Set Tendency) และแนวโน้มที่จะมองตนเองในทางที่ดีเกินกว่าความเป็นจริง (Self-Flattery Tendency) ดังได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 2 (ภาคที่เกี่ยวกับทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษา)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อพิสูจน์สมมติฐานของการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสถิติดังต่อไปนี้ ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้

1. ค่าสหสัมพันธ์แบบ Pearson Product Moment Correlation
2. t-test Analysis
3. สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)
4. Analysis of Variance
5. Principal Components Analysis แบบ Varimax Rotated Factor Matrix

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การเสนอผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง ค่ามัชฌิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน
 2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขั้นแรก
 3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงอธิบายและทำนาย
 4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างระดับลึก
1. ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง ค่ามัชฌิม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนนักเรียน คะแนนสูงสุด ค่ามัชฌิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ อายุ ความถนัดการเรียนภาษา ทักษะคิดและแรงจูงใจการเรียนภาษา เจตคติและกิจนิสัยในการเรียน ความเข้าใจเรื่องความสัมพันธ์ของรูปทรง 2 และ 3 มิติ ความสามารถการใช้ภาษาและสัมฤทธิ์ผลการเรียนภาษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6

จำนวนนักเรียน คะแนนสูงสุด ค่ามัชฌิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ อายุ ความถนัดการเรียนภาษา ทักษะคิดและแรงจูงใจการเรียนภาษา เจตคติและกิจนิสัยในการเรียน ความเข้าใจเรื่องความสัมพันธ์ของรูปทรง 2 และ 3 มิติ ความสามารถในการใช้ภาษาและสัมฤทธิ์ผลการเรียนภาษา

ตัวแปร	จำนวนนักเรียน	คะแนนสูงสุด	ค่ามัชฌิม	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ	84		6.698	2.353
2. อายุ	92		12.989	.763
3. ความถนัดการเรียนภาษา (ก+ข+ค+ง+จ)	92	70	55.880	7.536
ก. การเรียนตัวเลขจากภาษาสมมติ	92	15	10.011	3.743
ข. ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร	92	15	10.174	2.583
ค. การชี้ศัพท์โดยอาศัยคำแปล	92	15	12.283	2.649
ง. ความสามารถในการใช้คำ	92	15	13.652	2.531
จ. การวิเคราะห์รูปคำและการเรียงประโยค	92	10	9.761	.600
4. ทักษะคิดและแรงจูงใจการเรียนภาษา (ก+ข+ค)	96	475	398.708	45.079
ก. เรียนภาษาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือ	96	147	123.177	15.196
ข. เรียนภาษาเพื่อให้เข้าถึงเจ้าของภาษา	96	175	138.729	18.614
ค. ความอดสาหะในการเรียนภาษา	96	165	136.802	17.286
5. เจตคติและกิจนิสัยในการเรียน	95	42	29.021	5.275
6. ความเข้าใจเรื่องความสัมพันธ์ของรูปทรง 2 และ 3 มิติ	96	29	19.260	5.833
7. ความสามารถในการใช้ภาษา	96	92	51.813	9.368
8. สัมฤทธิ์ผลการเรียนภาษา	97	28	32.351	8.531

ตัวแปร	9	10	11	12	13	14	15	16
1. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ	.008	.081	.136	-.005	.048	.061	.187	.010
2. วิธีการเรียน	.037	-.100	-.090	-.225*	-.086	-.156	.101	-.522***
3. การเรียนตัวเลขจากภาษา สมมุติ	-.065	-.037	-.025	-.004	.042	.006	.162	.053
4. ความสัมพันธ์ระหว่าง เสียงและตัวอักษร	.075	.157	.134	.248*	.268**	.251*	.386***	.241*
5. การชี้ศัพท์โดยอาศัยคำแปล	.194	.088	.125	.243*	.223*	.229*	.162*	.470***
6. ความสามารถในการใช้คำ	.014	.127	.097	.128	.101	.125	.294**	.422***
7. การวิเคราะห์รูปคำและ การเรียงประโยค	.085	.078	.060	.078	.060	.075	.120	.053
8. ความถนัดการเรียนภาษา (3+4+5+6+7)	.073	.115	.115	.218*	.230*	.217*	.378***	.420***
9. เจตคติและกิริยาในการ เรียน	1.000	-.013	.262**	.356***	.462***	.414***	.183	.142
10. ความเข้าใจเรื่องความสัมพันธ์ ของรูปทรง 2 และ 3 มิติ	1.000	.207*	.154	.029	.144	.162	.165	
11. เรียนภาษาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือ	1.000	.646***	.669***	.860***	.213*	.258**		
12. เรียนภาษาเพื่อให้เข้าถึง เจ้าของภาษา	1.000	.683***	.892***	.319**	.326***			
13. ความอดสาหะในการเรียนภาษา	1.000	.891***	.286**	.279**				
14. ทศนคติและแรงจูงใจในการ เรียนภาษา (11+12+13)	1.000	.313**	.329***					
15. ความสามารถในการใช้ภาษา						1.000	.388***	
16. สัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษา								1.000

- * นัยสำคัญทางสถิติที่ .05
- ** นัยสำคัญทางสถิติที่ .01
- *** นัยสำคัญทางสถิติที่ .001

ค่าสหสัมพันธ์ที่ปรากฏในรูปสามเหลี่ยมเป็นค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนความถนัดการเรียนรู้ภาษาทั้ง 5 ภาค ความถนัดภาคที่ 1-4 (การเรียนรู้ตัวเลขจากภาษาสมมุติ ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร การชี้ศัพท์โดยอาศัยคำแปล และความสามารถในการใช้คำ) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 กับคะแนนความถนัดรวมความถนัดภาคที่ 5 (การวิเคราะห์รูปคำ และการเรียงประโยคไม่มีความสัมพันธ์กับความถนัดภาคอื่น ๆ เลย นอกจากนี้ยังไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษ และคะแนนสัมฤทธิ์ผลการเรียนภาษาอีกด้วย ในทำนองเดียวกันความถนัดภาคที่ 1 ไม่มีค่าสหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความถนัดภาคอื่น ๆ กับคะแนนความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษ และกับคะแนนสัมฤทธิ์ผลการเรียนภาษาในทางตรงกันข้าม ความถนัดภาคที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร และภาคที่ 4 ความสามารถในการใช้คำ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการใช้ภาษาและสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษา นัยสำคัญทางสถิติที่ .05~.001 ส่วนความถนัดภาคที่ 3 การชี้ศัพท์โดยอาศัยคำแปลสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษา นัยสำคัญทางสถิติที่ .001

ค่าที่ปรากฏในรูปสี่เหลี่ยมตารางที่ 17 เป็นค่าสหสัมพันธ์ของทัศนคติและแรงจูงใจการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ 3 ภาค (เรียนเพื่อใช้เป็นเครื่องมือ เพื่อให้เข้าถึงภาษาและความอดสาหะการเรียนรู้) ทั้ง 3 ภาคมีค่าสหสัมพันธ์สูง คือไม่ต่ำกว่า .65 ในแต่ละภาคและไม่สูงกว่า .86 กับคะแนนรวมทั้ง 3 ภาค มีค่าสหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษและคะแนนสัมฤทธิ์ผลแสดงว่าทัศนคติและแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับต้นในโครงการวิจัยนี้

เจตคติและกิจนิสัยในการเรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับทัศนคติการเรียนรู้ภาษาทั้ง 3 ภาค แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสามารถหรือความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ (สี่เหลี่ยมรูปที่ 2) ความสัมพันธ์ของรูปทรง 2 และ 3 มิติไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับตัวแปรอื่น ๆ นอกจากกับทัศนคติการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้เป็นเครื่องมือ ($r = .207$)

เป็นที่น่าสังเกตว่าจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับตัวแปรอื่น ๆ โดยเฉพาะค่าสหสัมพันธ์กับความถนัดของ 5 ภาค เท่ากับ .000 วิธีการเรียน (ฟังและอ่าน อ่านอย่างเดียว และฟังอย่างเดียว) มีค่าสหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความถนัดทางการชี้ศัพท์โดยอาศัยคำแปล ($r = -.249$) กับทัศนคติการเรียนภาษาเพื่อให้เข้าถึงเจ้าของภาษา ($r = -.225$) และกับคะแนนสัมฤทธิ์ผลการเรียนภาษาอังกฤษ ($r = -.526$) ถึงแม้ว่าค่าสหสัมพันธ์จะมีนัยสำคัญแต่เป็นค่าลบทั้งหมด

ค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนความสามารถใช้ภาษาอังกฤษและคะแนนสัมฤทธิ์ผลเท่ากับ .388 แสดงว่าข้อสอบทั้งสองวัดสิ่งเดียวกันประมาณ 15% นอกจากนี้ข้อสอบทั้ง 2 ชนิดมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ๆ ในลักษณะเดียวกัน ยกเว้นวิธีการเรียนการสอนและความถนัดทางภาษาภาคที่ 3 (การชี้ศัพท์โดยอาศัยคำแปล) คะแนนสัมฤทธิ์ผลมีความสัมพันธ์กับตัวแปรทั้งสองอย่างมีนัยสำคัญที่ .001

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงอธิบายและทำนาย

ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับความสำเร็จในการเรียนภาษาจะวิเคราะห์ตามข้อสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อ 1: ตัวแปรที่เกิดจากผู้เรียนซึ่งได้แก่ ความถนัดในการเรียนภาษา ทัศนคติ และแรงจูงใจในการเรียนภาษา เจตคติและกิจนิสัยในการเรียน ความสัมพันธ์ของรูปทรง 2 และ 3 มิติ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษและวิธีการเรียนมีความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล

สมมติฐานข้อ 2: ตัวแปรที่เกิดจากผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล

สมมติฐานข้อ 3: ความถนัดในการเรียนภาษามีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล

สมมติฐานข้อ 4: ทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษามีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาตามความสามารถของแต่ละบุคคล

สมมติฐานข้อ 5: เจตคติและกิจนิสัยในการเรียนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จ การเรียนภาษาตามความสามารถของแต่ละบุคคล

สมมติฐานข้อ 6: ความสัมพันธ์ของโครงสร้างรูปทรง 2 และ 3 มิติมีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล

สมมติฐานข้อ 7: จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล

สมมติฐานข้อ 8: วิธีการเรียนโดยการอ่านและฟัง โดยการอ่านแต่เพียงอย่างเดียว และโดยการฟังแต่เพียงอย่างเดียวมีความสัมพันธ์กับคะแนนสัมฤทธิ์ผลการเรียน ภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล

ในการตอบข้อสมมติฐานดังกล่าว ผู้วิจัยใช้โปรแกรม SPSS (Multiple Regression) ผลของการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 8

ตารางที่ 8

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนและวิธีการเรียนกับความสำเร็จ
ในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล

ที่มา (Source)	R ²	r	df	SS	MS	F
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับ ผู้เรียน และวิธีการเรียน	.533		7	3080.855	440.122	11.555**
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับ ผู้เรียน	.210		5	1216.780	243.356	3.889**
1. ความถนัดในการ เรียนภาษา	.074	.329	1	428.616	428.616	11.253**
2. ทักษะคิดและแรง จูงใจในการเรียน ภาษา	.023	.356	1	133.388	133.388	3.502
3. เจตคติและกิริยา ในการเรียน	.001	.090	1	6.018	6.018	.158
4. ความเข้าใจเรื่อง ความสัมพันธ์ของ รูปทรง 2 และ 3 มิติ	.004	.208	1	24.872	24.872	.653
5. จำนวนปีที่เรียน ภาษาอังกฤษ	.000	.020	1	.419	.419	.011
วิธีการเรียน	.323		2	1864.075	932.038	24.470**
Residual	.467		71	2704.334	38.089	
Total	1.000		78	5785.189		

** $p \leq .01$

การสรุปผลวิเคราะห์ต่อไปนี้เป็นคำตอบข้อสมมติฐานที่กล่าวข้างต้นที่ละข้อ โดยดูความสัมพันธ์เฉพาะตัวแปรอิสระแต่ละข้อกับคะแนนสัมฤทธิ์ผลการเรียนภาษาอังกฤษ (r^2)

ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล โดยคำนึงถึงความเกี่ยวข้องของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่มีกับตัวแปรอิสระตัวอื่น (R^2) และความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรอิสระแต่ละข้อ

สมมติฐานข้อ 1 ปรากฏว่าตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน (ความถนัดในการเรียนภาษา ทักษะคิดและแรงจูงใจในการเรียนภาษา เจตคติและกิจนิสัยในการเรียน ความสัมพันธ์ของโครงสร้างรูปทรง 2 และ 3 มิติ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ) และวิธีการเรียน (อ่านและฟัง, อ่านอย่างเดียว และฟังอย่างเดียว) มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคลเท่ากับ 53 เปอร์เซ็นต์ ($R^2 = .533$) ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($F = 11.555$, $df = 7, 71$, $p \leq .01$)

สมมติฐานข้อ 2 ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนมีส่วนอธิบายความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคลเท่ากับ 21 เปอร์เซ็นต์ และมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ .01 ($R^2 = .210$, $F = 3.889$, $df = 5, 71$, $p \leq .01$)

สมมติฐานข้อ 3 ความถนัดในการเรียนภาษามีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของบุคคลอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 ถ้าดูเฉพาะความสัมพันธ์ของความถนัดในการเรียนภาษากับคะแนนสัมฤทธิ์ผลโดยเฉพาะอธิบายได้ 11% ($r^2 = .108$) ในเชิงสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ความถนัดทางภาษาอธิบายได้ 7% และมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ .01 ($R^2 = .074$, $F = 11.253$, $df = 1, 71$, $p \leq .01$)

สมมติฐานข้อ 4 ความสัมพันธ์เฉพาะทักษะคิดและแรงจูงใจการเรียนภาษากับคะแนนสัมฤทธิ์ผลอธิบายได้ 13% ($r^2 = .127$) แต่ในเชิงสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ทักษะคิดไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสำเร็จในการเรียนภาษา อธิบายได้เพียง 2 เปอร์เซ็นต์ ($R^2 = .023$, $F = 3.506$, $df = 1, 71$, $p \geq .05$) ที่เป็นเช่นนี้เพราะทักษะคิดมีความ

สัมพันธ์กับตัวแปรอื่น จึงทำให้เหลือค่า Unique Variance ต่ำ (ค่า r กับความถนัดเท่ากับ .201 กับเจตคติและกิริยาในการเรียนเท่ากับ .389 และกับความสัมพันธ์ของโครงสร้างรูปทรง 2 และ 3 มิติ เท่ากับ .194)

สมมติฐานข้อ 5 ความสัมพันธ์เฉพาะเจตคติและกิริยาในการเรียนกับคะแนนสัมฤทธิ์ผลอธิบายได้น้อยกว่า 1 เปอร์เซ็นต์ ($r^2 = .008$) เมื่อคำนึงถึงความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระอื่นก็มีค่าน้อยกว่า 1 เปอร์เซ็นต์ ($R^2 = .001$) เพราะฉะนั้น เจตคติและกิริยาในการเรียนไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล ($F = .158, df = 1, 71, p \geq .05$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเจตคติและกิริยามีความสัมพันธ์กับทัศนคติค่อนข้างมาก ($r = .389$)

สมมติฐานข้อ 6 ชาวนับปีญญาเรื่องความสัมพันธ์ของโครงสร้างรูปทรง 2 และ 3 มิติ ไม่มีความเกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคลอย่างมีนัยสำคัญ ($F = .653, df = 2, 71, p \geq .05$) โดยลำพังความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระนี้กับสัมฤทธิ์ผลการเรียนภาษาอังกฤษเท่ากับ 4 เปอร์เซ็นต์ ($r^2 = .043$) เมื่อคำนึงถึงความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น รูปทรง 2 และ 3 มิติ มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามไม่ถึง 1 เปอร์เซ็นต์ ($R^2 = .004$)

สมมติฐานข้อ 7 จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคลอย่างมีนัยสำคัญ ($F = .011, df = 1, 71, p \geq .05$) จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษไม่สามารถอธิบายความสำเร็จ การเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล ($r = .020, R^2 = .000$) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่านักเรียนในโครงการทดลองไม่แตกต่างกันมากในเรื่องจำนวนปีที่เรียนภาษา หรือระยะเวลาโครงการทดลองไม่นานพอที่จะทำให้เกิดความแตกต่าง

สมมติฐานข้อ 8 ตัวแปรที่เกิดจากวิธีการเรียนต่าง ๆ (เรียนโดยการอ่านและฟังเรียนโดยการอ่านแต่เพียงอย่างเดียว และเรียนโดยการฟังแต่เพียงอย่างเดียว) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ .01 กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล อธิบายได้ 32 เปอร์เซ็นต์ ($R^2 = .323, F = 24.470, df = 2, 71, p \leq .01$)

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัชฌิม 3 กลุ่มโดยใช้ Scheffe' Tests ปรากฏว่าการเรียนโดยวิธีการอ่านและฟัง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับวิธีการอ่านแต่เพียงอย่างเดียว แต่ทั้ง 2 วิธีมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับวิธีการฟังแต่เพียง ($\bar{x}_1 = 36.647$, $\bar{x}_2 = 35.581$, และ $\bar{x}_3 = 24.656$)

การตีความหมายความแตกต่างของวิธีการเรียนนี้ ขอให้คำนึงว่าบทเรียนที่ใช้เรียนทั้ง 3 กลุ่ม เป็นบทเรียนเดียวกัน ความแตกต่างอาจเป็นเพราะตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่ได้ควบคุมในโครงการวิจัยนี้ เช่น ผู้เรียนมีประสบการณ์ทางด้านการอ่านมากกว่าการฟังมาก่อน อย่างไรก็ตามเมื่อก่อนเริ่มเรียนนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางด้านความสามารถใช้ภาษาดังแสดงไว้ในตารางที่ 9 และไม่แตกต่างกันในด้านความถนัดทางการฟัง ซึ่งวัดจากความถนัดภาคที่ 1 และ 2 ของแบบทดสอบความถนัดทางด้านภาษา ตารางที่ 10 แสดงผลการเปรียบเทียบของนักเรียนที่มีความถนัดด้านการฟัง (พวกที่ได้คะแนนมากกว่าค่ามัชฌิมของคะแนนรวมทั้งสองภาคและคำนึงถึง Confidence interval แล้ว) และนักเรียนที่ไม่มีความถนัดทางการฟัง (พวกที่ได้คะแนนน้อยกว่าค่ามัชฌิมของคะแนนรวม)

ตารางที่ 9

ANOVA ความสามารถในการใช้ภาษาและวิธีเรียน 3 แบบ

Source of Variation	SS	df	MS	F	Significance of F
Main Effects (M Methods)	127.754	2	63.877	.724	.488
Residual	8208.773	93	88.266		
Total	8336.527	95			

$$F \text{ สังเกต} \leq F_{0.01; 2, 95}$$

$$\bar{x}_1 = 51.133 \quad \bar{x}_2 = 50.882 \quad \bar{x}_3 = 53.437$$

$$SD_1 = 9.077 \quad SD_2 = 9.657 \quad SD_3 = 9.405$$

$$N = 30 \quad N = 34 \quad N = 32$$

ตารางที่ 10

ความแตกต่างในผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ถนัดและไม่ถนัดทางด้านกรฟัง

ตัวแปร	จำนวน	ค่ามัชฌิม Achievement	ค่าความเบี่ยง เบนมาตรฐาน	ค่า t	ค่านัยสำคัญ
นักเรียนที่ถนัดทางด้านกรฟัง	49	32.816	8.810	.680	.498
นักเรียนที่ไม่ถนัดทางด้านกรฟัง	43	31.581	8.556		

จากตารางจะเห็นได้ว่า กลุ่มที่มีความถนัดในการฟัง จะมีค่ามัชฌิมผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ถนัดทางด้านการฟังเล็กน้อย แต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

เนื่องจากความถนัดทางการฟังมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการใช้ภาษาดังแสดงไว้ในตารางที่ 7 ($r_{xy} = .386^{***}$) คณะผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์เพิ่มเติม โดยการทำ t-test Analysis เพื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มที่มีความถนัดในการฟังกับกลุ่มที่ไม่ถนัดในการฟัง ดังแสดงในตารางที่ 11 ดังนี้

ตารางที่ 11

ความแตกต่างในความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ถนัดและไม่ถนัดทางด้านการฟัง

ตัวแปร	จำนวน	ค่ามัชฌิม Achievement	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t	ค่านัยสำคัญ
นักเรียนที่ถนัดทางด้านการฟัง	49	53.5918	9.946	1.93	0.056
นักเรียนที่ไม่ถนัดทางด้านการฟัง	43	49.8139	8.614		

จากตารางจะเห็นได้ว่า กลุ่มที่มีความถนัดทางด้านการฟังมีค่ามัชฌิมสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ถนัดมาก และความแตกต่างนี้เกือบมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างระดับลึก

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระขั้นสุดท้าย คือ การศึกษาความสัมพันธ์ของโครงสร้างระดับลึก โดยใช้ Principal Components Analysis แบบ Varimax Rotated Factor Matrix ตารางที่ 12 แสดงผลการวิเคราะห์

ตารางที่ 12

ความสัมพันธ์ของโครงสร้างระดับลึกของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม (จำนวน 79 คน)

ตัวแปร	องค์ประกอบ					h ²
	ที่ 1	ที่ 2	ที่ 3	ที่ 4	ที่ 5	
1. การเรียนตัวเลขจากภาษาสมมติ	-.171	.033	<u>.606</u>	-.162	-.039	.425
2. ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร	.141	<u>.420</u>	<u>.526</u>	.060	.071	.482
3. การชี้ศัพท์โดยอาศัยคำแปล	.209	<u>.724</u>	.062	-.119	-.229	.638
4. ความสามารถในการใช้คำ	-.096	<u>.735</u>	.112	.139	.122	.596
5. การวิเคราะห์รูปคำและการเรียงประโยค	.089	-.048	.042	.062	<u>.915</u>	.853
6. เรียนภาษาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือ	<u>.723</u>	.129	-.026	<u>.456</u>	.007	.749
7. เรียนภาษาเพื่อให้เข้าถึงเจ้าของภาษา	<u>.803</u>	.248	.032	.177	.064	.743

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ตัวแปร	องค์ประกอบ					h ²
	ที่ 1	ที่ 2	ที่ 3	ที่ 4	ที่ 5	
8. ความอดสาหะในการ เรียนภาษา	<u>.883</u>	.101	.049	.005	-.035	.793
9. เจตคติและกิริยา ในการเรียน	<u>.681</u>	-.084	.033	-.328	.111	.592
10. ความเข้าใจเรื่องความ สัมพันธ์ของรูปทรง 2 และ 3 มิติ	.034	.127	-.001	<u>.839</u>	.071	.726
11. จำนวนปีที่เรียน ภาษาอังกฤษ	.114	<u>-.386</u>	<u>.569</u>	<u>.332</u>	<u>-.340</u>	.712
12. ความสามารถในการ ใช้ภาษา	.233	<u>.309</u>	<u>.637</u>	.119	.209	.613
13. สัมฤทธิ์ผลการเรียน ภาษา	<u>.287</u>	<u>.609</u>	.113	.248	-.005	.528
Eigen Value	2.672	1.970	1.411	1.304	1.093	8.450
Mean Commuality	.206	.152	.109	.100	.084	.650

ปรากฏว่า มีองค์ประกอบ 5 ตัวที่มีความสัมพันธ์กันในโครงสร้างระดับลึกของตัวแปรในการเรียนภาษาที่เลือกมาวิเคราะห์ในโครงการวิจัยนี้

องค์ประกอบภาคที่ 1 (Factor 1) ตัวแปรที่มีโครงสร้างระดับลึกเกี่ยวข้องกันในองค์ประกอบนี้คือ ทักษะคิดและแรงจูงใจในการเรียนภาษาทั้ง 3 ภาค (เรียนภาษาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือ เพื่อให้เข้าถึงเจ้าของภาษา และความอดสาหะในการเรียนภาษา) เจตคติและกิริยาในการเรียน และคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษแบบเรียนด้วยตนเอง

องค์ประกอบภาคที่ 2 (Factor 2) ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันในองค์ประกอบนี้คือ ความถนัดการเรียนรู้ภาษาภาคที่ 2, 3 และ 4 (ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร การชี้ศัพท์โดยอาศัยคำแปล และความสามารถในการใช้คำ) จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และความสำเร็จในการเรียนภาษาแบบเรียนด้วยตนเอง

องค์ประกอบภาคที่ 3 (Factor 3) ตัวแปรที่จัดรวมอยู่ในองค์ประกอบนี้คือ ความถนัดการเรียนรู้ภาษาภาคที่ 1 และ 2 (การเรียนรู้ตัวเลขจากภาษาสมมติ และความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร) จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ และความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบภาคที่ 4 (Factor 4) ทักษะการเรียนรู้ภาษาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือมีความสัมพันธ์ของโครงสร้างระดับลึกร่วมกับเจตคติและกิจนิสัยในการเรียน จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ และความสัมพันธ์ของรูปทรง 2 และ 3 มิติ

องค์ประกอบภาคที่ 5 (Factor 5) ความถนัดการเรียนรู้ภาษาภาคที่ 5 (การวิเคราะห์รูปคำและการเรียงประโยค) มีโครงสร้างระดับลึกเกี่ยวข้องกับจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกิดจากผู้เรียนและวิธีเรียนกับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล สรุปได้ดังนี้

ตัวแปรที่เกิดจากผู้เรียนอธิบายการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคลได้ประมาณ 21 เปอร์เซ็นต์ ตัวแปรอิสระที่มีความเกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด สำหรับนักเรียนระดับต้นในโครงการวิจัยนี้คือ ความถนัดในการเรียนภาษา ถึงแม้ว่าทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาจะไม่มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลการเรียนภาษาตามความสามารถของแต่ละบุคคลในด้านเชิงทำนาย โดยการวิเคราะห์แบบ *Multiple Regression* แต่ก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการเรียนภาษาถึง 31 เปอร์เซ็นต์ เมื่อดูจากค่า *Pearson Correlation* ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ความถนัดและทัศนคติการเรียนภาษามีความสัมพันธ์กับการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคลของนักเรียนระดับต้น

เขาวนั้ปัญหาที่ดูจากความสัมพันธ์ของโครงสร้างรูปทรง 2 มิติ และ 3 มิติ ก็อบไม่มีความเกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ และเจตคติและกิจนิสัยในการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับความสำเร็จในการเรียนภาษาตามความสามารถของแต่ละบุคคล

วิธีเรียนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล อธิบายได้ 32 เปอร์เซ็นต์ การเรียนบทเรียนภาษาอังกฤษที่เรียนด้วยตนเอง 20 บท โดยวิธีอ่านและฟังพร้อมกัน และวิธีอ่านอย่างเดี่ยว มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการเรียนด้วยตนเอง โดยวิธีฟังแต่เพียงอย่างเดียว เนื่องจากนักเรียนมีความถนัดทางด้านการฟังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญก่อนเริ่มเรียน ดังนั้น ความแตกต่างอาจเป็นเพราะความยากง่ายของบทเรียน นักเรียนมีประสบการณ์ด้านการอ่านมากกว่าการฟังประสบการณ์ก่อนเริ่มเรียน จึงเป็นตัวแปรแทรกซ้อนที่สำคัญ

ความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษ ความสำเร็จในการเรียนภาษา และความถนัดในการเรียนภาษา มีโครงสร้างระดับลึกที่สัมพันธ์กัน องค์ประกอบร่วมกันของตัวแปรทั้งสาม อาจจะเป็นเขาวนัปัญหาทั่ว ๆ ไป ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ แต่ไม่เกี่ยวข้องกับเขาวนัปัญหา ซึ่งใช้วัดโดยความสัมพันธ์ของรูปทรง 2 และ 3 มิติ เจตคติและกิจนิสัยในการเรียน และทัศนคติในการเรียนภาษา

ทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษา และเจตคติและกิจนิสัยในการเรียนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษา แต่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสามารถใช้ภาษา จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ และความถนัดในการเรียนภาษา เพราะฉะนั้นความถนัดและทัศนคติ อาจไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกันในโครงสร้างระดับลึก ข้อสมมติฐานนี้ดูจะสอดคล้องกับความเห็นของ Kranshen (1981) ที่ว่าความถนัดมีความสัมพันธ์กับขบวนการเรียนแบบจำ (learning) ในขณะที่ทัศนคติและแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับขบวนการเรียนแบบเข้าใจและชอบ (acquisition)

ทัศนคติทั้ง 3 ภาค และเจตคติและกิจนิสัยในการเรียน รวมอยู่ในองค์ประกอบ (Factor) เดียวกัน แสดงว่ามีค่าความเที่ยงตรงแบบทฤษฎี และแบบคู่ขนาน (construct & concurrent validity) ของเครื่องมือที่ใช้ ความถนัดในการเรียนภาษาแบ่งได้เป็น 3 องค์ประกอบ เพราะฉะนั้น การแบ่งความถนัดทางภาษาเป็น 5 ภาค ตามความเที่ยงตรงภายนอก (face validity) ไม่ตรงกับการวิเคราะห์โดยใช้ Principal Components Analysis

ความสำเร็จในการเรียนภาษา และความสามารถในการใช้ภาษา มีองค์ประกอบที่เหมือนกัน และไม่เหมือนกันในโครงสร้างระดับลึก ส่วนที่เหมือนกันคือ วัดเขาวนัปัญหาทั่ว ๆ ไป ส่วนที่ต่างกันคือ ความสำเร็จในการเรียนภาษามีความสัมพันธ์กับทัศนคติการเรียนภาษา ในขณะที่ความสามารถใช้ภาษามีความสัมพันธ์กับความถนัดการใช้ภาษา ภาคที่ 1 และ 2 ซึ่งเป็นการเรียนตัวเลขจากภาษาสมมุติ และความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรจากเทป แสดงว่าข้อสอบทั้งสอง อาจจะใช้วัดความสามารถด้านการฟัง ซึ่งเป็นการทดสอบทักษะแต่ละประเด็น (Discrete) เหมือนกัน ความแตกต่างอีกอย่างคือ ข้อสอบวัดความสำเร็จในการเรียนภาษา มีองค์ประกอบร่วมกับทัศนคติการเรียนภาษา เพราะฉะนั้น ข้อสอบนี้อาจจะเกี่ยวข้องกับขบวนการเรียนรู้แบบเข้าใจและชอบ (acquisition) มากกว่า ข้อสอบวัดความสามารถใช้ภาษา

ข้อเสนอแนะ

1. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับต้น ควรคำนึงถึงองค์ประกอบอื่น นอกจากความรู้เรื่องภาษาอย่างเดียว องค์ประกอบนี้ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับตัวผู้เรียน เช่น ความถนัดและทัศนคติ และแรงจูงใจในการเรียนภาษา
2. บทเรียนด้วยตนเองโดยเฉพาะเรียนโดยวิธีฟังจากเทป สามารถใช้เป็นแบบฝึกหัดประเภทเสริมทักษะสำหรับนักเรียนระดับต้นได้ เนื่องจากโครงการวิจัยนี้เป็นโครงการทดลองระยะสั้น ดังนั้น ผู้เรียนอาจมีทัศนคติที่ดี ถ้าเป็นการเรียนระยะยาวผู้สอนควรคำนึงถึงตัวแปรอื่น ซึ่งอาจทำให้ทัศนคติและแรงจูงใจของผู้เรียนน้อยลง
3. บทเรียนที่ใช้อ่านและฟังโดยการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่ควรมีระดับความยากง่ายเท่ากัน ถ้าผู้เรียนมีประสบการณ์ของการเรียนรู้ทั้งสองวิธีต่างกันมาก่อน อย่งไรก็ตาม ประสบการณ์ของผู้เรียน และภาพประกอบมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เร็วขึ้น
4. ควรใช้เครื่องมือที่วัดเขาวินิจฉัยชนิดอื่น ซึ่งใช้วัดความสามารถทั่ว ๆ ไป ทั้งด้านการใช้คำพูด (Verbal) และการใช้ความคิด (Nonverbal) ความสัมพันธ์ของโครงสร้างรูป 2 มิติ และ 3 มิติ ไม่เหมาะที่จะใช้แทนข้อทดสอบที่วัดเขาวินิจฉัยทางด้านความคิด
5. การทดลองครั้งต่อไปควรมีการควบคุมตัวแปรแทรกซ้อน เช่น ประสบการณ์ทางด้านภาษา (Previous Exposure) ของผู้เรียน
6. ควรเปรียบเทียบการเรียนรู้ทั้ง 3 วิธี โดยมีผู้สอนกับการเรียนตามความสามารถของแต่ละบุคคล ว่าวิธีการใดจะประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษามากที่สุด
7. ควรศึกษาองค์ประกอบในการเรียนภาษาสำหรับนักเรียนระดับอื่นว่า มีความคล้ายคลึงและแตกต่างกันน้อยเพียงใดของการเรียนภาษาแต่ละระดับ การวิจัยนี้จะช่วยให้ความกระจ่างเรื่องทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา
8. องค์ประกอบที่เกี่ยวกับผู้เรียนมีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใดในการเรียนภาษาแม่ และภาษาอื่น ๆ ความรู้ที่ได้จะช่วยผู้วางหลักสูตรให้การเรียนภาษาแรก และภาษาต่างประเทศสนับสนุนซึ่งกันและกัน

บรรณานุกรม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

BIBLIOGRAPHY

- Adams, John V., and W.K. Ewing. A Study of Student Attitudes toward English as a Second Language in Puerto Rico. (ERIC Document Reproduction Service: ED 057 695), 1971.
- Allport, G.W. "Attitudes," 798-884 in C. Murchison, ed., Handbook of Social Psychology. Worcester, Mass.: Clark University Press, 1935.
- Arendt, Jermaine E. "Predicting Success in Foreign Language Study." Dissertation Abstracts 28 (1968): 4868-70A (Minnesota).
- Barrow, Lionel C. Jr., and Westley, Bruce H. "Comparative Teaching Effectiveness of Radio and Television." Audio-Visual Communication Review 7 (1959) : 14-23.
- Belyayev, B.V. The Psychology of Teaching Foreign Languages. New York: Macmillan, 1964. (Translated by R.F. Hingley).
- Brown, H. Douglas. Principle of Language Learning and Teaching. Englewood Cliffs, N.J. 07632 : Prentice-Hall Inc., 1980.
- Burstall, Clare "Factors Affecting Foreign-Language Learning: A Consideration of Some Recent Research Findings." Language Teaching and Linguistics : Surveys. Cambridge University Press, 1978, 14-15.
- Carroll, John B. "A Factor Analysis of Verbal Abilities," Psychometrike 6 (1941) : 279-307.
- _____ and Stanley M. Sapon. Modern Language Aptitude Test. New York: Psychological Corporation, 1959.

- Carroll, John B. "Use of the Modern Language Aptitude Test in Secondary Schools." Yearbook, National Council Measurements Used in Education 16 (1959) : 155-159.
- _____. "Foreign Languages for Children : What Research Says." The National Elementary Principal 39 (1960) : 12-15.
- _____. "A Model of School Learning." Teachers College Record 64 (1963) : 723-733.
- _____. "The Prediction of Success in Intensive Foreign Language Training," 87-136 in Robert Glaser, ed., Training Research in Education. New York : John Wiley, 1965.
- _____. "The Proficiency Levels Attained by Language Majors near Graduation from College." Foreign Language Annals 1 (1967) : 131-151.
- _____. "Testing Foreign Language Aptitude," 206-208 in Roy Cherrier, ed., English Language Testing, Report of the RELC Fifth Regional Seminar, Bangkok, 25-30, May 1970. Singapore : Southeast Asian Ministers of Education Organization, Regional English Language Center, 1971.
- _____. "Current Issues in Psycholinguistics and Second Language Teaching." TESOL Quarterly 5 (1971) : 101-114.
- Cloos, Robert I. "A Four-Year Study of Foreign Language Aptitude of the High School Level." Foreign Language Annals 4 (1971) : 411-419.
- Corder, S. Pit. The Visual Element in Language Teaching. London : Longman Group Limited, 1977, 49.

Cowan, Susie. English proficiency and Bicultural Attitude of Japanese Students. (ERIC Document Reproduction Service : ED 027 529).

De Rocher, J.E., Jr. "An Analysis of Certain Factors of Divergent and Convergent Production as Related to Achievement in Military Intensive Language Courses." Dissertation Abstracts 33 (1973) : 1471A (American University).

Ferguson, George A. "On Learning and Human Ability." Canadian Journal of Psychology 8 (1954) : 95-112.

_____. "On Transfer and the Abilities of Man." Canadian Journal of Psychology 10 (1956) : 121-131.

Gardner, R.C., and W.E. Lambert. "Motivational Variables in Second Language Acquisition." Canadian Journal of Psychology 13 (1959) : 266-272.

_____. "Language Aptitude, Intelligence, and Second-Language Achievement." Journal of Educational Psychology 56 (1965) : 191-199.

Gardner, R.C. "Motivational Variables in Second-Language Learning." International Journal of American Linguistics 32 (1966) : 24-44.

_____. "Attitudes and Motivation : Their Roles in Second-Language Acquisition." Teaching English to Speakers of Other Languages Quarterly 2 (1968) : 141-150.

Hancock, Charles R. "Student Aptitude, Attitude, and Motivation," 127-155 in Dale L. Lange and Charles J. James, eds., Foreign Language Education : A Reappraisal. American Council on the Teaching of Foreign Language. Skokie, Ill. : National Text-Book Co., 1972.

- Hatfield, Willaim N. "The Effect of Supplemental Training on the Achievement in Ninth Grade French of Students Weak in Sound Discrimination and Sound Symbol Association Skills." Dissertation Abstracts 66 (1965) : 6444A (Ohio State University).
- Henmon, V.A.C., et al. Prognosis Tests in the Modern Foreign Languages. New York : Macmillan, 1929 (Publications of the American and Canadian Committees on Modern Foreign Languages, Vol. 14).
- Hsia, Hower J. "On Channel Effectiveness." Audio-Visual Communication Review 16 (1968) : 245-267.
- Jain, M.P. "Error Analysis of an Indian English Corpus." Unpublished manuscript, University of Edinburgh, Appeared in Barry P. Taylor, Adult Language Learning Strategies and their Pedagogical Implications, 1969.
- Jakebovits, Leon A. "Research Findings and Foreign Language Requirements in Colleges and Universities." Foreign Language Annals 2 (1969) : 436-456.
- _____. Foreign Language Learning : A Psycholinguistic Analysis of the Issues. Rowley, Mass. : Newbury House, 1970.
- Kannwischer, Nell D. "Prediction of Foreign Language Learning : Development and Present Status." Dissertation Abstracts 29 (1969) : 3801A (Florida State University).
- Kinsella, Valerie (Ed.) Language Teaching and Linguistics : Surveys. Cambridge : Cambridge University Press, 1978.
- Lambert, Wallace E. A Study of Roles of Attitude and Motivation in Second Language Learning. (NDEA Contract, SAE 8571). Montreal : McGill University, 1961.

Leutnegger, Ralph R., and Theodore H. Mueller. "Auditory Factors and the Acquisition of French Language Mastery." Modern Language Journal 48 (1964) : 409-419.

_____, and Irving R. Wershow. "Auditory Factors in Foreign Language Acquisition." Modern Language Journal 49 (1965) : 22-31.

Lukmani, Yasmeeen M. "Motivation to Learn and Language Proficiency." Language Learning 22 (1972) : 261-273.

Macnamara, John. "The Cognitive Strategies of Language Learning" in John W. Oller, Jr. And Jack C. Richards ed., Focus on the Learner Pragmatic Perspectives for the Language Teacher Rowley, Mass : Newbury House, 1973.

McGuire, William J. "The Nature of Attitudes and Attitude Change," 136-314 in Gardner Lindzey, and Elliot Aronson, eds., Handbook of Social Psychology, Vol. III, The Individual in a Social Context. Reading, Mass. : Addison-Wesley Publishing Co., 1969.

Mowrer, Orval H. Learning Theory and the Symbolic Processes. John Wiley and Son, Inc, 1960.

Nasser, David L. and William J. McEwen "The Impact of Alternative Media Channels : Recall and Involvement with Message." Audio-Visual Communication Review 24 (1976) : 263-273.

Ortmeyer, Carolyn R. Comparing Modes of Instruction Used in Learning to Listen to and Understand English as a Second Language. SEAMEO Regional Language Center (Fifth Regional Seminar) 1980.

Pimsleur, Paul, R.P. Stockwell, and A.L. Comrey. "Foreign Language Learning Ability." Journal of Educational Psychology 53 (1962) : 15-26.

Pimsleur, Paul. The Pimsleur Language Aptitude Battery. New York :
Harcourt, Brace and World, 1966.

Politzer, R.L. and Louis Weiss. An Experiment in Improving Achievement
in Foreign Languages through Learning Selected Skills Associated
with Language Aptitude. Washington, D.C. : U.S. Office of
Education, Bureau of Research, (REIC Document Reproduction
Service : ED 046 261), 1966.

Prapphal, K. Learning English in Thailand : Affective, Demographic, and
Cognitive Factors. (Doctoral dissertation. University of New Mexico,
1981). Dissertation Abstracts International, (University Microfilms
No. 82-10, 105) 1982.

Prapphal, K., J.W. Oller, Jr., and M. Byler. Affective Measures : Still a
Pandora's Box? A monograph published by the Regional Language
Center of Singapore, 1982.

Richards, Jack C. "Error Analysis and Second Language Strategies", in John
W. Oller, Jr., and Jack C. Richards eds. Focus on the Learner :
Pragmatic Perspectives for the Language Teacher Rowley, Mass. :
Newbury house, 1973. 144-135.

Riding, R.J. School Learning : Mechanisms and processes. London : Open
Books Publishing, 1977.

Sako, Sydney. Some Application of ELAT. Texas : Defense Language
Institute, 1973.

_____. Predicting Length of Training by Proficiency and Aptitude
Testing. Texas : Defense Language Institute, 1973.

_____. The Predictive Validity of an English Language Aptitude
Battery of Tests for Foreign Students. Texas : Defense Language
Institute, 1973.

- Sako, Sydney. The English Language Aptitude Test. Texas : Defense Language Institute, 1973.
- Salomon, Ellen. "A Generation of Prognosis Testing." Modern Language Journal 38 (1954) : 299-303.
- Sapon, Stanley M. "A Work Sample Test for Foreign Language Prognosis." Journal of Psychology 39 (1955) : 97-104.
- Scott, William A. "Attitude Measurement," 204-273 in Gardner Lindzey, and Elliot Aronson, eds., Handbook of Social Psychology, Vol. II, Research Method. Reading, Mass. : Addison-Wesley Publishing Co., 1969.
- Smythe, Padric C., Richard G. Stennett, and Henry J. Feenstra. "Attitude, Aptitude, and Type of Instructional Programme in Second Language Learning Acquisition." Canadian Journal of Behavioral Science 4 (1972) : 203-215.
- Spolsky, Bernard. "Attitudinal Aspect of Second Language Learning." Language Learning 19 (1969) : 272-283.
- Sturgis, Theodore G. "A Study of the Statistical Relationships between Certain Variables and Success in Learning Certain African Languages." Dissertation Abstracts 28 (1967) : 4393-94A (Syracuse).
- Tabanick, Barbara Gerson, Palmer, Lillian C., and Esmay, James. Technology is the Answer, but What was the Question? Audiotape VS Videotape for Individualized Instruction. Unpublished study. Instructional Media Centre, California State University, Northridge California.
- Taylor, Barry P. "Adult Language Learning Strategies and Their Pedagogical Implications" in Kenneth Croft. ed., Readings on English as a Second Language, Cambridge, Mass. : Winthrop Publishers, 1980. 144-151.

- Thurstone, L.L., and T.G. Thurstone. "Factorial Studies of Intelligence."
Psychometrical Monograph No. 2. Chicago : Chicago University
Press, 1941.
- Titone, Renzo. Studies in the Psychology of Second Language Learning.
Zurich-Schweiz : Pas-Verlag, 1964.
- Wangsotorn, Achara, et al. Language Aptitude, Attitudes and English
Proficiency of Students Beginning English in Different Grades. The
National Educational Commission. Bangkok, 1981.
- Wangsotorn, Achara. Relationships of Attitude and Aptitude to the
Achievement in English of Thai First-Year College Students. Ph.D.
Dissertation, University of Minnesota. 1975.
- Wangsotorn, Achara and Suphat Sukamolsun. Thai Language Aptitude Test:
Manual for Administrators, Supervisors and Counselors, Testing and
Evaluation of Language Learning Project, Chulalongkorn University
Language Institute, Bangkok, 1979.
- Yeni-Komshian, Grace. Training Procedures for Developing Auditory
Perceptions Skills in the Sound System of a Foreign Language.
Unpublished Ph.D. dissertation, McGill University, 1965.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Lesson 1
Flowers and Fruits

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

I. อ่านเรื่องต่อไปนี้

Flowers and Fruits

The girl is selling flowers.

She has many flowers.

They are yellow ones, red ones, white ones, and pink ones.

Jane wants some flowers.

She wants a red one and four pink ones.

The girl also sells fruits.

There are green ones, red ones, and orange ones.

Suda wants some apples.

She wants red ones.

Nisa wants some oranges.

She wants green ones.

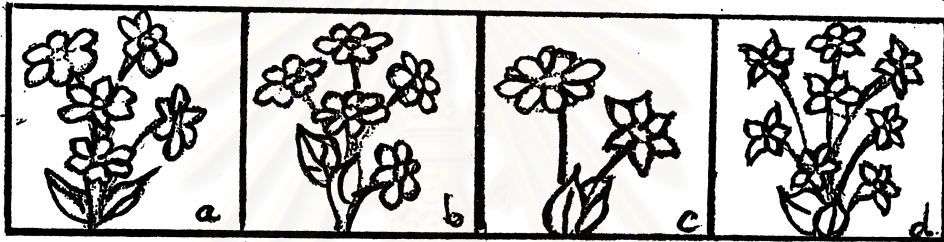
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

II. A. จงวงกลมรอบอักษร a, b, c, หรือ d เพื่อแสดงคำตอบของนักเรียน

1. The girl is selling _____.

- a. flowers
- b. flowers and fruits
- c. flowers and apples
- d. flowers and oranges

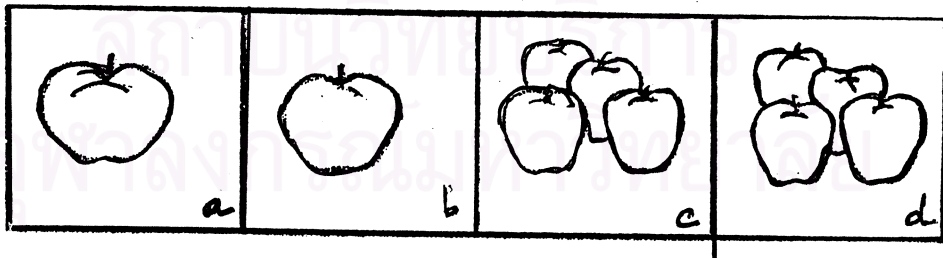
2. Jane wants to buy _____.

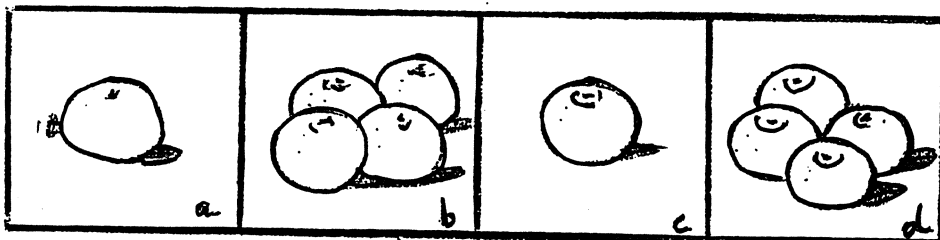
3. The girl does not sell _____.

- a. apples
- b. bananas
- c. oranges
- d. apples and oranges

4. Suda wants to buy _____.

5. Nisa wants to buy _____.

B. จงลากเส้นโยงคำที่อยู่ในแถว A กับแถว B ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกัน

	Column A	Column B
1.	The girl	buys flowers
2.	Suda	sells flowers
3.	Jane	sells fruits
4.	Nisa	buys apples
5.	The girl	buys oranges

III. A. แต่งคำที่ขีดเส้นใต้

I want to draw a line.

I want a ruler.

I want a short one.

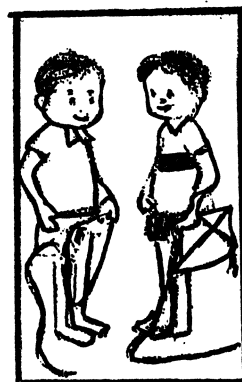
I don't want a long one.

Narin has a kite.

It is a big one.

Jarin has a kite too.

It is a small one.

Suda is looking at the dresses.

There are red ones, pink ones,
and grey ones.

She wants a red dress.

She wants a red one.

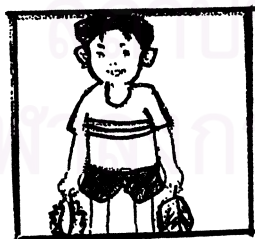
B. อ่านประโยคต่อไปนี้และสังเกตคำที่ขีดเส้นใต้

There is a	blue bag. green ribbon. red kite.	I want a	black <u>one</u> . white <u>one</u> . pink <u>one</u> .
------------	---	----------	---

There are	blouses. shirts. hats.	They're	new <u>ones</u> . colored <u>ones</u> . dirty <u>ones</u> .
-----------	------------------------------	---------	---

C. จงเติมคำว่า one หรือ ones ลงในช่องว่าง

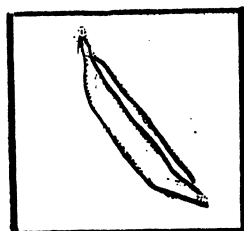
1.

Mr. Suwit has two durians.

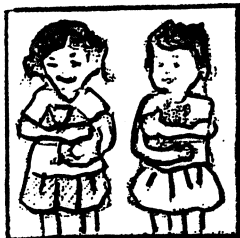
They are big _____.

2.

The banana is a ripe _____.

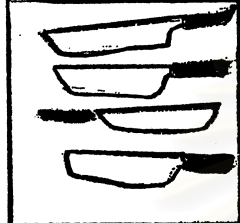
3.

She has a white cat.

You have a black _____.

4.

The knives are sharp _____.

You are reading a book.

It is a thick _____.

D. 1. I don't want a hot drink.

I want a cold _____.

2. Suda is wearing a red dress.

Her sister is wearing a white _____.

3. The lion is a wild animal.

The cat is a tame _____.

4. These are small knives.

Those are big _____.

5. I have blue balls.

You have red _____.

IV. จงเติมคำ 1 คำลงในช่องว่างแต่ละช่อง โดยอาศัยเนื้อเรื่องจากหน้า 108

The girl is _____ and _____. _____
wants some flowers. They are pink _____. _____ wants some
oranges and _____ wants some apples. The apples Suda wants are
_____. The oranges Nisa wants are _____
_____.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Lesson 2
Mana Is Ill

I have a running nose.

= ผมมีน้ำมูกไหล

Do you cough?

= ไอหรือเปล่า

You have the flu.

= เธอเป็นไข้หวัดใหญ่

I'll give you some tablets.

= ฉันจะให้ยาเม็ดไปทาน

หมอพูด - What's the matter with you?

เด็ก - I feel very hot and have a headache.

I. อ่านบทสนทนาต่อไปนี้

Mana Is Ill

- Mana: Good morning, Doctor.
Doctor: Good morning. What's the matter with you?
Mana: I feel very hot.
Doctor: Do you have a headache?
Mana: Yes, I have. I also have a running nose.
Doctor: Do you cough?
Mana: Yes, but not often.
Doctor: Let me see you. Open your mouth and put out your tongue.
Mana: Is it bad, Doctor?
Doctor: No. You have the flu. I'll give you some tablets.
Take two tablets four times a day.
Mana: Can I go to school?
Doctor: No, you must rest for three days. Then you will be well again.
Mana: Thank you, Doctor.

II. A. จงวงกลมรอบข้อ a, b, c, หรือ d เพื่อแสดงคำตอบของนักเรียน

1. Where does the conversation take place?
 - a. on a street
 - b. at Mana's school
 - c. at Mana's house
 - d. in a clinic

2. Mana went to see the doctor _____.
 - a. in the afternoon
 - b. in the evening
 - c. in the morning
 - d. at noon

3. The doctor ordered Mana to put out his tongue _____.
 - a. and he did
 - b. but he didn't
 - c. but he asked him questions
 - d. and he has the flu

4. How long did the doctor tell Mana to rest?
 - a. one day
 - b. two days
 - c. three days
 - d. four days

B. ข้อใดเป็นอาการของมานะ จงวงกลมรอบเลขข้อ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

a. cough	d. feeling hot
b. a running nose	e. a long tongue
c. flu	f. a headache

III. A. รูปภาพและอ่านประโยค สังเกตคำที่ขีดเส้นใต้

1.

The woman is short.

The man is tall.

Question: Is the man tall?

Answer: Yes, he is.

Question: Is the woman tall?

Answer: No, she isn't.

2.

Mana has a haircut.

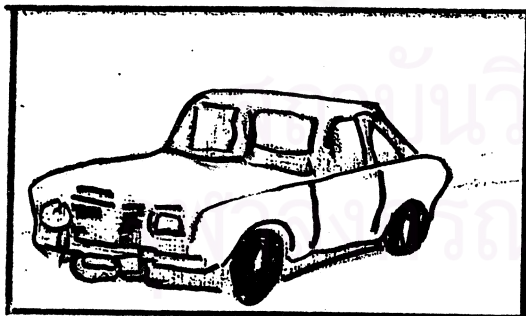
Question: Does Mana have a haircut?

Answer: Yes, he does.

Question: Does Mana go to bed?

Answer: No, he doesn't.

3.

Suda can drive.

She can't change the tyre.

Question: Can Suda drive?

Answer: Yes, she can.

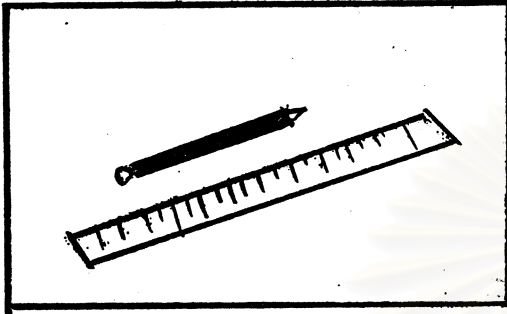
Question: Can Suda change the tyre?

Answer: No, she can't.

B. ตอบคำถามต่อไปนี้

1.

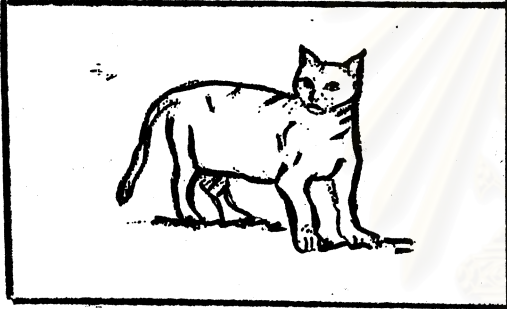

The ruler is long.
The pencil is short.

Question: Is the ruler longer than the pencil?

Answer: _____.

2.

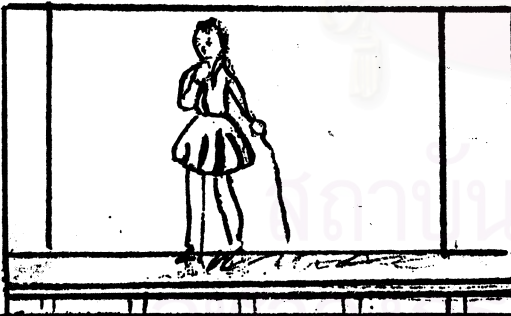

The cat has four legs.

Question: Does the cat have five legs?

Answer: _____.

3.

Manee can sing.

Question: Can Manee sing?

Answer: _____.

C. เติมข้อความลงในช่องว่าง

Suda: There they are -- the twins, Mary and Ann.

Can you see the difference?

Nid: No, _____.

Suda: Don't you see any difference between them?

Nid: No, _____.

Suda: Well, is one of them taller than the other?

Nid: No, _____.

Suda: Does Ann have bigger ears?

Nid: No, _____.

Suda: Do you think they are the same?

Nid: Yes, _____.

IV. เติมคำลงในช่องว่างช่องละ 1 คำ

coughed

headache

doctor

rest

fever

running

four

sometimes

flu

tablets

Mana went to see a _____. He had a _____, a _____, and a _____ nose. _____ he also _____. The doctor told him that he had the _____, and gave him _____ to take _____ times a day. The doctor also told Mana to _____ for three days.

Lesson 3

Dates and Months of the Year

first	eleventh	twenty-first
second	twelfth	twenty-second
third	thirteenth	twenty-third
fourth	fourteenth	twenty-fourth
fifth	fifteenth	twenty-fifth
sixth	sixteenth	twenty-sixth
seventh	seventeenth	twenty-seventh
eighth	eighteenth	twenty-eighth
ninth	nineteenth	twenty-ninth
tenth	twentieth	thirtieth
		thirty-first

JANUARY S M T W T F S 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	FEBRUARY S M T W T F S 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28	MARCH S M T W T F S 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	APRIL S M T W T F S 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
MAY S M T W T F S 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	JUNE S M T W T F S 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	JULY S M T W T F S 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	AUGUST S M T W T F S 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
SEPTEMBER S M T W T F S 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	OCTOBER S M T W T F S 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	NOVEMBER S M T W T F S 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	DECEMBER S M T W T F S 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

I. อ่านเรื่องต่อไปนี้

Dates and Months of the Year

There are twelve months in a year.

They are January, February, March, April, May, June, July, August, September, October, November, and December.

There are twenty-eight to thirty-one days in a month.

The first of January is New Year's Day.

The ninth of January is Children's Day.

The fourteenth of February is Valentine's Day.

Christmas is on the twenty-fifth of December.

The King's birthday is on the fifth of December.

The Queen's birthday is on the twelfth of August.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

II. A. จงจัดลำดับของเดือนโดยใส่ตัวเลขลงในช่องว่าง

April	_____	June	_____
August	_____	March	_____
December	_____	May	_____
February	_____	November	_____
January	_____	October	_____
July	_____	September	_____

B. วงกลมรอบอักษร a หรือ b ในแต่ละข้อ เพื่อแสดงวันที่ถึงก่อนในแต่ละปี

1.
 - a. Valentine's Day
 - b. Queen's birthday
2.
 - a. King's birthday
 - b. Children's Day
3.
 - a. Christmas
 - b. Valentine's Day
4.
 - a. Christmas
 - b. Queen's birthday
5.
 - a. Children's Day
 - b. Queen's birthday

III. A. อ่านประโยคต่อไปนี้

May
Monday
12

What is the date today?

It is the twelfth of May.

February
Thursday
9

What is the date today?

It is the ninth of February.

August
Saturday
20

What is the date today?

It is the twentieth of August.

The	twelfth ninth twentieth	of	May February August
-----	-------------------------------	----	---------------------------

B. เขียนวันที่และเดือนลงในช่องว่าง

July 3

September 28

January 30

C. เติมคำ 1 คำ ลงในช่องว่างแต่ละช่อง

2 FEB
21 MAY
5 AUG

1. This is _____ second _____ February.

2. This is the _____ of May.

3. This is the fifth of _____.

D. แต่งประโยคให้สมบูรณ์โดยใช้วิธีการที่เรียนในบทนี้

1. Today is the _____.
2. My birthday is on the _____.
3. The _____ is King Chulalongkorn's Day.

IV. เติม 1 คำลงในช่องว่างแต่ละช่อง

The twelve months of the year are _____, _____, March,
_____, _____, June, _____, _____, September,
_____, _____, and _____.

The Queen's birthday is on the _____ of _____.

Christmas is on _____.

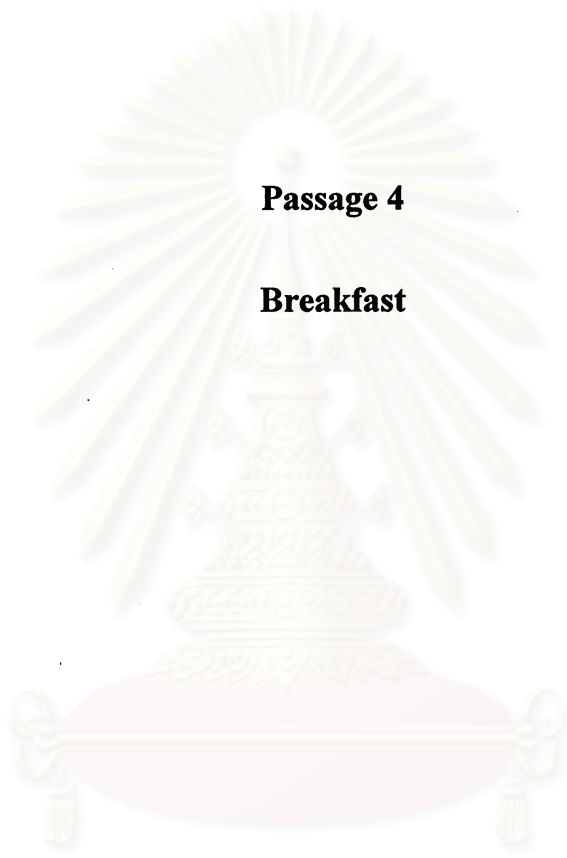
Lesson 4
Breakfast

tomato sauce	=	ซอสมะเขือเทศ
plate	=	จาน
slice	=	ชิ้นบาง ๆ
She finishes her meal.	=	เธอรับประทานอาหารเสร็จ

Passage 4

Breakfast

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

II. เลือกคำตอบโดยวงกลมรอบอักษรประจำข้อ

1. Who puts many things on the table?
 - a. Suda
 - b. Suda's mother

2. Who takes with her a box of sandwiches?
 - a. Suda
 - b. Suda's mother

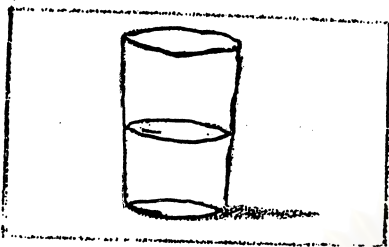
3. How many bottles are there on the table?
 - a. three
 - b. four

4. Is there a plate?
 - a. Yes.
 - b. No.

5. How many eggs are there?
 - a. one
 - b. two

6. How many pieces of bread are there?
 - a. one
 - b. two

III. A. อ่านประโยคต่อไปนี้

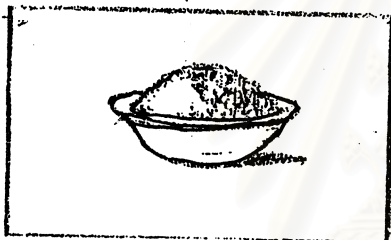
What is this?

This is a glass of milk.

What is this?

This is a plate of rice.

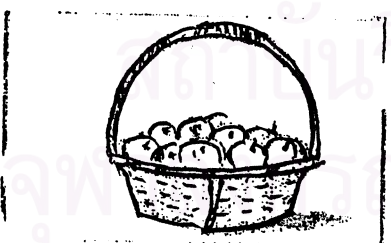
What is this?

This is a bowl of rice.

What is this?

This is a bottle of jam.

What is this?

This is a basket of fruit.

This is a

glass
plate
bowl
bottle
basket

of

milk.
rice.
rice.
jam.
fruit.

B. เลือกข้อความที่ให้แล้วเติมลงในช่องว่าง

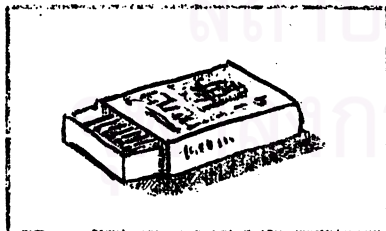
a cup of coffee
a bottle of milk
a bowl of rice
a basket of eggs
a box of matches

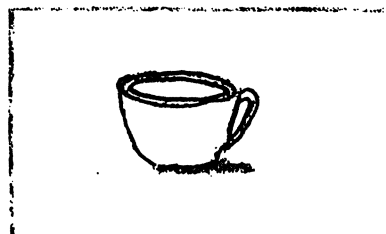
This is a _____.

This is a _____.

This is a _____.

This is a _____.

C. ตอบคำถามต่อไปนี้

What is this?

This is a _____.

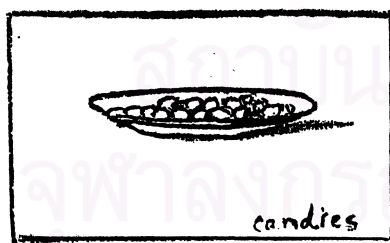
What is this?

This is a _____.

What is this?

This is a _____.

What is this?

This is a _____.

IV. A. เรียงลำดับเหตุการณ์ของรูปตามเนื้อเรื่อง "Breakfast"

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

B. เติมเพียง 1 คำ ลงในแต่ละช่อง

Suda's _____ puts a _____ of tomato sauce, a _____ of butter, a _____ of jam, two _____ of bread, an _____, and a _____ of milk on the table. She eats her _____ and goes to _____ with a _____ of sandwiches.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Lesson 5
On Saturday

Suda sweeps the house.

Narin waters the plants.

They tidy their room.

They clean their socks.

They enjoy sitting on the swings.

I. อ่านเรื่องต่อไปนี้

On Saturday

On Saturday Narin and Suda do not go to school. They stay at home and help their mother. In the morning Suda sweeps the house. Narin waters the plants. The two children also tidy their room and clean their shoes and socks. In the afternoon they do their homework. After dinner they enjoy sitting on the swings.

II. A. เลือกคำหรือข้อความเติมลงในช่องว่าง

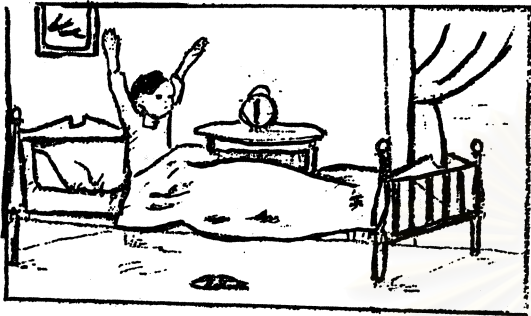
Narin	tidy
Suda	school
Narin and Suda	swings
mother	

1. On Saturday they help their _____.
2. They do not go to _____ on Saturday.
3. _____ sweeps the house.
4. _____ waters the plants.
5. _____ clean their shoes and socks.
6. The two children _____ their room.
7. Suda and Narin like to sit on the _____.

B. เขียน N ถ้าเป็นการกระทำของนรินทร์ และ S เมื่อเป็นการกระทำของสุดา และ NS เมื่อเป็นการกระทำของทั้ง 2 คน

1. to tidy the room _____
2. to sweep the house _____
3. to water the plants _____
4. to sit on the swings _____
5. to clean their shoes and socks _____

III. A. อ่านและสังเกตว่ากริยาอยู่ในรูป present simple tense เพื่อแสดงการกระทำที่ทำ
อยู่เสมอในปัจจุบัน

It is six o'clock.

Narin gets up at six every morning.

He goes to school at seven every day.

The boys are playing football.

They play football every Saturday.

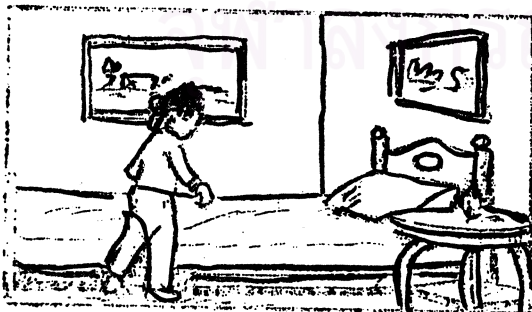
They don't play football on Sunday.

They do their homework every Sunday.

Suda is doing her homework.

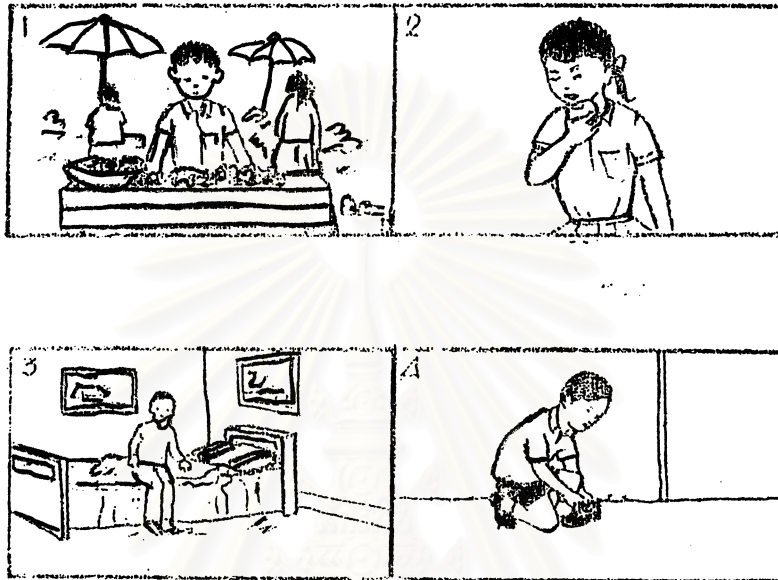
She does her homework every night.

Then Suda goes to bed.

She always goes to bed at nine.

B. ใส่เลขประจำรูปลงหน้าข้อความที่มีความหมายตรงกัน

- _____ He cleans his shoes every Sunday.
 _____ That man sells fish every morning.
 _____ You always get up at seven o'clock.
 _____ She always eats an apple after dinner.

C. เติม 1 คำลงในแต่ละช่องว่าง

1. Naree _____ to school every morning.
2. Narin _____ the plants every day.
3. You always _____ at night.
4. We _____ milk every morning.
5. Suda _____ the plates every night

IV. เขียนเรื่อง “On Saturday” เป็นภาษาไทยโดยย่อในที่ว่างที่ให้ไว้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

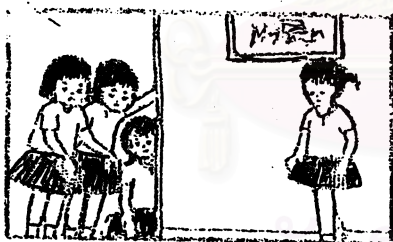
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Lesson 6
Games

June						
Sun	Mon	Tue	Wed	Thur	Fri	Sat
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

every = ทุก ๆ	Sometimes = บางครั้ง
every Monday = 5, 12, 19, 26	often = บ่อย ๆ
every _____ = 1, 8, 15, 22, 29	always = เสมอ ๆ
every day = 1- _____	never = ไม่เคย

1.

2.

3.

4.

1. = hide-and-seek

2. = skipping

3. = hop-scotch

4. = marbles

I. อ่านเรื่องต่อไปนี้

Games

Every afternoon, Nisa and her sister play games. They play in their garden. They like to play hop-scotch and skipping. Sometimes, they also play hide-and-seek.

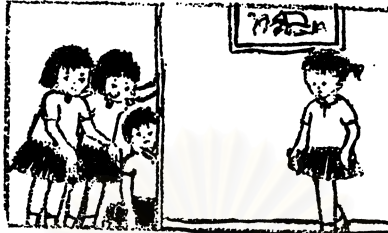
Nisa's friends also like to play hop-scotch. Sometimes, they come to play with Nisa. Does Nisa's brother like to play hop-scotch? No, he doesn't. He likes to play marbles.

II. A. ตอบคำถามต่อไปนี้

1. Nisa and her sister _____ games every afternoon.
a. play b. see c. like
2. They like to play in their _____.
a. house b. school c. garden
3. They like to play _____ and skipping.
a. hop-scotch b. marbles c. badminton
4. They play hide-and-seek _____.
a. often b. every day c. sometimes
5. Nisa's _____ doesn't like to play hop-scotch.
a. brother b. sister c. friend

B. จงจับคู่ชื่อและเกมส์ที่พวกเขาชอบเล่น เขียนคำตอบในที่ว่างที่ให้ไว้

1. Nisa

a. hide-and-peek

2. Nisa's sister

b. marbles

3. Nisa's friends

c. badminton

4. Nisa's brother

d. skipping

e. football

f. hop-scotch

1. _____, _____, _____
2. _____, _____, _____
3. _____
4. _____

III. เติมคำในปริศนาอักษรไขว้ข้างล่างนี้

แนวนอน

1. Vipa _____ plays hide-and-seek.
2. Navee plays badminton _____.
3. Montri _____ plays marbles.

แนวตั้ง

4. Kanita _____ plays skipping.
5. They _____ play hop-sotch.

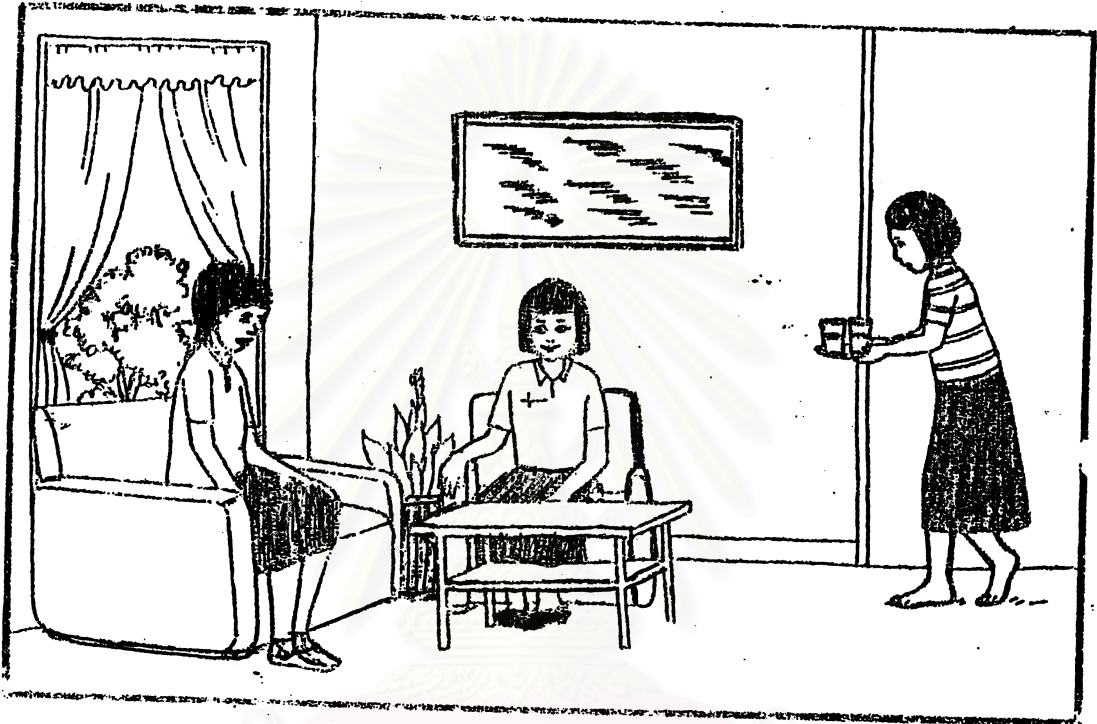

IV. วงกลมรอบข้อความที่ถูกต้อง

1. Nisa and her brother like to play marbles.
a. true b. false
2. Nisa's friends come to play with Nisa every day.
a. true b. false
3. Nisa's sister plays hop-sotch and hide-and-seek sometimes.
a. true b. false
4. Nisa and her friends do not like to play marbles.
a. true b. false
5. Nisa and her sister like to play in the garden.
a. true b. false
6. Nisa's friends like to play skipping every day.
a. true b. false
7. Nisa's brother never plays hide-and-seek.
a. true b. false

Lesson 7

Visitors

cakes	=	ขนมเค้ก	to know	=	รู้
drinks	=	เครื่องดื่ม	to like to	=	ชอบที่จะ
lunch	=	อาหารกลางวัน	to serve	=	บริการ, นำมาให้รับประทาน
parents	=	พ่อแม่	to visit	=	เยี่ยม
visitor	=	แขกผู้มาเยี่ยม	friendly	=	เป็นกันเอง

I. อ่านเรื่องต่อไปนี้

Visitors

Naree likes to have visitors at her home. Most of the visitors are her parents' friends. Naree knows them well. Naree serves them drinks and cakes in the sitting room.

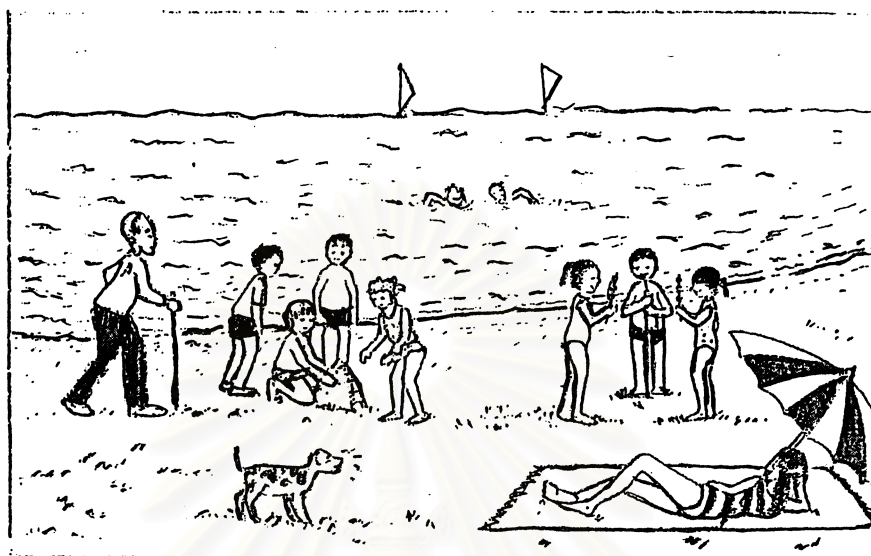
Naree's own friends visit her too. They like to come because Naree is a friendly girl. They also know her parents well. Naree's mother always makes cakes. The children like the cakes very much.

Naree likes to visit her friends too. She usually visits them after lunch. She stays there for a few hours and then goes home for dinner.

II. ตอบคำถามต่อไปนี้

1. What does Naree like to have?
She _____.
2. Does Naree know the visitors?
Yes, she _____.
3. Are most of the visitors her parents' friends?
Yes, _____.
4. What do the visitors eat in the sitting room?
They eat _____.
5. Who is the friendly girl?
_____.
6. Who always makes the cake?
_____.
7. Who likes the cake very much?
_____.

III. เติมคำในช่องว่างให้ถูกต้องโดยอาศัยรูปและคำที่ให้ไว้

bark drink cat play sleep swim walk

1. The children like to play. They play.
2. The boy likes to _____ . He _____ .
3. The old man likes to _____ . He _____ .
4. The girls like to _____ . They _____ .
5. The man and the woman like to _____ . They _____ .
6. The woman likes to _____ . She _____ .
7. The dog likes to _____ . It _____ .

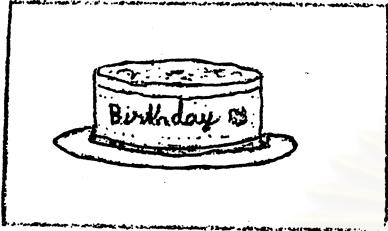
IV. A. เขียนเรื่อง "Visitors" เป็นภาษาไทยโดยย่อในที่ว่างที่ให้ไว้

B. วงกลมรอบข้อความที่ถูกต้อง

1. Naree does not like to have visitors at her home.
a. True b. False
2. Naree only serves drinks to the visitors.
a. True b. False
3. Naree's friends like to visit her because they like cakes.
a. True b. False
4. Naree likes to go to her friends' houses too.
a. True b. False
5. Naree always has dinner at home.
a. True b. False

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

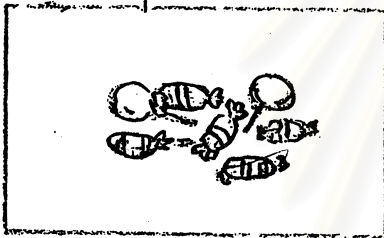
Lesson 8
Malee's Birthday

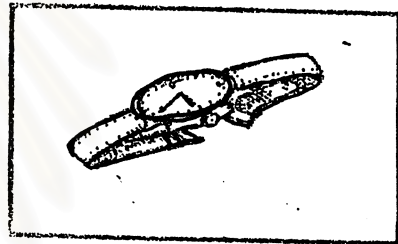
cake

ice-cream

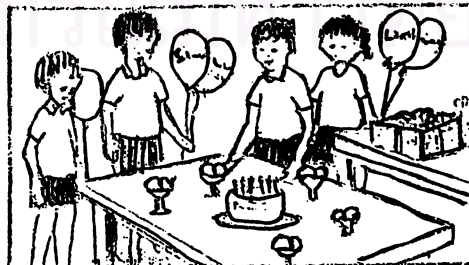
sweets

watch

a story book

a birthday party

I. อ่านบทสนทนาต่อไปนี้

Malee's Birthday

Nipa: Father. Next Monday is Malee's birthday.

Father: Oh, yes! Does she want a party?

Nipa: Yes, she does. She certainly wants a party.

Father: What does she want for her party?

Nipa: She wants a big birthday cake and lots of ice-cream and sweets for her friends.

Father: What presents does she like?

Nipa: I think she likes to have a watch and a story book.

Father: Then, I'll buy her a watch and you'll buy her a story book.

Nipa: Good idea! But let's keep this a secret.

II. ตอบคำถามต่อไปนี้ เขียนคำตอบในช่องว่างที่ให้ไว้

1. Whose birthday is next Monday?

_____.

2. Who wants a party?

_____.

3. What cake does Malee want?

_____.

4. Why does Malee want lots of ice-cream and sweets?

_____.

5. Who will give Malee a watch?

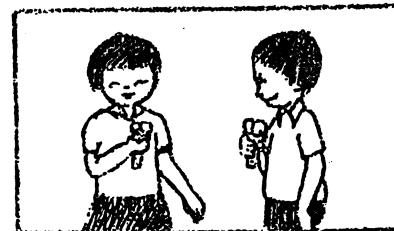
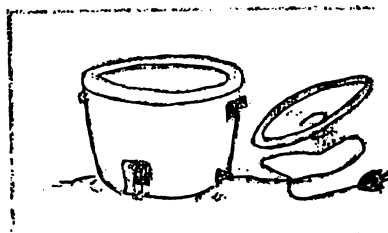
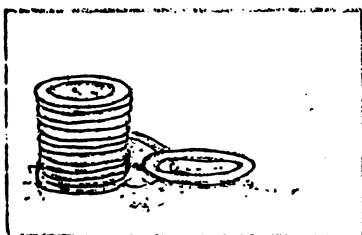
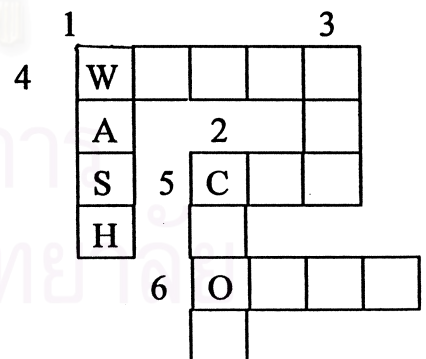
_____.

6. What will Nipa give Malee on her birthday?

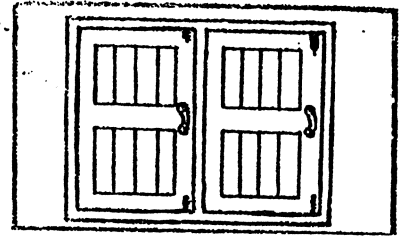
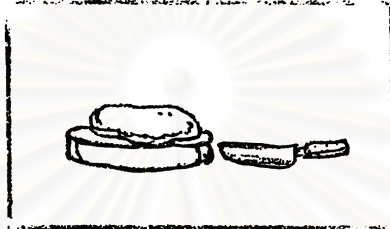
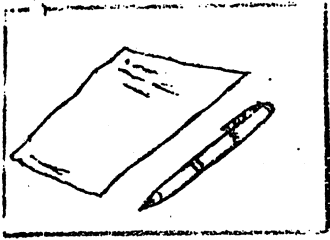
_____.

III. A. หากคำกริยาที่ถูกต้องเติมในปริศนาอักษรไขว้ ดูข้อหนึ่งเป็นตัวอย่าง

- แนวตั้ง
1. Let's w a s h the dishes.
 2. Let's _____ the rice.
 3. Let's _____ the ice-cream.

4. Let's _____ a letter.
 5. Let's _____ the meat.
 6. Let's _____ the windows.

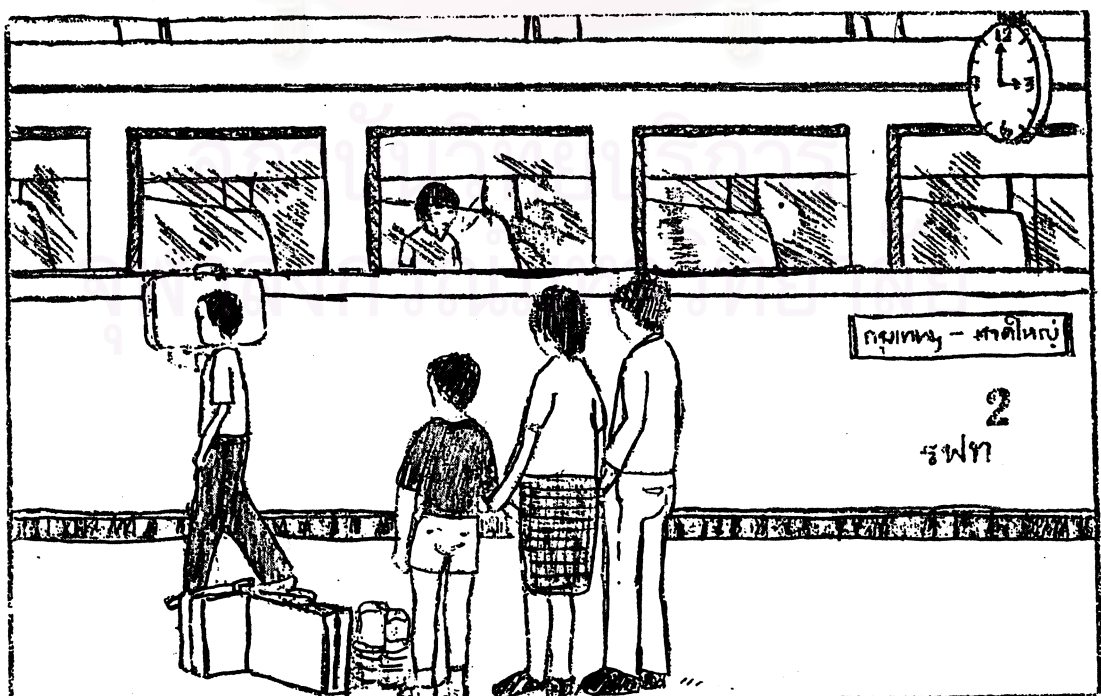
B. ดูรูปภาพและตอบคำถามหน้าต่อไป เติมคำตอบที่ถูกต้องในช่องว่างที่ให้ไว้

where = ที่ไหน

what = อะไร

who = ใคร

how = อย่างไร, เท่าไร

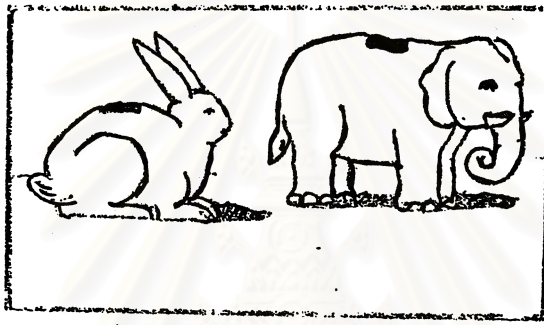

1. Where is Vinai?
He is at _____.
2. Where is he going?
He is going to _____.
3. Who are with him?
His _____.
4. How many bags does Vinai have?
He has _____.
5. How does Vinai travel?
He travels by _____.
6. What time is it?
It is _____.

IV. วงกลมรอบข้อความที่ถูก

1. Malee is a _____.
a. boy b. girl c. woman
2. The party Malee wants to have is a _____ party.
a. New Year b. Birthday c. Christmas
3. Malee wants her friend to have _____.
a. cakes and ice-cream
b. ice-cream and sweets
c. cake, ice-cream and sweets
4. Nipa will buy a _____ for Malee.
a. book b. watch c. cake
5. Who want to keep the idea secret?
a. father b. Nipa c. Malee

Lesson 9
Vichai's Savings Box

savings boxes

pocket money	=	เงินค่านม
clay	=	ดินเหนียว
savings box	=	กระปุกออมสิน
bicycle	=	รถจักรยาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

I. อ่านเรื่องต่อไปนี้

Vichai's Savings Box

Vichai's savings box is a clay elephant. His brother's savings box is a clay rabbit. Their father bought these savings boxes for them. He wants them to save their pocket money.

Every day Vichai puts one baht into the elephant. His brother does not save so much. He puts only fifty stangs into the rabbit. So vichai's box is heavier than his brother's.

Vichai wants to buy a bicycle. He likes the red bicycle in a shop. 'One day, this red bicycle will be mine,' he says.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

II. ตอบคำถามต่อไปนี้โดยวงกลมรอบข้อความที่ถูก

1. Whose savings box is the clay rabbit?
 - a. Vichai's
 - b. Vichai's brother
 - c. Vichai's father
2. Who bought these savings boxes?
 - a. the parents
 - b. the father
 - c. the mother
3. What does Vichai's father want his sons to do?
 - a. to save the money
 - b. to buy a bicycle
 - c. to like the boxes
4. How much does Vichai save every day?
 - a. fifty satangs
 - b. one baht
 - c. fifty baht
5. Whose box is heavier?
 - a. Vichai's
 - b. his brother's
 - c. his father's
6. What does Vichai want to buy?
 - a. a saving box
 - b. a clay rabbit
 - c. a red bicycle

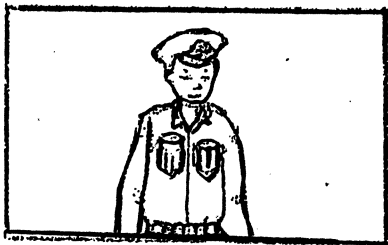
III. A. จงเลือกคู่ที่เหมาะสมแล้วเติมคำในช่องว่าง

a doctor

a gun

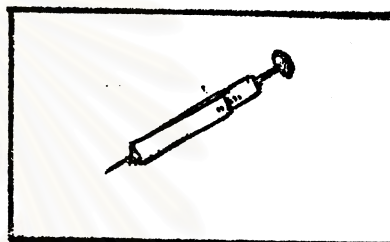
a policeman

a brush

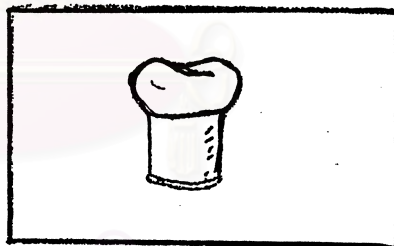
a cook

a needle

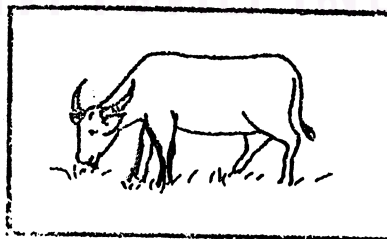
a farmer

a hat

a painter

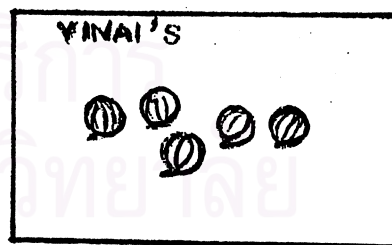
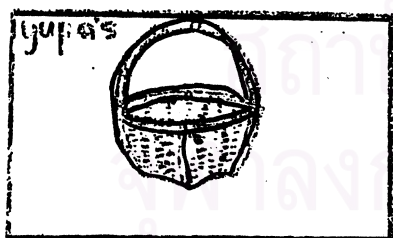
a buffalo

1. A doctor's needle is long.
2. A policemen's _____ is heavy.
3. A cook's _____ is tall.
4. A farmer's _____ is big.
5. A painter's _____ is dirty.

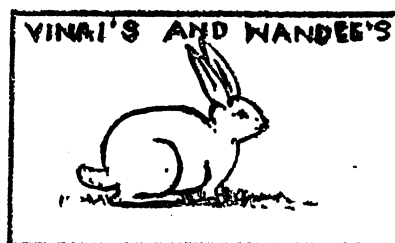
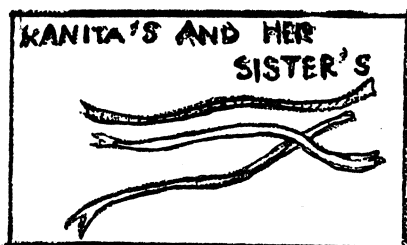
B. รูปและเติมคำในช่องว่าง

1. This is Wandee's doll.
This is her doll.
It is hers.
5. This is Vicha's cat.
This is his cat.
It is his.

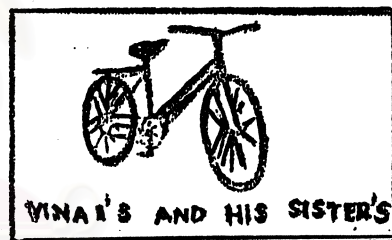
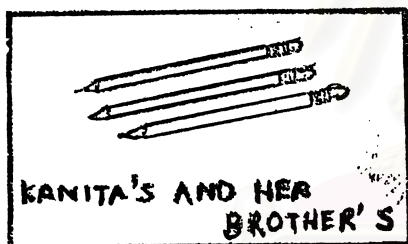

2. This is _____ basket.
This is _____ basket.
It is _____.
6. These are _____ marbles.
These are _____ marbles.
They are _____.

3. These are Kanita's and her sister's ribbons.
 These are _____ ribbons.
 These are _____.

7. This is _____ rabbit.
 This is _____ rabbit.
 This is _____.

4. These are Kanita's and her brother's pencils.
 These are _____ pencils.
 These are _____.

8. This is _____ bicycle.
 This is _____ bicycle.
 This is _____.

IV. เติมคำที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ ให้เลือกคำจากในเนื้อเรื่องที่อ่าน

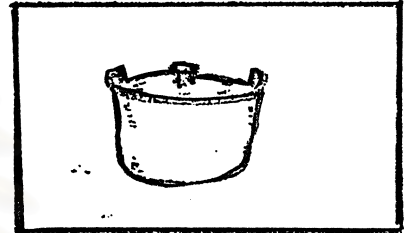
Vichai has a savings _____. It is a _____ elephant. His _____ gave him the box. Each day, _____ puts _____ baht into the elephant. He saves a lot of _____. He wants to _____ a bicycle. He likes the _____ bicycle in a shop.

Lesson 10
The Lazy Donkey

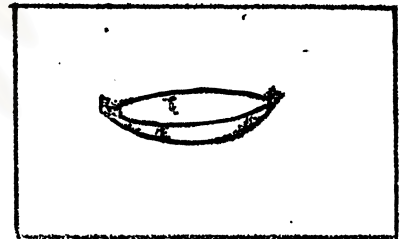
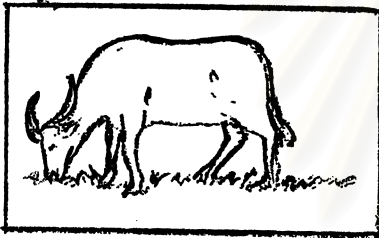
(จงจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพ)

pot

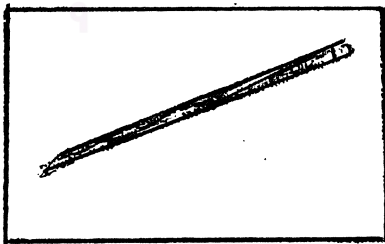
pan

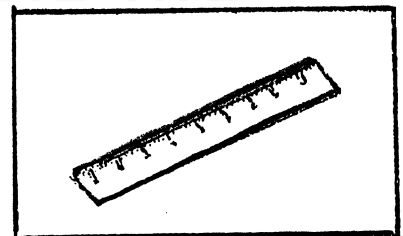
carrot

donkey

pole

I. อ่านเรื่องต่อไปนี้

The Lazy Donkey

Old Dang sells pots and pans. One day he buys a donkey to help him carry his things.

Now this donkey is very lazy. She likes eating but doesn't like working. Dang pulls at her rope but she doesn't move a step. He then pushes her hard. Still she doesn't move.

Just then a girl walks by. She has a basket full of carrots. Dang buys a carrot and ties it to a pole. Then he holds out the carrot and walks beside his donkey. The animal wants the carrot. She reaches out for the carrot. Dang keeps it just ahead of her. In this way both of them walk down the road.

II. ตอบคำถามต่อไปนี้ เขียนคำตอบในช่องว่างที่ให้ไว้

1. What does Dang sell?

_____.

2. What does he buy one day?

_____.

3. What doesn't the donkey like?

_____.

4. What happens when Dang pulls at her rope?

_____.

5. What has the girl got?

_____.

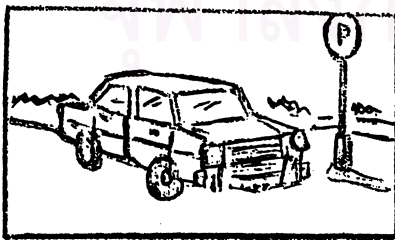
6. What does Dang do with the carrot?

_____.

7. What does the animal want?

_____.

III. ดูรูปและเติมคำลงในช่องว่าง

1. The _____ doesn't run.
It stops.

5. The dog _____ sleep.
It barks.

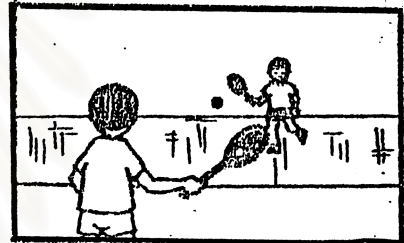
2. The girl _____ eat ice-cream.
She drinks water.

6. The fish _____ fly.
It swims.

3. The boys and the _____
do not stop. They run.

7. They _____ study.
They play tennis.

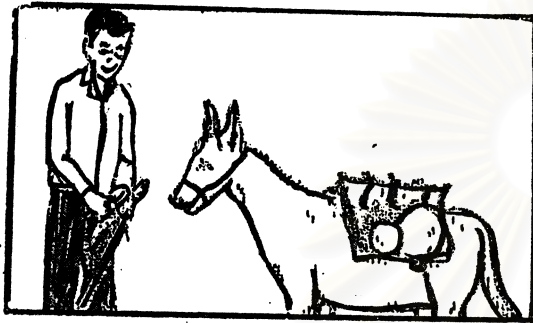

4. The girls _____ buy pencils.
They buy _____.

8. The monkeys do not
_____ grass.
They eat _____.

IV. จงเรียงรูปต่อไปนี้ตามลำดับเหตุการณ์ของเนื้อเรื่องที่อ่าน เขียนหมายเลข (1, 2, 3, 4, 5, 6)

Lesson 11
The School Concert

both	=	ทั้งสองคน
excited	=	ตื่นเต้น
play	=	ละคร
beard	=	เครา
cotton wool	=	สำลี
practise their parts	=	ซ้อมบทละคร
afraid	=	กลัว
forget	=	ลืม
remember	=	จำได้
crown	=	มงกุฎ
stage	=	เวที
Everyone claps.	=	ทุกคนตบมือ

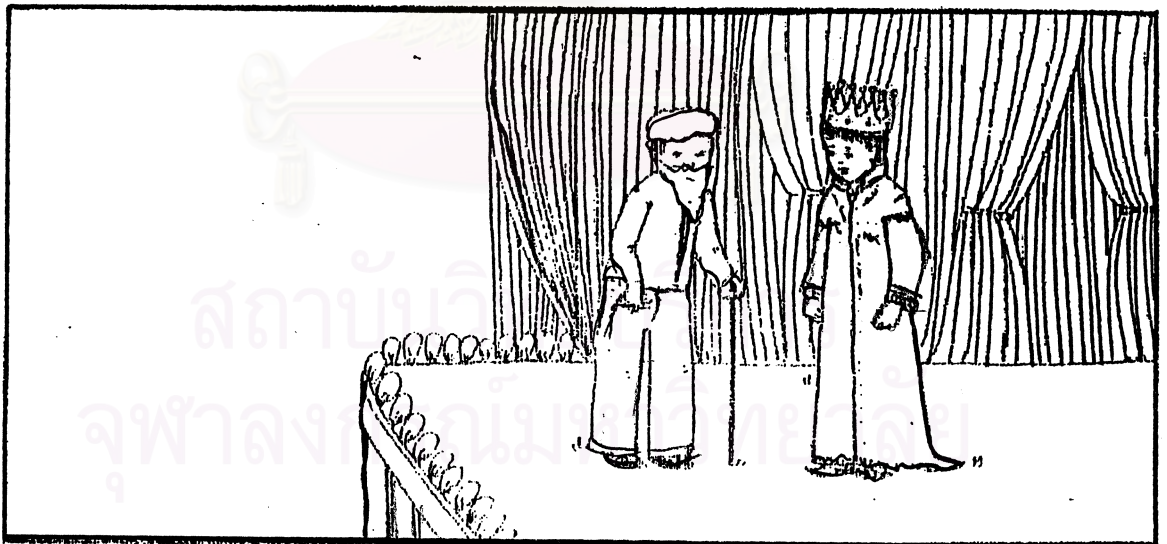
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

I. อ่านเรื่องต่อไปนี้

The School Play

Decha and Manop are very excited. Both will be in the school play. Decha is the king. So he wears a crown. It is made of paper. Manop is the old man. He wears a long beard. It is made of cotton wool. Decha and Manop practise their parts everyday.

Now they are on the stage. Decha looks at the people in the hall. Suddenly he is afraid. He forgets his part. Manop tells him softly. Now he remembers. The boys play their parts well. Everyone in the hall claps.

II. A. เติมคำลงในช่องว่างให้ได้ความตรงกับเนื้อเรื่อง ช่องหนึ่งเติม 1 คำ

Decha and Manop are in the school 1_____. They are
2_____. In the play, Decha is the 3_____, he wears a
4_____. It is made of 5_____. Manop is an 6_____
7_____, he wears a long 8_____. It is made of
9_____ 10_____.

B. เขียนตัวอักษร T หน้าข้อความที่ถูก และเขียนตัวอักษร F หน้าข้อความที่ผิด

- _____ 1. Decha and Manop do not practise their parts.
_____ 2. On the stage, Decha forgets what to say.
_____ 3. Manop is not excited, he remembers his part well.
_____ 4. Everyone likes the play.

III. อ่านประโยคต่อไปนี้

The crown is made of paper.

This is a crown.

What is it made of?

It is not made of diamonds.

It is not made of gold.

But it is made of paper.

This chair is made of wood.

That vase is made of clay.

This bag is made of leather.

Those dolls are made of cloth.

IV. A. รูปแล้ววงรอบอักษรใต้รูปให้ถูกต้อง ตามข้อความที่ให้
Example:

a

b

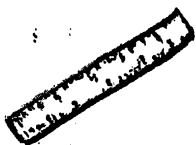

c

are made of cloth.

a

b

c

are made of wood.

a

b

c

are made of paper.

a

b

c

are made of glass.

a

b

c

are made of metal.

a

b

c

are made of rubber.

Decha and Manop are excited

Nipa is happy.
She is pleased.

Noi is angry.
She is not pleased.

Wichai is sad.
He is crying.

Damrong is worried.
He did not do his homework.

B. เลือกคำในวงเล็บเติมลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. My father gave me a new bicycle. I am _____ (angry, happy)
2. The children go to the zoo. They are _____ (worried, excited)
3. The girl doesn't go into the water. She is _____ (afraid, pleased)
4. You are crying. You are _____ (sad, pleased)
5. The cat broke my eyeglasses. I am _____ (excited, angry)
6. Somchai lost (ทำหาย) his notebook. He is _____ (happy, worried)

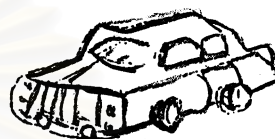
Look at these sentences.

The rabbit's tail is not long.

It is short.

The car is not old and dirty.

It is new and clean.

The balloons are not heavy.

They are light.

This man is not rich.

He is poor.

C. เขียนคำที่มีความหมายตรงกันข้ามโดยเลือกจากคำที่ให้ไว้ลงในช่องว่าง

Example: heavy light

thin, shut, empty, tall
cold, strong, sour, old

1. weak _____

2. sweet _____

3. fat _____

4. hot _____

5. open _____

6. full _____

7. new _____

8. short _____

D. เลือกคำข้างล่างนี้เติมลงในช่องว่างให้ได้ความ

well, heavy, wet, dirty, sweet, empty, shut, strong

1. Sweep (กวาด) the floor. It is very _____.
2. The lemon is sour but the sugarcane is _____.
3. The box is too _____. I can't carry it.
4. It is raining. The lawn (สนาม) is _____.
5. The girl is lying in bed. She is not _____.
6. They are not at home. The door is _____.
7. I want a bottle of water. My glass is _____.
8. He can carry that big box. He is very _____.

V. A. เขียนเรื่อง "The School Play" เป็นภาษาไทยโดยย่อในที่ว่างที่ให้ไว้

B. อ่านบทสนทนา ดูรูป และเติมความให้สมบูรณ์

1. Nudee: What are you eating?

Penkae: I'm eating custard (สังขยา). It is very sweet.

Nudee: What is it made of?

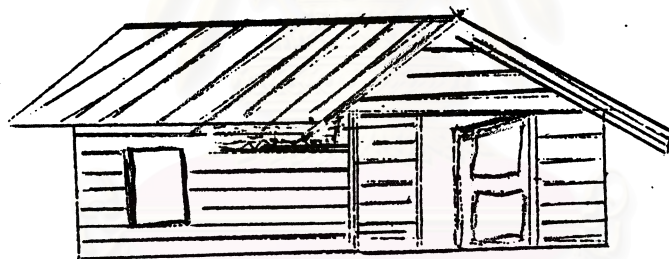
Penkae: It is made of coconut milk (กะทิ), egg and _____.

2. Udom: Lert's father is very rich. He has a large house.

Udom: What is his house made of?

Udom: It is made of brick.

Udom: But our house is not big, it is _____ and it is made of _____.

3. Matana: Look at these shoes. They are beautiful.

Naree: Yes, they are. What are they made of?

Matana: They are made of _____.

Lesson 12
The Greedy Cat

sparrow	=	นกกระจอก
catch	=	จับ
hop	=	กระโดด
half	=	ครึ่งหนึ่ง
breakfast	=	อาหารเช้า
walk nearer	=	เดินเข้าไปใกล้
'I've got you'	=	จับได้แล้ว
paw	=	อุ้งเท้าแมว
drop	=	ปล่อย
jump at	=	กระโดดเข้าไปใส่
fly away	=	บินหนีไป
angrily	=	อย่างโกรธเคือง
worm	=	หนอน

Lesson 13
End of Term

party	=	งานเลี้ยง
last	=	สุดท้าย
put away (the desks and chairs)	=	เก็บ
lay	=	วาง
drinks	=	เครื่องดื่ม
share	=	แบ่ง
fried rice	=	ข้าวผัด
candies	=	ลูกกวาด
musical chairs	=	เก้าอี้ดนตรี
clean up	=	ทำความสะอาด
say good bye	=	บอกสวัสดิ์ในการอำลา

I. อ่านเรื่องต่อไปนี้

The Greedy Cat

Look, a sparrow is hopping on the ground. Meow, the cat, sees it and wants to catch it. Meow walks nearer and then he jumps.

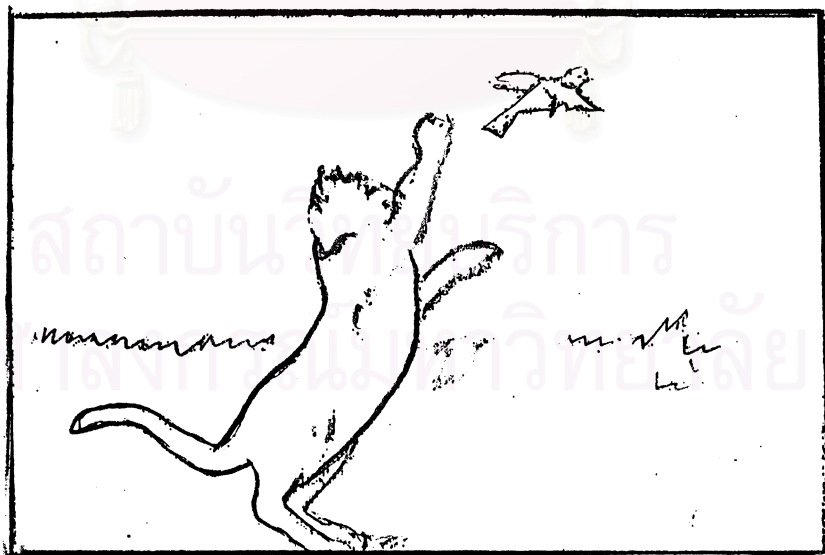
“I’ve got you!” he says.

He looks at the sparrow in his paws.

“Oh, you’re too small,” he says.

“You are only half my breakfast.”

Just then Meow sees a big bird. It is eating a worm. Meow drops the sparrow and jumps at the big bird. But it flies away. So Meow goes back for the sparrow but it is not there. Both are up in the tree and Meow can only look at them angrily.

II. วงกลมหน้าข้อที่ถูก

1. Meow is _____ .
 - a. a sparrow
 - b. a cat
 - c. a big bird
2. Meow wants to catch the sparrow because Meow _____ .
 - a. wants to eat the sparrow
 - b. wants to play with the sparrow
 - c. wants to share his breakfast with the sparrow
3. Meow drops the sparrow because _____ .
 - a. he wants to catch a big bird
 - b. the sparrow is too big to eat
 - c. the sparrow does not taste good (ไม่อร่อย)
4. When Meow sees a big bird, it is _____ .
 - a. flying
 - b. hopping on the ground
 - c. eating a worm
5. Can Meow catch the big bird?
 - a. Yes.
 - b. No.
6. Where are the two birds?
 - a. in the sky
 - b. in the tree
 - c. in Meow's paws
7. Meow's breakfast is _____ .
 - a. the big bird
 - b. the sparrow
 - c. nothing (ไม่มีอะไรเลย)

สังเกตประโยคต่อไปนี้

A sparrow is hopping on the ground.

The girls are laughing.

We are running.

He is drinking.

III. A. เลือกคำที่ให้ไว้ข้างล่าง เติมลงในประโยคให้ได้ความสมบูรณ์

eating, brushing, washing, cutting, writing

1. He is _____ with a pen.
2. They are _____ rice with a spoon.
3. Wipa is _____ her teeth in the bathroom.
4. My hands are dirty. I am _____ my hand.
5. You are _____ the cake with a knife.

B. ดูรูปแล้วเติมคำลงในช่องว่าง

1.

We cannot go now.

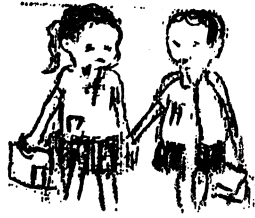
It is _____.

2.

Winai is _____ in the pond.

3.

Mana and Manee are _____
to school.

4.

I am _____ to the radio.

5.

Malee is _____ the chickens.

Look at these sentences.

I am running up the hill.

I am running down the hill.

I am riding along the road.

I am walking across the road.

I am walking around the house.

I am coming into the room.

I am coming out of the room.

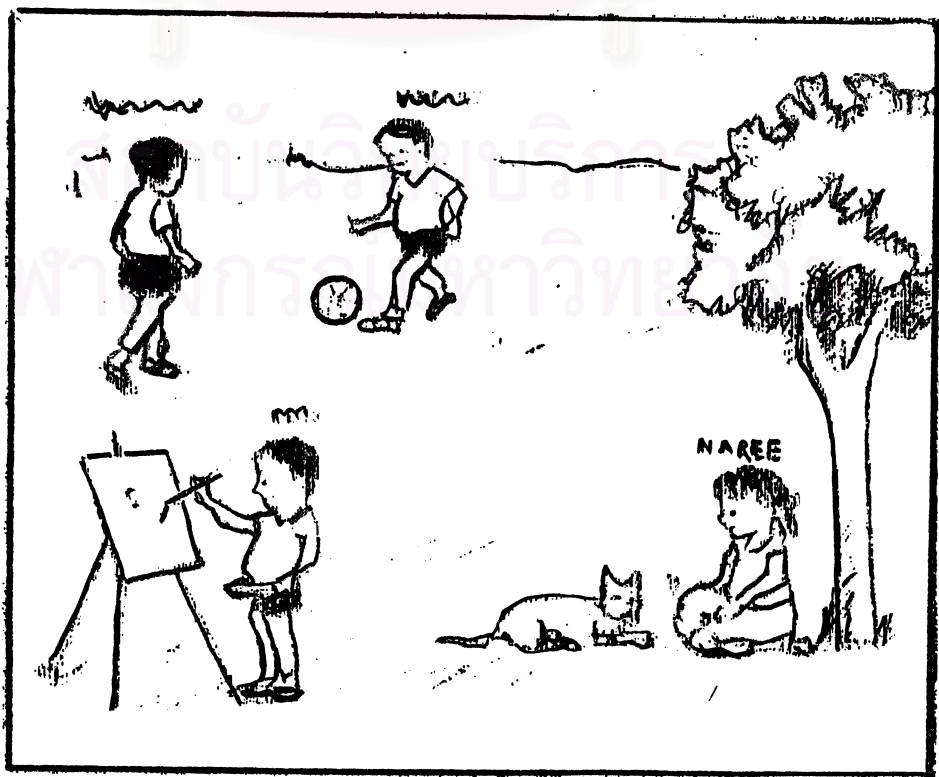

C. ดูรูปแล้วเติมลงในช่องว่าง ช่องว่างละ 1 คำ

1. Where are the pupils?
They are coming _____ the school.
2. Where is the dog?
It is running _____ a tree.
3. Where is the cat?
It is climbing _____ the tree.
4. Where is the man?
He is walking _____ the road.
5. Where is the woman?
She is going _____ the house.
6. Where is the car?
It is running _____ the road.

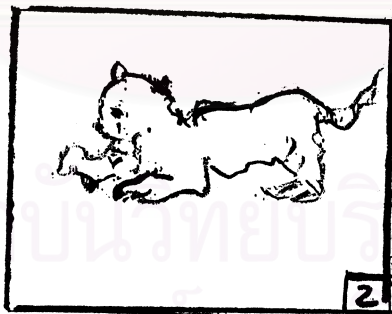
D. จี๊ดเครื่องหมาย \checkmark ลงหน้าข้อความที่ตรงกับในรูป และจี๊ดเครื่องหมาย X ลงหน้าข้อความที่ไม่ตรงกับในรูป

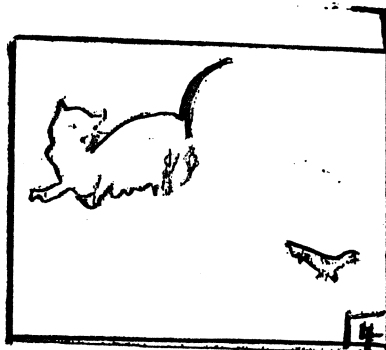
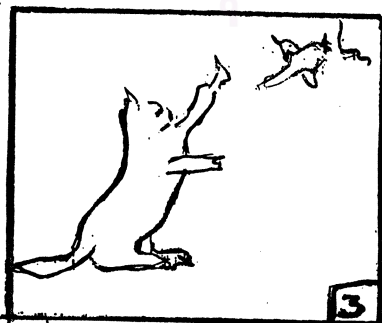
1. _____ Malee is standing under the tree.
2. _____ A dog is lying on the grass.
3. _____ Suchart and Vinai are playing with the dog.
4. _____ Lert is drawing a picture.
5. _____ Malee is reading a book.

IV. A. Meow is a greedy cat. จงอธิบายความหมายของคำว่า greedy ในเรื่องนี้ และอธิบายว่าทำไมชื่อนี้จึงเหมาะสมแล้ว เขียนอธิบายประมาณ 3-5 บรรทัด

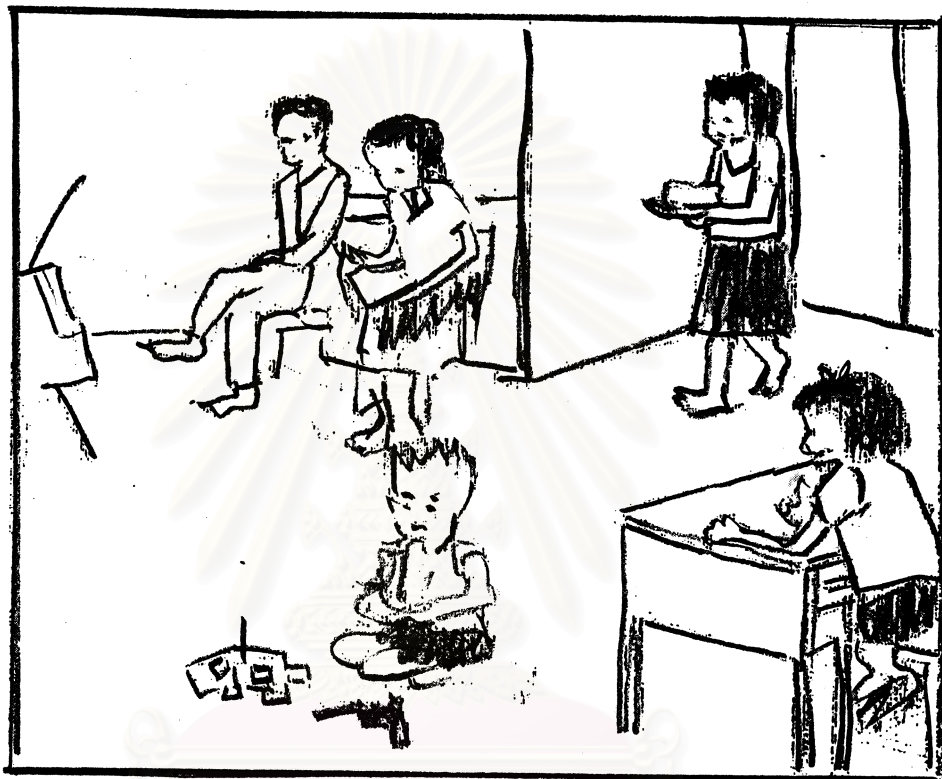
B. เรียงรูปภาพให้เป็นลำดับก่อนหลังตามเรื่อง

Answer _____

C. เติมข้อความในประโยคให้ตรงกับรูปภาพ

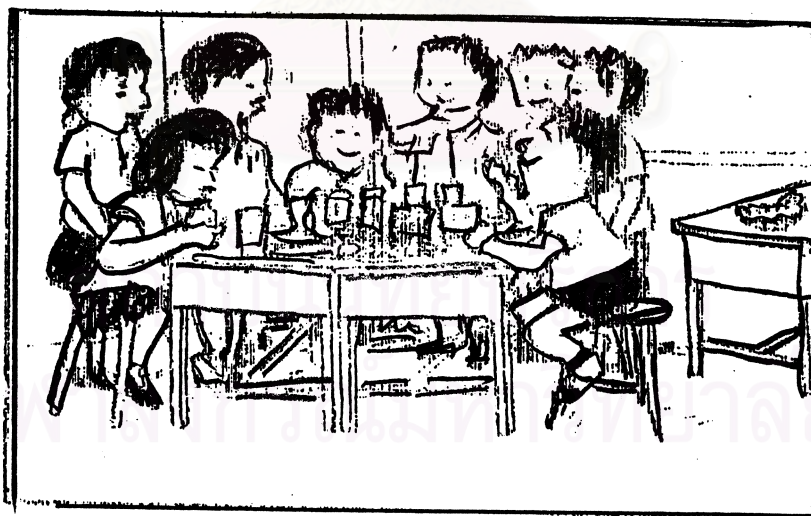
This is my family. They are in the living-room. My father is
 1 _____ T.V. My mother is 2 _____ near my father. She is not
 watching T.V., she is 3 _____ a book. My brother, Dang is 4 _____
 with his toys. I am 5 _____ my homework. My sister is walking
 6 _____ the room. She is 7 _____ a big cake. Today is my father's
 birthday.

I. อ่านเรื่องต่อไปนี้

End of Term

Today is the last day of school. The pupils are very happy. They are going to have a party in class. First, the boys put away the desks and chairs. The girls lay their food and drinks on the table.

The children share their food and drinks. They have chicken, fried rice, cookies, candies and orange drinks. After eating, they play musical chairs and sing some songs. Soon it is time to go home. The children clean up the classroom and say good-bye to their teacher.

II. วงกลมหน้าข้อที่ถูก

1. The pupils are happy because _____.
 - a. it is the first day of school
 - b. it is the end of term
 - c. it's New Year's Day

2. At the party, the boys _____.
 - a. lay the food on the table
 - b. make the desks and chairs
 - c. put away the desks and chairs

3. At the party, the pupils _____.
 - a. sing songs
 - b. play musical chairs
 - c. sing songs and play musical chairs

Complete the sentences

4. At the party, the pupils have a) _____ and fried b) _____.
For dessert (ของหวาน) they have c) _____, d) _____ and
e) _____ drinks.

5. The pupils say _____ to the teacher before they go home.

6. เรียงประโยคเหล่านี้ตามลำดับก่อนหลัง
 - a) The pupils clean up the classroom.
 - b) The pupils put away the desks and chairs.
 - c) The pupils play musical chairs.
 - d) The pupils eat their food.

Answer _____.

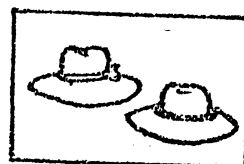
III. A. สังเกตคำต่อไปนี้ที่ใช้ในเรื่อง "End of Term"

pupils, chicken, drinks, desks, chairs, cookies, candies
children

1. a hat

2 hats

a lollipop

2 lollipops

2. a dress

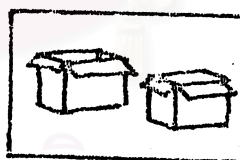
2 dresses

a box

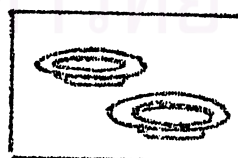
2 boxes

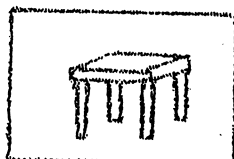
a dish

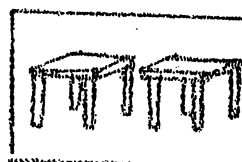
2 dishes

a bench

2 benches

3. a baby

2 babies

a butterfly

2 butterflies

a monkey

2 monkeys

4. a knife

2 knives

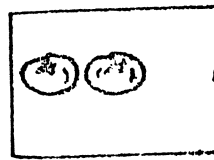
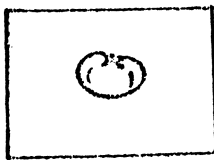
a wolf

2 wolves

5. a tomato

2 tomatoes

6. a man

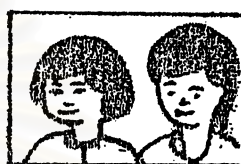
2 men

a woman

2 women

a child

2 children

a foot

2 feet

an ox

2 oxen

B. เขียนรูปพหูพจน์ของคำต่อไปนี้

egg _____

lady _____

sister _____

house _____

class _____

watch _____

postman _____

wife _____

C. ดูรูปแล้วเติมคำให้สมบูรณ์

ex.

_____ are sleeping on the floor.

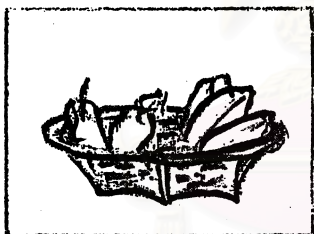
คำตอบ Three cats

1.

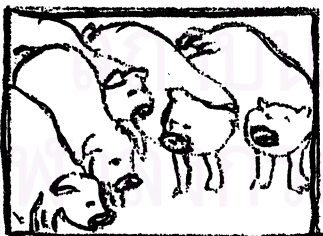
I see _____ in the picture.

2.

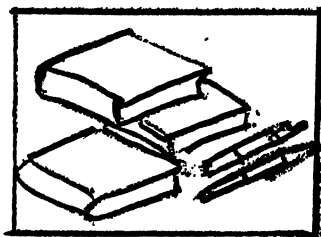
There are two _____ and _____ in the basket.

3.

I am drawing _____.

4.

My little sister has _____
and _____.

5.

_____ are on the
table.

Look at these words. They are uncountable nouns.

food
rice
milk
water
bread
money

D. วงกลมรอบคำนามที่นับไม่ได้

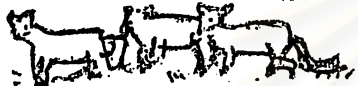
meat	bowl	salt	ket
church	ink	bus	lady
rope	banana	coffee	hair
road	chalk	grass	air

E. เติมประโยคให้สมบูรณ์ตามรูป 1 ช่อง เติมเพียง 1 คำ

This is a park. There are many _____ and _____.

There are many _____ under the trees.

There are _____ and

 _____ in the cage and

 _____ in the tree.

Many _____ are

playing on the ground. Two _____

are sitting on the bench near the _____

cage. A _____ is selling

_____ near the lake.

IV. A. ในเรื่อง "End of term" เด็ก ๆ ทำอะไรกันบ้างในวันนั้น

B. รูปและเติมประโยคให้สมบูรณ์

Here is our breakfast table. I see two _____ of coffee. They are for my parents. Two _____ of milk are for me and my sister. On the table, there are also a loaf of _____, a jar of jam and a plate of butter. There are two _____ and two _____ near the two plates. For breakfast I have an _____ and a piece of bread but my parents drink only _____ for breakfast.

Lesson 14
Tea for Three

(In the kitchen.)

kettle	=	กาน้ำ	loaf	=	ขนมปังปอนด์
cupboard	=	ตู้	sardines	=	ปลากระป๋อง
bread box	=	กล่องใส่ขนมปัง	sandwiches	=	แซนวิช

I. อ่านบทสนทนาต่อไปนี้

Tea for Three

(Suda is in the kitchen preparing some tea, Sunee comes in.)

Sunee: Hello, sister. What are you doing?

Suda: I am putting the kettle on. Come and help me, please.
Our friend, Jane, is coming to tea at three.

Sunee: All right, sister. What can I do?

Suda: Is there any tea in the cupboard?

Sunee: Just a little, but it's enough to make a pot.

Suda: That is fine. How much bread is there in the bread box?

Sunee: There is one loaf left.

Suda: Good. Will you get me a tin of sardines, please?

Sunee: Here it is.

Suda: Thank you. Now we can make sandwiches for tea at three.

II. ตอบคำถามต่อไปนี้

- Where are Suda and Sunee?
They are in the _____.
- What is Suda doing?
She is preparing _____ for her friend.
- At what time is her friend coming?
_____.
- How many people are going to have tea?
_____.
- What is Suda going to make?
She is going to make _____.

III. A. จูรปต่อไปนี้และสังเกตประโยคที่ขีดเส้นใต้

Suda wants Sunee to help her in the kitchen. She will say

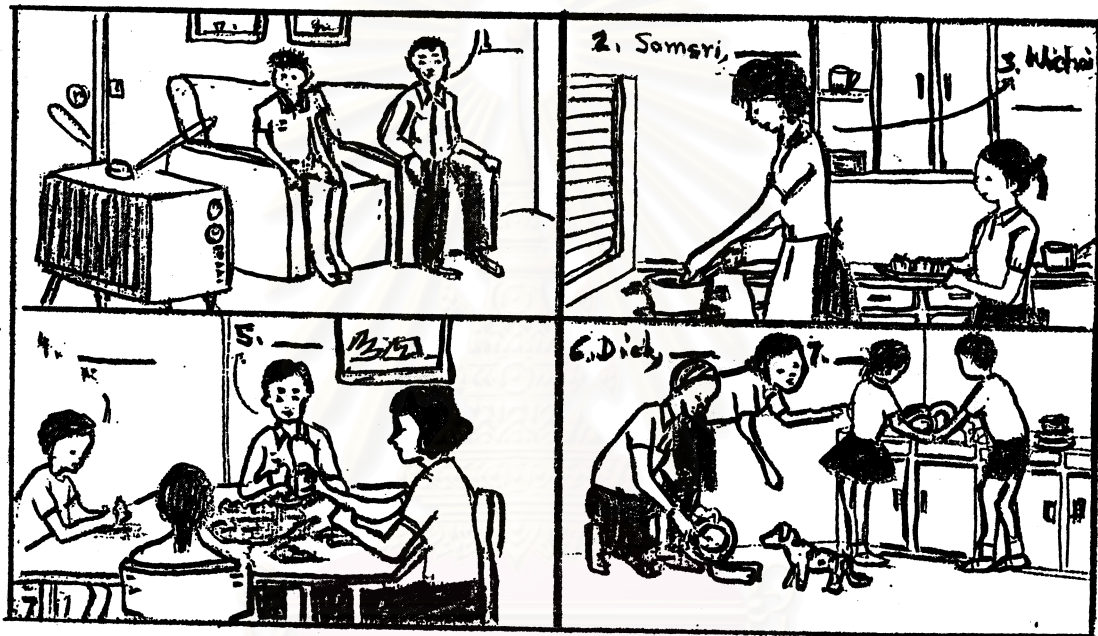

Suda wants her sister to give her a tin of sardines. She will say

B. เขียนตัวอักษร a, b, c หน้าข้อความที่ตรงกับรูปลงในช่องว่าง

a. Please pass me the popper.	e. Will you get me a few tomatoes?
b. Turn to Channel Five, please.	f. Please wash the dishes.
c. Would you please feed the dog?	g. May I have some salt, please?
d. Set the table, please.	

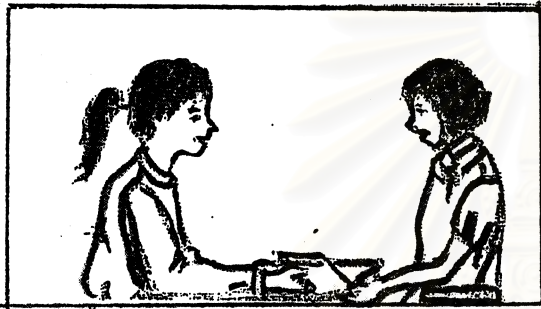

IV. A. เขียนเรื่องบทสนทนา "Tea for Three" เป็นภาษาไทยโดยย่อในที่ว่างที่ให้ไว้

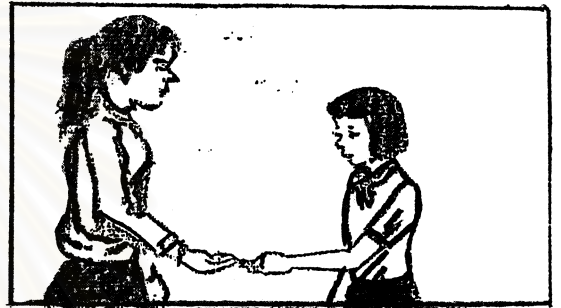
สภานักเรียน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

B. เขียนประโยคที่บรรยายภาพต่อไปนี้ในช่องว่างที่ให้ไว้

- a. Get me a piece of chalk, please.
- b. Please lend me your pencil.
- c. May I have a piece of paper?
- d. Please sit down.
- e. Would you please look at my answers?

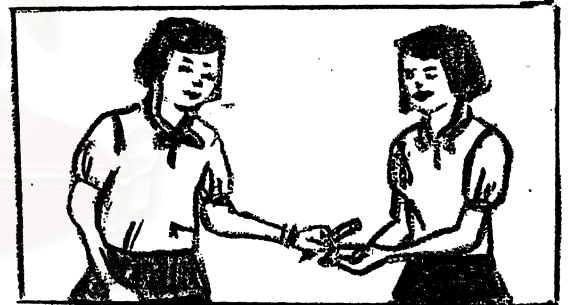
1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

C. You want your friend to give you a book, you will say

“ _____ ?”

Lesson 15
Umbrella Village

umbrella	=	ร่ม
village	=	หมู่บ้าน
rows	=	แถว
in front of	=	ข้างหน้า
even	=	แม้แต่
paint	=	ระบาย, วาด
dry	=	แห้ง
kind	=	ชนิด
colorful	=	full of colors มีสีหลากหลาย

Lesson 16
The Wind and the Sun

met	=	ได้พบ (verb - to meet)
wind	=	ลม
coat	=	เสื้อคลุม
stronger than	=	แข็งแรงกว่า
take his coat off	=	ถอดเสื้อคลุมออก
pull my coat tighter	=	ดึงเสื้อให้กระชับตัวขึ้น
cloud	=	ก้อนเมฆ
hid	=	ซ่อน (to hide)
began	=	เริ่มต้น (to begin)
blow	=	เป่า, พัด
cold	=	หนาว
shine	=	ส่องแสง
hot	=	ร้อน

I. อ่านเรื่องต่อไปนี้

Umbrella Village

Is there a village that makes umbrellas only? Yes, there is. It is called Ban Bo Sang (บ้านบ่อสร้าง). It is near Chiang Mai. Chiang Mai is in the north of Thailand.

Umbrella village or Ban Bo Sang has only one street. In front of the houses on this street there are rows and rows of umbrellas.

In this village, everyone helps to make the umbrellas. Even small children help. They paint flowers on the umbrellas. Then they lay the umbrellas in the sun to dry.

The people make many kinds of umbrellas. We see big and small umbrellas on the street. The street of the village is very colorful.

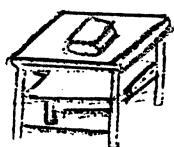

II. เขียน T หน้าข้อความที่ถูกต้อง และ F หน้าข้อความที่ผิด

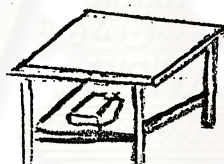
- _____ 1. Umbrella village is in the north of Thailand.
 _____ 2. Umbrella village is a big village.
 _____ 3. We see rows of umbrella behind the houses in this village.
 _____ 4. Only adults make umbrellas in this village.
 _____ 5. They paint flowers on the umbrellas.
 _____ 6. They make only big umbrellas here.
 _____ 7. The umbrellas make the village colorful.

Ban Bo Sang is near Chiang Mai

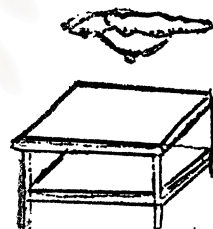
Look at these pictures.

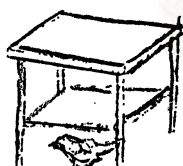
on
on top of

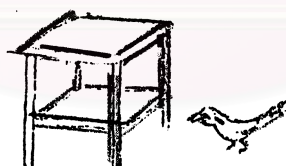
in
inside

above
over

under
below

near
next to

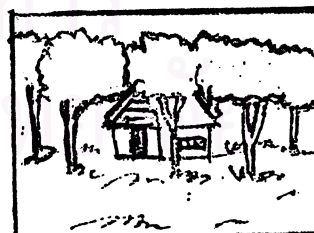

between

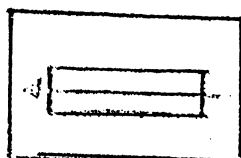

in front of (the house)

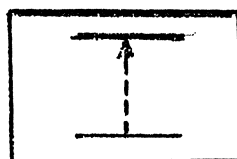
behind

around (the house)

through

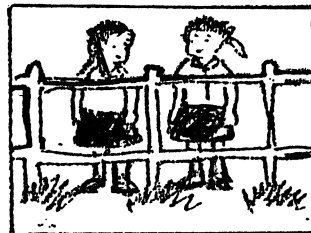

across

III. A. รูปแล้วเติมคำให้สมบูรณ์

1. Where are Renu and Kanya?

They are standing
_____ the fence.

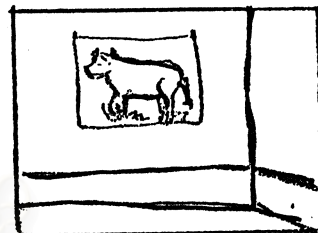
2. Where is Manote?

He is sitting _____
his father and mother.

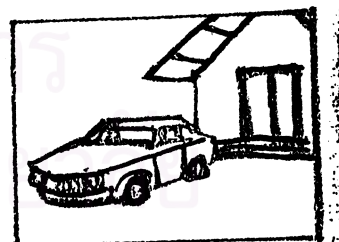
3. Where is the picture?

It is _____ the wall.

4. Where is the car?

It is _____
the house.

5. Where is the cat?

It is _____ Malee.

B. เลือกคำในวงเล็บ เติมประโยคให้สมบูรณ์

1. The pencils are _____ the drawer. (in, on)
2. Songkhla is _____ the south of Thailand. (in, on)
3. The teacher is drawing a line _____ the board. (through, across)
4. There are many trees _____ the road. (along, above)
5. The train is going _____ the tunnel. (through, under)

Look at the two sentences.

There are rows and rows of umbrellas in front of the houses.

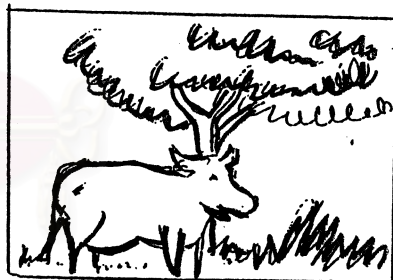
Umbrella village has only one street.

Now do the exercises.

C. ดูรูปแล้วตอบคำถามสั้น ๆ

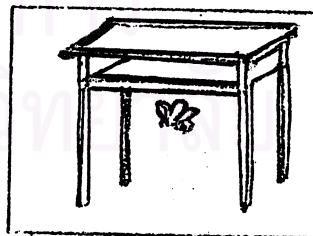
1. Is there an ox ourler the tree?

_____.

2. Is there a bee above the table?

_____.

3. Is there a monkey on the tree?

_____.

4. Are there three apples in the basket?

_____.

5. Are there children on the playground?

_____.

D. เติมคำให้ได้ความสมบูรณ์

Leela: What do you have?

Lert: I 1 _____ lollipops.

Leela: How many lollipops do you have?

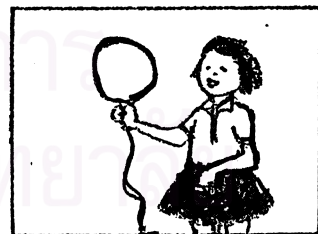
Lert: I have two lollipops but my sister 2 _____ three.

We 3 _____ five lollipops.

E. รูปแล้วตอบคำถาม

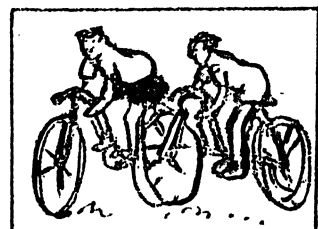
1. What does the girl have in her hand?

She _____.

2. What do Somsak and Sompop have?

They _____.

3. What do I have?

You _____.

F. อ่านเรื่องแล้วตอบคำถามข้างล่าง

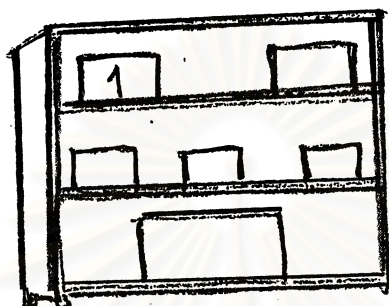
Decha's uncle has a large farm. There are a lot of animals on the farm. There are many hens and pigs. There are some ducks in the pond. His uncle has two cows. They give him some milk. His uncle has one tractor but he has no house. Decha walks around the farm and look at the animals. He likes animals very much.

What does Decha's uncle have?

ใส่เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับในเรื่อง

He has _____ cats _____ hens _____ cows _____ owen
 _____ horse _____ tractor _____ pigs _____ sheep

IV. A. เขียนเรื่อง "Umbrella Village" เป็นภาษาไทยโดยย่อในที่ว่างที่ให้ไว้

This is a cupboard. My mother always puts a box of sugar on the top shelf. She puts a jar of jam next to the sugar box. On the second shelf, there is a packet of milk. A box of chocolate is between the milk packet and a tin of sardines. On the bottom shelf, there is a basket of eggs.

ใส่หมายเลขของสิ่งของตามรายการข้างล่างนี้ลงในรูปให้ตรงกับเรื่อง

1. a box of sugar
2. a packet of milk
3. a tin of sardines
4. a basket of eggs
5. a jar of jam
6. a box of chocolate

I. อ่านบทสนทนาต่อไปนี้

The Wind and the Sun

One day the Wind met the Sun on a hill.

The Wind: I am stronger than you are.

The Sun: Oh, no. I am stronger than you are.

The Wind: No, you are not. Look, there is a man coming down the road.
He is wearing a thick coat. I can make him take his coat off.

The Sun: Try it.

(The Sun hid behind a cloud and the Wind began to blow.)

The Wind: Whoo-oo. Take your coat off! Take your coat off.

The Man: Brr! It's cold. I must pull my coat tighter.

(The Sun came out from behind the cloud.)

The Sun: I can make him take his coat off.

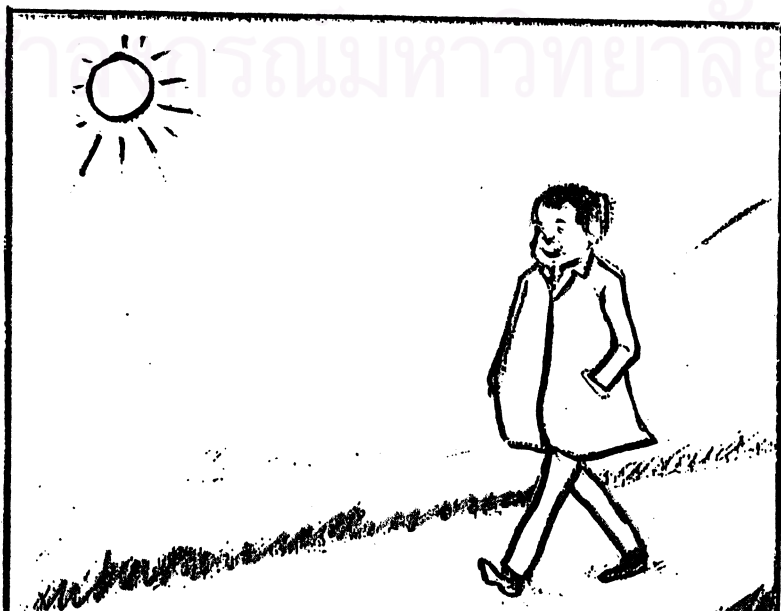
(The Sun began to shine.)

The Sun: Please take your coat off.

The Man: What a day! What a day! Now, it's so hot I must take my coat off.

The Sun: Now you see - I am stronger than you are!

(But the Wind was not there any more)

II. เติมคำลงในช่องว่างให้ได้ความ 1 ช่อง แทน 1 คำ

The Wind and the Sun meets on a 1 _____.
 The Wind thinks he is stronger than the 2 _____.
 The Wind sees a man. He is wearing a 3 _____. The Wind wants to show that he is very strong. He begins to blow at the 4 _____. He wants the man to take 5 _____ 6 _____ off. When the wind blows, the man is 7 _____. He does not take his coat off. This time the Sun wants to show that he is stronger than the Wind. The Sun begins to 8 _____. Now it is very 9 _____ and the man 10 _____ his coat 11 _____.
 So (ดังนั้น) the 12 _____ is stronger than the 13 _____.

III. A. อ่านประโยคต่อไปนี้

Take your coat off.

Stand up.

Clean the table.

Wash your hand.

Go to bed.

B. เลือกประโยคคำสั่งที่ให้มา แล้วเขียนคำสั่งนั้นใต้ภาพที่ตรงกับคำสั่งนั้น

Drink the milk.

Read the book.

Sit down.

Eat your dinner.

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

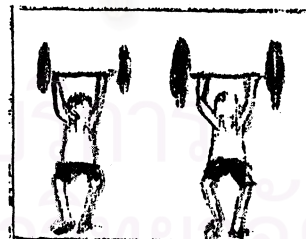
C. จับคู่ประโยคที่มีข้อความสัมพันธ์กัน แล้วใส่ไว้ในช่องว่างข้างหน้า

_____ 1. Your socks are dirty.	a. Buy a bag of rice.
_____ 2. It is very hot.	b. Cut the cake.
_____ 3. Here is the knife.	c. Take the medicine.
_____ 4. The questions are on the
the blackboard.	d. Wash them.
_____ 5. It is raining.	e. Give me the fan.
_____ 6. The coffee is not sweet.	f. Bring a pail of water.
_____ 7. I am not well.	g. Write the answers in the
workbook.
_____ 8. Here is the money.	h. Put some sugar in it.
_____ 9. The pail is empty.	i. Wear the raincoat.

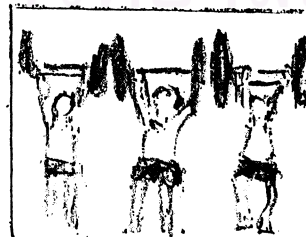
I am **strong** .

Dang is **stronger** than I am.

Dum is the **strongest** .

Look at these words:

tall

taller

tallest

heavy 10 กก.

heavier 20 กก.

Heaviest 30 กก.

long _____

longer _____

longest _____

D. เติมคำลงในช่องว่าง ดังตัวอย่าง

ex.	Small	<u>smaller</u>	<u>smallest</u>
1.	hot	_____	_____
2.	young	_____	_____
3.	thin (ผอม)	_____	_____
4.	light (เบา)	_____	_____
5.	_____	happier	_____
6.	_____	shorter	_____
7.	_____	older	_____
8.	_____	thicker	_____
9.	_____	_____	fattest
10.	_____	_____	sweetest
11.	_____	_____	cleverest
12.	_____	_____	smallest

E. จัดเส้นใต้คำในวงเล็บที่มีความหมายถูกต้อง ตามข้อมูลที่ให้ไว้

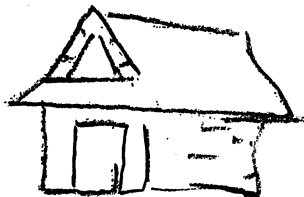
1. Nid weight (มีน้ำหนัก) 20 kg. (กิโลกรัม)
Dang weights 18 kg.
Nid is (lighter, heavier) than Dang.
2. Lek is 15 years old.
Lert is 12 years old.
3. Amnart has 100 baht.
Dara has 50 baht.
Amnart is (richer, poorer) than Dara.
4. Nipa cleans her room every day.
Daranee cleans her room every week.
Nipa's room is (cleaner, dirtier) than Daranee's room.
5. Bangkok is 30 celcius.
Singapore is 25 celcius.
Singapore is (hotter, colder) than Bangkok.
6. Decha can carry one pail of water.
Decho can carry two pails of water.
Decho is (stronger, weaker) than Decha.

F. รูปแล้วเขียนคำตอบลงในช่องว่าง

1. Which house is the biggest?

a

b

c

Answer _____

2. Which girl is the fattest?

a

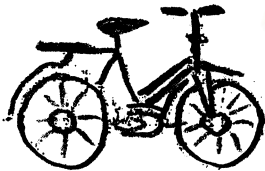
b

c

Answer _____

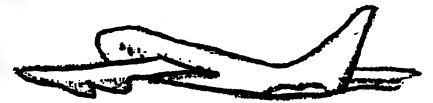
3. Which is the quickest?

a

b

c

Answer _____

4. Which girl is the happiest?

a

b

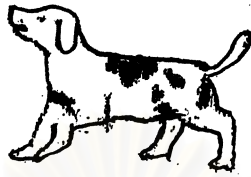
c

Answer _____

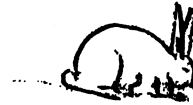
5. Which animal is the fiercest?

a

b

c

Answer _____

6. Which fruit is the sweetest?

a

b

c

Answer _____

7. Which is the smallest?

a

b

c

Answer _____

IV. A. เล่าเรื่อง The Wind and the Sun เป็นภาษาไทยอย่างย่อ ๆ และตอนสุดท้าย
ใครชนะ

B. เติมคำในช่องว่างให้สมบูรณ์ ตามข้อมูลที่ให้ข้างล่าง

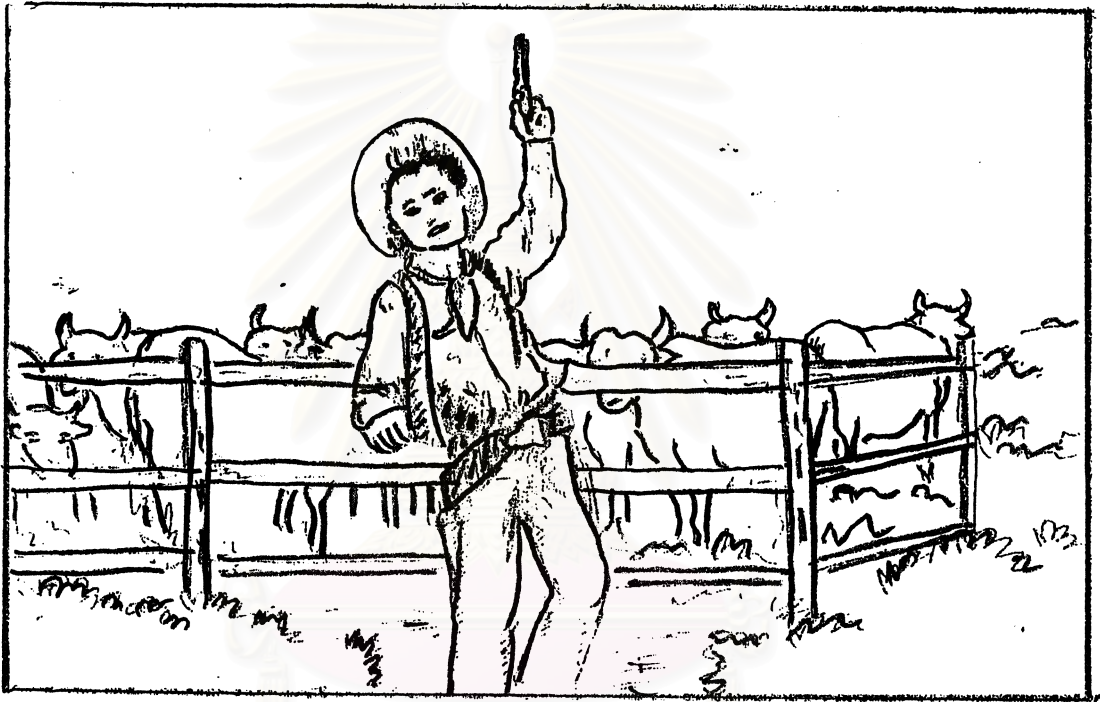
	age (years)	weight (น้ำหนัก) (kg.)	height (ความสูง) (cm.)
Nid	12	30	150
Noi	11	40	147
Nam	9	25	138

Nid, Noi and Nam are sisters. Nam is the youngest and Nid is the
1 _____. Noi is 2 _____ than Nid but 3 _____ than Nam.

Noi likes to eat very much. She is the heaviest. Nid and Nam are
4 _____ than Noi, and Nam is the 5 _____.

Noi is shorter than Nid but she is 6 _____ than Nam. Nid is the
7 _____.

Lesson 17
Peter the Cowboy

He is a rancher.

He pretends that he is a cowboy.

He rushes around the house.

He chases cattle.

เขาเป็นเด็กเลี้ยงวัว

เขาแสร้งทำว่าเขาเป็นเด็กเลี้ยงวัว

เขาวิ่งอย่างรวดเร็วไปรอบ ๆ บ้าน

เขาไล่ฝูงวัว

I. A. อ่านเรื่องต่อไปนี้

Peter the Cowboy

Peter lives in a city in North America. During the holidays he goes to stay with Uncle Jack. Uncle Jack is a rancher. He has a huge farm with a lot of cattle.

Peter loves to watch the cowboys at work. His uncle has made him some cowboy clothes and he is very proud of them. He often pretends that he is a cowboy, too. He ties a red handkerchief round his neck and wears two toy pistols at his sides. Waving a big cowboy hat, he rushes around the house and garden chasing cattle. He always feels sad when he has to go back to the city.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

II. B. วงกลมรอบข้อที่ถูก

1. Peter lives in _____.
A. Asia B. North America C. Africa
2. His uncle is a _____.
A. big man B. farmer C. rancher
3. Peter likes to _____.
A. watch the cowboys
B. ride a horse
C. live in a city
4. Peter pretends that he is a _____.
A. rancher B. farmer C. cowboy
5. When he has to go back to his house he feels _____.
A. happy B. sad C. lazy

I. A. ดูรูปภาพต่อไปนี้และสังเกตคำที่ขีดเส้นใต้

Peter lives in a city.

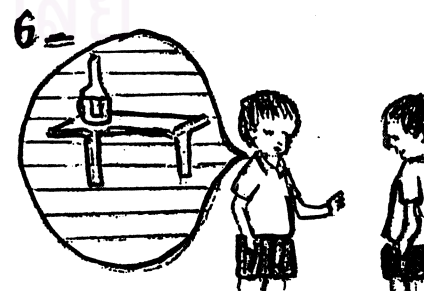
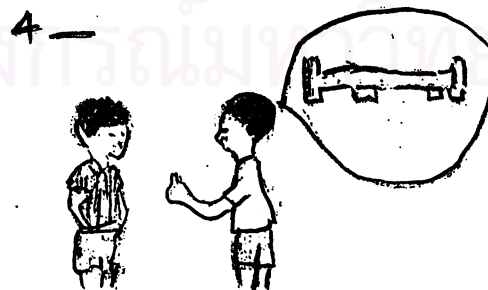
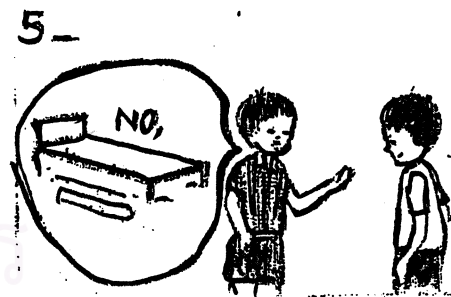
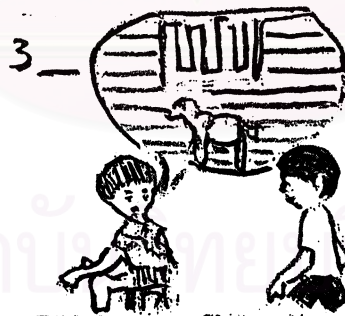
Peter ties a red handkerchief
round his neck.

Peter wears two toy pistols
at the sides.

III. B. เลือกประโยคที่ตรงกับรูปภาพที่ให้ไว้ และเขียนอักษรหน้าประโยคในช่องว่าง

- a. No, there isn't anything on it.
- b. No, there is a dog standing near the window.
- c. There is something on the shelf.
- d. Is there anybody in the hut?
- e. Is there anything on the bed?
- f. There are two dolls on the floor.

IV. A. เขียนเรื่อง "Peter the Cowboy" เป็นภาษาไทยโดยย่อในที่ว่างที่ให้ไว้

B. ดูรูปภาพและเติมคำตอบที่ถูกต้องในช่องว่างจากคำที่ให้ไว้

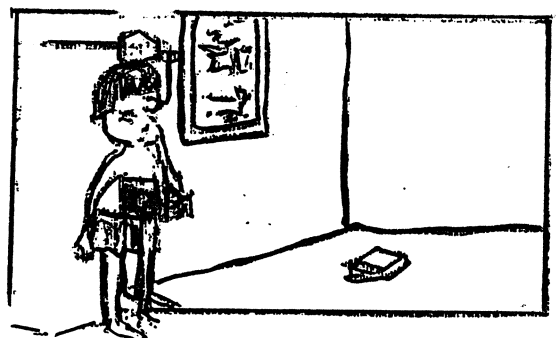
- a. in the farm
- b. by the door
- c. on the table
- d. under the tree
- e. near the hat

1. The cattle are _____.
2. A cowboy is standing _____.
3. A blue handkerchief is _____.
4. A cowboy hat is _____.
5. A horse is _____.

C. ดูรูปและตอบคำถามต่อไปนี้

1. Where is the boy?

2. Where is the book?

Lesson 18
Seventy Cats and One Dog

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

She started with one cat.
She collected more cats.
Toop is his favorite.
Is Toop lonesome?
Toop was brought up by a cat.

เธอเริ่มจากเลี้ยงแมวหนึ่งตัว
เธอเลี้ยงแมวเพิ่มขึ้นหลายตัว
เจ้าตูบเป็นหมาตัวโปรด
เจ้าตูบมันเหงาหรือเปล่า
แมวเลี้ยงเจ้าตูบมา

I. อ่านเรื่องต่อไปนี้

Seventy Cats and One Dog

Uncle Sa and Auntie Ma have seventy cats and one dog. Auntie Ma started with one brown cat twenty-two years ago. Slowly she collected more and more cats. She feeds her cats three times a day. They eat fish and vegetables and drink milk.

Toop is the only dog in the house and he is Uncle Sa's favorite. Is he lonesome? No, he is happy with the cats. In fact he was brought up by a mother cat!

II. กาเครื่องหมาย X หน้าข้อความที่ถูก

- _____ 1. Uncle Sa and Auntie Ma love their cats very much.
- _____ 2. Twenty-two years ago Uncle Sa and Auntie Ma had only two cats.
- _____ 3. The cats have two meals a day.
- _____ 4. There are two dogs in the house.
- _____ 5. The cats eat fish and vegetables.
- _____ 6. Toop is not happy with the cats.
- _____ 7. A cat raises (เลี้ยง) Toop.

III. A. อ่านประโยคต่อไปนี้และสังเกตคำที่ขีดเส้นใต้

1. Uncle Sa and Auntie Ma have seventy cats.
They had them long time ago.
2. Uncle Sa likes Toop very much.
He also likes the cats.
3. Auntie Ma gives milk to the cats.
She also gives them fish.
4. Toop is a dog.
He is the only dog in the house.
5. The cats like Toop.
They are happy living with him.

B. ดูรูปภาพต่อไปนี้ และเติมคำในช่องว่างจากคำที่ให้ไว้

he, them, it, they, she, his

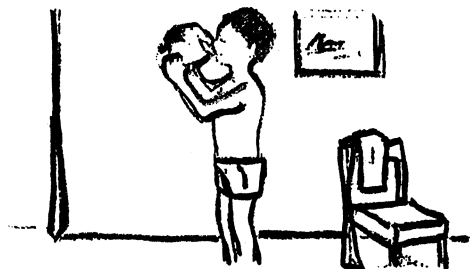
1. Look at these boys. _____ are painting the room themselves. There are two chairs in the room. The boys are also going to clean _____.

2. Viyada has just written the letter. Now _____ is at the post office. She buys a stamp and sticks (ติดแสตมป์) _____ on the envelope.

3. Wichai is very thirsty so _____ is drinking a whole jug of water. He feels very hot so he takes off _____ shirt and puts _____ on a chair.

C. จี๊ดเส้นใต้คำตอบที่ถูกต้องที่ให้ไว้ในวงเล็บ

1. The beggars were poor so (A. he B. she C. they) ate cheap food.
2. Winai lost (A. her B. their C. his) pen so he wrote with a pencil.
3. Vipa was late so (A. he B. she C. they) missed the bus.
4. The monkey is wild so (A. it's B. it C. its) is chained.
5. The girls have finished their work so (A. they B. he C. she) can watch television.
6. Somchai has hurt (A. his B. hers C. theirs) hands so he can't play tennis.

ตอบคำถามต่อไปนี้ เขียนคำตอบในช่องว่างที่ให้ไว้

1. How many cats do Uncle Sa and Auntie Ma have?

_____.

2. What is the name of their dog?

_____.

3. With what does Auntie Ma feed her cats?

_____.

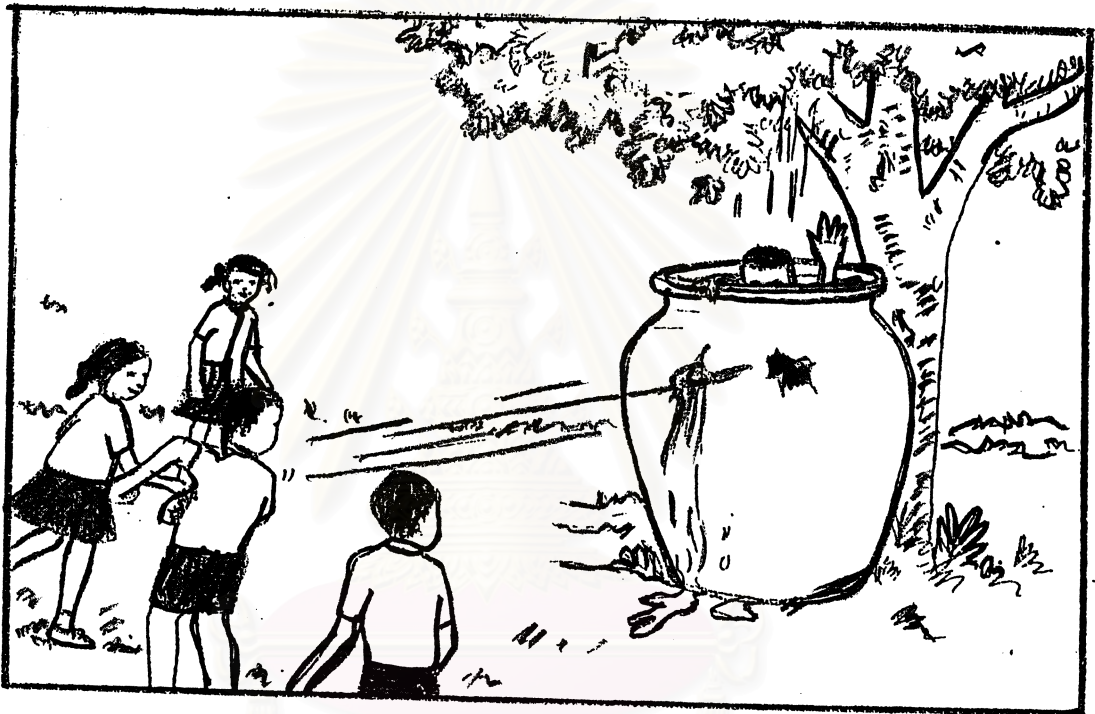
4. Why is Toop happy with the cats?

_____.

5. Who is Uncle Sa's favorite?

_____.

Lesson 19
How Lek Saved His Friend

branches = กิ่งไม้

stone = ก้อนหิน

Lek found all of his friends except Yai.

He tumbled out.

He was frightened but unhurt.

เด็กหาเพื่อนเจอหมดทุกคนยกเว้นใหญ่

เขากลับออกมา

เขาดกใจ แต่ไม่เป็นอันตราย

I. อ่านเรื่องต่อไปนี้

How Lek Saved his Friend

One day Lek and his friends were playing hide-and-seek in the garden. Lek found all of his friends except Yai. Where could he be?

Yai had climbed up a tree. He had hidden among the branches. There was a huge pot under the trees. It was used to catch rain water.

The boys began shouting for Yai. "I'm up here!" Yai called back gaily. As he moved, the branch under him broke. He fell into the pot. It was full of water. The boys did not know what to do.

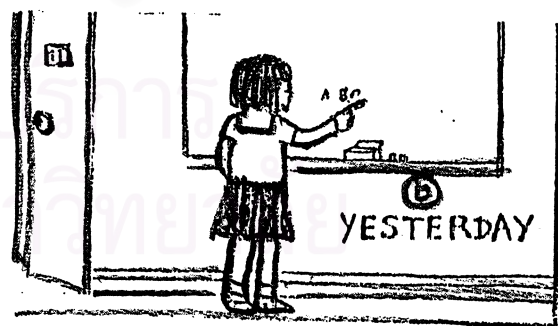
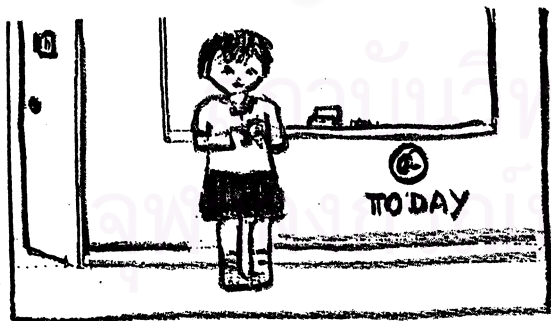
Then Lek took a big stone and threw it against the pot. The others followed him. Soon they broke the pot and the water rushed out. Yai tumbled out. He was frightened but unhurt.

II. วงกลมรอบข้อความที่ถูก

1. Lek and his friends were playing in the _____.
A. garden B. house
2. Yai was hiding _____.
A. in a pot B. up in a tree
3. The pot under the tree was full of _____.
A. stones B. rain water
4. As Yai moved, he _____.
A. fell into the pot B. climbed down the tree
5. Yai got out of the pot because Lek and his friends _____.
A. broke the pot with stones B. shouted for help

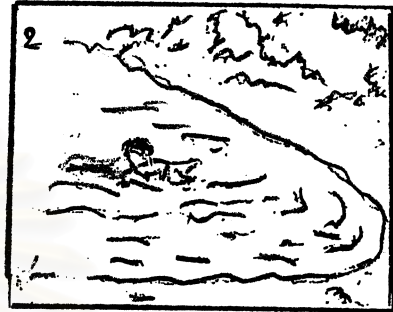
III. A. อ่านประโยคต่อไปนี้ และสังเกตคำที่ขีดเส้นใต้

1. a. The boys play hide-and-seek every day.
b. The boys played hide-and-seek yesterday.
2. a. The girl is breaking a piece of chalk.
b. She broke a piece of chalk while she was writing.

3. a. Throw a stone at me.
b. Lek and his friends threw stones at the pot.

B. รูปภาพต่อไปนี้และเรียงประโยคตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

- a. Lek and his friends did not listen (ฟัง) to him.
- b. Lek called for help.
- c. The guard told them it was not safe.
- d. They swam farther out (ไกลออกไป) to the sea.
- e. One day Lek and his friends went swimming.
- f. The guard swam to him and brought him back to the shore.
- g. Suddenly Lek felt he was being swept away (ถูกพัดออกจากฝั่ง).

1 = e 2 = _____ 3 = _____ 4 = _____

5 = _____ 6 = _____ 7 = _____

IV. เติมคำตอบที่ถูกต้องลงในช่องว่าง

rushed	fell	was	broke	saved
--------	------	-----	-------	-------

One day Lek and his friends 1 _____ Yai from the pot. Yai climbed up a tree and 2 _____ into the pot. The pot was full of rain water. Lek and his friends 3 _____ the pot by throwing stones against it. The water 4 _____ out and Yai 5 _____ saved.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Lesson 20
Going to a Football Match

It starts at two.

I don't think I can make it.

I've an idea.

Let's get started.

เริ่มแข่งเวลา 2 โมง

ฉันคิดว่าคงไปดูไม่ได้หรอก

ฉัน คิดออกแล้วละ

เริ่มลงมือกันเถอะ

I. อ่านบทสนทนาต่อไปนี้

Going to a Football Match

Tok: Dang! Dang! Where are you? Dang!

Dang: I'm coming! Oh, it's you, Tok. When did you come here?

Tok: Just now. Dang, let's go to the football match this afternoon.
This is the last match. It'll be most exciting, I'm sure.

Dang: I think so too! What time does it start?

Tok: Two o'clock.

Dang: So early? I don't think I can make it. I have to finish my homework. I have to clean my room.

Tok: Can't you do all that tomorrow?

Dang: No. My parents are taking me to Pattaya tomorrow.

Tok: I've an idea. You do your homework now. I'll help you clean your room. Well, what do you think?

Dang: Is there enough time?

Tok: We've got one and a half hours. Come, let's get started.

II. ตอบคำถามต่อไปนี้ เขียนคำตอบในช่องว่างที่ให้ไว้

1. Who is Tok looking for (หา)?

_____.

2. Where does Tok want to go?

_____.

3. When does the match start?

_____.

4. Is the football match going to be the most exciting (น่าตื่นเต้น) one?

_____.

5. What does Dang have to do?

_____.

6. Where is Dang going tomorrow?

_____.

7. What will Tok do to help Dang?

_____.

III. ดูรูปและอ่านประโยคต่อไปนี้

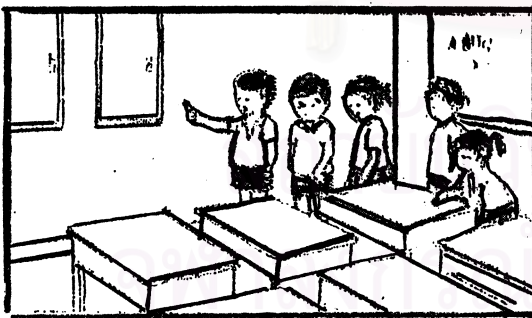
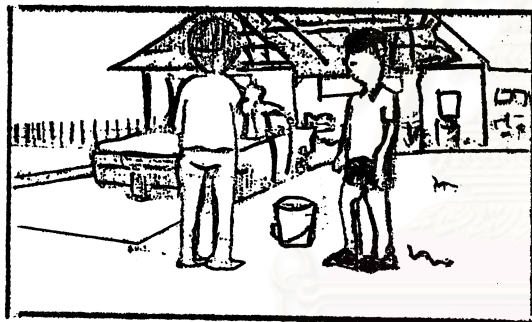
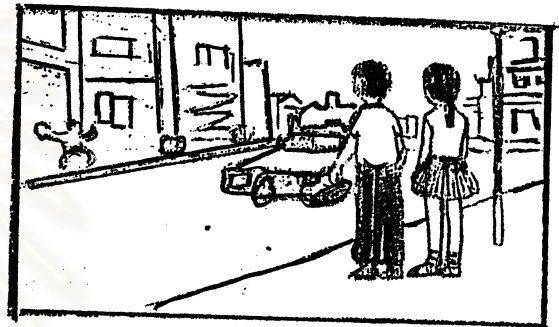

What is Tok doing?

He is telling his friend to go to the football match with him.

เลือกประโยคที่ตรงกับรูปภาพ เขียนคำตอบในที่ว่างที่ให้ไว้, เขียนเฉพาะตัวอักษร a, b,

- a. Let's call a taxi.
- b. Let's cut the grass.
- c. Let's clean the car.
- d. Let's open the windows.
- e. Let's play the guitar.
- f. Let's play basketball.

1. = _____
 2. = _____
 3. = _____

4. = _____
 5. = _____
 6. = _____

IV. A. เลือกคำที่ให้ไว้ต่อไปนี้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

a. clean	c. homework	e. parents	g. one and a half
b. two	d. football	f. room	

Dang and Tok are going to watch a 1 _____ match. It will start at 2 _____ o'clock in the afternoon. Dang has to finish his 3 _____. He also has to clean his 4 _____ because he will go to Pattaya with his 5 _____ tomorrow. Thus, Tok offers (เสนอ) to help Dang 6 _____ his room. They have 7 _____ hours to do the job (ทำงาน).

B. เขียนประโยคที่ถูกต้องในช่องว่างที่ให้ไว้โดยใช้ Let's นำหน้า

- You want your friend to play pingpong with you. You will say:
“ _____.”
- You want your friend to go fishing (ไปตกปลา) with you. You will say:
“ _____.”
- You want to go to a movie (ไปดูหนัง) with your friend. You will say:
“ _____.”

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Achievement Test

อ่านเรื่องต่อไปนี้และตอบคำถามในกระดาษคำตอบ

PASSAGE A

Vipa's Family

Vipa is helping her mother in the kitchen. She helps her mother prepare dinner every Saturday. They usually have soup, vegetables, and fish for dinner. Mana, her brother, is not helping them today because he is ill. He has the flu. The doctor told him to stay in bed. Malee, her sister, is going out with her father to buy a present for Vipa. They are going to have a birthday party for Vipa tomorrow. They don't know what to buy yet but Malee is very excited about the party.

PASSAGE B

Weekend at Pattaya

Nadda's family usually goes to Pattaya on weekends. Nadda and her only brother, Nipat, are always happy and excited because they like to swim very much.

They go to Pattaya by car on Saturday morning and return to Bangkok on Sunday afternoon. They always stay in a bungalow near the beach (หาดทราย). In the morning the air is fresh and cool so Nadda and Nipat get up early and go to swim. They stay in the water for two to three hours. Their parents like to sit in front of the bungalow. They read and watch the children play. There are a lot of boats in the sea and many people on the beach. Some lie in the sun. Some children play ball on the beach.

In the evening Nadda and Nipat always ride their bicycles along the beach. Then their mother cooks dinner for them. The children go to bed at 9 o'clock. They are very tired but happy.

PASSAGE C
Father's Treasure

There were three sisters who were very lazy. They never helped their father on the farm. Their father was very sad because he could not make them work.

One day, the farmer fell very ill. He told his daughters, "I have a treasure for you. It is in the field." Then he died. The three sisters went to dig for treasure. They dug from morning until night for several days. However, they could not find the treasure. Then, the eldest sister said, "The field is ready for planting. Let us grow rice in it." They got some grain (เมล็ด) and sowed it in the field. The grain grew into plants. They watered the plants every day. A few months later, they sold the rice and got a lot of money. "That is our treasure," said the youngest sister.

PASSAGE D

Going to the Hospital

Early in the morning on the thirtieth of January, Suda and her sister, Somsri, went to the hospital with their mother. Suda's grandmother had the flu and often coughed.

On their way to the hospital, their mother bought a can of ovaltine, and a kilo of oranges for the old lady. There were many beautiful roses nearby and Suda wanted to buy some.

"Do you think that Grandma likes roses?" Suda asked her mother.

"Yes, I do."

"Do you think she likes pink roses?" Somsri asked.

"No, I don't. She always buys red ones."

"Then, it's better for me to buy a dozen of red roses."

กระดาษคำตอบ Achievement Test

ชื่อ นามสกุล

ห้องสอบ วันที่

PASSAGE A

Vipa's Family

I. ตอบคำถามต่อไปนี้ เขียนคำตอบในที่ว่างที่ให้ไว้

1. What is Vipa doing?
2. What does Vipa's family usually have for dinner?
3. Does Mana help his mother today?
4. What's wrong with Mana?
5. What did the doctor tell Mana to do?
6. Is Malee going to stay home this evening?

7. What does Malee want to buy?
8. Whose birthday will it be?
9. When is the birthday party going to be?
10. Is Malee happy about the party?
11. Who are going to buy the present?
12. How many people are there in Vipa's family?

PASSAGE B
Weekend at Pattaya

II. วงกลมหน้าคำตอบที่ถูกต้องตามเนื้อเรื่อง

1. Nadda's family usually goes to Pattaya _____.
 - a. on Saturdays and Sundays
 - b. on holidays
 - c. in the summer
2. Nadda likes to go to Pattaya because she _____.
 - a. likes the fresh air
 - b. likes to swim
 - c. does not like Bangkok
3. Nadda has _____.
 - a. two brothers
 - b. one brother
 - c. no brother
4. Nadda's family goes to Pattaya by _____.
 - a. car
 - b. bus
 - c. train
5. At Pattaya, they stay _____.
 - a. in a hotel
 - b. on the beach
 - c. in a bungalow
6. In the morning Nadda and Nipat like to _____.
 - a. sit in front of the bungalow
 - b. swim for many hours
 - c. play on the beach

7. In the morning there are _____ on the beach.
- only children
 - a few people
 - a lot of people
8. Nadda's parents often _____.
- sit and read in front of the bungalow
 - lie in the sun on the beach
 - sit under a tree
9. In the evening Nipat always _____.
- runs along the beach
 - rides a bicycle along the beach
 - cooks dinner
10. The family usually eats their dinner _____.
- at the bungalow
 - in a restaurant
 - in the market
11. The children go to bed at _____ o'clock.
- seven
 - eight
 - nine
12. At the end of the day Nadda and Nipat are _____.
- excited
 - sad
 - happy

PASSAGE C
Father's Treasure

III. ตอบคำถามต่อไปนี้ เขียนคำตอบในที่ว่างที่ให้ไว้

1. How many sisters are there in the story?

2. Why was the father unhappy?

3. What happened to the father one day?

4. What did the father tell his daughters?

He told them that, "....."
.....
....."

5. Where was the treasure?

6. When did the farmer die?

สถาบันวิทยบริการ

กรุงเทพมหานครมหาวิทยาลัย

7. What did the daughters do after their father died?
8. How long did they dig the field?
9. What did they grow in the field?
10. What did they do in the field every day?
11. When did they sell the rice?
12. What do you think is the father's treasure?

PASSAGE D
Going to the Hospital

IV. ก. เลือกคำตอบโดยวงกลมข้อที่ถูกต้อง

1. Who was ill?
 - a. Suda
 - b. Somsri
 - c. Suda's mother
 - d. Suda's grandmother
2. When did they go to the hospital?
 - a. On the morning of January 30.
 - b. On the morning of January 13.
 - c. During the afternoon of January 30.
 - d. During the afternoon of January 13.
3. How many people went to see the old lady at the hospital?
 - a. Two
 - b. Three
 - c. Four
 - d. Five
4. Who bought a can of ovaltine and a kilo of oranges?
 - a. Suda
 - b. Somsri
 - c. Suda's mother
 - d. Suda's grandmother
5. Who bought the roses?
 - a. Suda
 - b. Somsri
 - c. Suda's mother
 - d. Suda's grandmother

ข. เติม 1 คำลงในช่องว่างแต่ละช่อง โดยอาศัยเนื้อเรื่องจากข้อความที่ให้

On January the 6 _____, while they were on their way to the
7 _____, they stopped to buy a can of 8 _____, some 9 _____,
and a 10 _____ of beautiful 11 _____ 12 _____.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ

ชื่อ กลุ่ม..... เพศ..... อายุ.....ปี

คะแนนรวมเฉลี่ย ป.7 จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ ปี

ข้อความต่อไปนี้นี้เป็นแบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ บางคนเห็นด้วยกับข้อความในแบบสอบถาม และมีบางคนไม่เห็นด้วย ขอให้นักเรียนทำเครื่องหมายวงกลมรอบหมายเลข (1, 2, 3, 4, 5, 6 หรือ 7) ต่อจากข้อความแต่ละข้อความที่ใกล้เคียงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

ตัวอย่าง

ไม่เห็นด้วย					เห็นด้วยเป็น		
เป็นอย่างยิ่ง					อย่างยิ่ง		
1	2	3	4	5	6	7	

แบบสอบถามต่อไปนี้นี้เป็นแบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ

ขอให้นักเรียนตอบข้อความในแบบสอบถามต่อไปนี้ กรุณาตอบทุกข้อและทำเครื่องหมายวงกลมรอบหมายเลขเดียวในแต่ละข้อ ถ้านักเรียนจะเปลี่ยนคำตอบ ขอให้ขีดฆ่าคำตอบที่ไม่ต้องการออกให้ชัดเจน ขอบคุณอย่างยิ่งในความร่วมมือของนักเรียน

ไม่เห็นด้วย					เห็นด้วยเป็น		
เป็นอย่างยิ่ง					อย่างยิ่ง		

1. ข้าพเจ้าทำงานหนักในห้องเรียนเพื่อที่จะทำคะแนนภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น	1	2	3	4	5	6	7
2. ข้าพเจ้าจะไม่มีความก้าวหน้ามากขึ้นทางด้านวัฒนธรรม ถ้าข้าพเจ้าเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	1	2	3	4	5	6	7
3. ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าใช้เวลาให้เป็นประโยชน์โดยรวมกิจกรรมในด้านภาษาอังกฤษ	1	2	3	4	5	6	7

	ไม่เห็นด้วย					เห็นด้วยเป็น		
	เป็นอย่างยิ่ง					อย่างยิ่ง		
4.	ข้าพเจ้าไม่ต้องการเรียนภาษา อังกฤษนอกชั้นเรียน	1	2	3	4	5	6	7
5.	ข้าพเจ้าคิดว่าคนที่จะได้งานดีจำเป็นต้อง รู้ภาษาอังกฤษ	1	2	3	4	5	6	7
6.	ข้าพเจ้าไม่ต้องการเป็นนักเรียนใน โครงการแลกเปลี่ยนไปยังประเทศ ที่ใช้ภาษาอังกฤษ	1	2	3	4	5	6	7
7.	นอกจากตำราเรียนภาษาอังกฤษแล้ว ข้าพเจ้ายังชอบอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ อย่างอื่นอีกด้วย	1	2	3	4	5	6	7
8.	ข้าพเจ้าเคยรู้ว่าชนชาติที่พูดภาษา อังกฤษ ไม่เป็นมิตรกับคนทั่วไป	1	2	3	4	5	6	7
9.	ข้าพเจ้าไม่สนุกกับการเรียนภาษา อังกฤษ	1	2	3	4	5	6	7
10.	ข้าพเจ้าไม่เคยส่งการบ้านภาษา อังกฤษทันตามกำหนดเวลาเลย	1	2	3	4	5	6	7
11.	ยิ่งเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่าใด ข้าพเจ้าก็ยิ่งอยากรู้จักเจ้าของภาษา น้อยลงเท่านั้น	1	2	3	4	5	6	7
12.	การเรียนภาษาอังกฤษจะไม่ช่วยทำให้ ข้าพเจ้ามีความก้าวหน้าทางด้าน วัฒนธรรม	1	2	3	4	5	6	7
13.	ข้าพเจ้าจะได้รับความนับถือมากขึ้น ในสังคม ถ้าข้าพเจ้ารู้ภาษาอังกฤษ	1	2	3	4	5	6	7

	ไม่เห็นด้วย					เห็นด้วยเป็น	
	เป็นอย่างยิ่ง					อย่างยิ่ง	
14. ภาษาอังกฤษจะช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจ เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ได้ดีขึ้น	1	2	3	4	5	6	7
15. ข้าพเจ้าไม่ชอบอ่านนิทานภาษาอังกฤษ	1	2	3	4	5	6	7
16. เท่าที่ข้าพเจ้าทราบชนชาติที่พูดภาษา อังกฤษเป็นคนไม่มีจิตใจเอื้ออารี	1	2	3	4	5	6	7
17. นักเรียนควรจะเรียนภาษาอังกฤษ	1	2	3	4	5	6	7
18. ข้าพเจ้าต้องการเรียนภาษาอังกฤษ นอกชั้นเรียน	1	2	3	4	5	6	7
19. การเรียนภาษาอังกฤษไม่ช่วยทำให้ ข้าพเจ้าบรรลุเป้าหมายทางการศึกษา ในปัจจุบันได้	1	2	3	4	5	6	7
20. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่ช่วยทำให้ ข้าพเจ้ามองอะไรกว้างขึ้น	1	2	3	4	5	6	7
21. ภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้าบรรลุถึง วัตถุประสงค์ของการศึกษาในอนาคตได้	1	2	3	4	5	6	7
22. ข้าพเจ้าต้องการทำงานหนักในห้องเรียน เพื่อทำคะแนนวิชาภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น	1	2	3	4	5	6	7
23. ข้าพเจ้าไม่คิดว่าชนชาติที่พูดภาษา อังกฤษ เป็นผู้ที่มีจิตใจกว้างขวาง	1	2	3	4	5	6	7
24. ข้าพเจ้าอยากมีเพื่อนที่พูดภาษาอังกฤษ	1	2	3	4	5	6	7
25. ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้ที่จะแสดง ความรู้สึกรู้สึกเห็นได้อย่างเปิดเผย เหมือนกับชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ	1	2	3	4	5	6	7

	ไม่เห็นด้วย					เห็นด้วยเป็น	
	เป็นอย่างยิ่ง					อย่างยิ่ง	
26. ถ้าข้าพเจ้าตั้งใจจะทำอะไรแล้ว ข้าพเจ้าทำงานหนัก ๆ เพื่อบรรลุ เป้าหมายนั้น ๆ ให้สำเร็จได้ด้วยดี	1	2	3	4	5	6	7
27. ภาษาอังกฤษไม่ได้มีส่วนช่วยให้ข้าพเจ้า ก้าวหน้ามากขึ้นทางด้านวิชาการ	1	2	3	4	5	6	7
28. ข้าพเจ้าส่งการบ้านภาษาอังกฤษทัน ตามกำหนดเวลาเสมอ	1	2	3	4	5	6	7
29. ข้าพเจ้าไม่ต้องการมีส่วนร่วมใน กิจกรรมทางด้านภาษาในชั้นเรียน	1	2	3	4	5	6	7
30. นักเรียนไม่จำเป็นต้องเรียนรู้ภาษา อังกฤษ	1	2	3	4	5	6	7
31. ข้าพเจ้าเชื่อว่าคนที่จะได้งานดี จำเป็นต้องรู้ภาษาอังกฤษ	1	2	3	4	5	6	7
32. ภาษาอังกฤษจะช่วยให้ข้าพเจ้า เป็นที่ยอมรับในสังคม	1	2	3	4	5	6	7
33. คนที่รู้ภาษาอังกฤษไม่จำเป็นจะต้อง ได้งานดี	1	2	3	4	5	6	7
34. ชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษได้ทำ ประโยชน์ให้กับสังคมไทย	1	2	3	4	5	6	7
35. ข้าพเจ้าไม่เคียดแค้นที่จะได้คะแนน ภาษาอังกฤษไม่ดีในบางวิชา	1	2	3	4	5	6	7
36. ยิ่งเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่าไร ข้าพเจ้าก็ยิ่งต้องการรู้จักเจ้าของ ภาษามากขึ้นเท่านั้น	1	2	3	4	5	6	7

	ไม่เห็นด้วย					เห็นด้วยเป็น	
	เป็นอย่างยิ่ง					อย่างยิ่ง	
37. ข้าพเจ้าต้องการทำคะแนนภาษา อังกฤษให้ได้ดีเสมอ	1	2	3	4	5	6	7
38. การรู้ภาษาอังกฤษไม่ช่วยทำให้ ข้าพเจ้าเข้าใจอะไรได้ดีขึ้น	1	2	3	4	5	6	7
39. ภาษาอังกฤษสามารถทำให้ข้าพเจ้า เป็นคนมีความคิดดีขึ้น	1	2	3	4	5	6	7
40. ภาษาอังกฤษไม่ได้ช่วยให้ข้าพเจ้า ก้าวหน้าทางด้านวิชาการมากขึ้น	1	2	3	4	5	6	7
41. ข้าพเจ้าคิดว่าไม่คุ้มที่จะมีส่วนร่วมใน กิจกรรมทางด้านภาษาในชั้นเรียน	1	2	3	4	5	6	7
42. ข้าพเจ้าสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ	1	2	3	4	5	6	7
43. ข้าพเจ้าไม่ชอบอ่านภาษาอังกฤษ อย่างอื่น นอกจากตำราเรียนเท่านั้น	1	2	3	4	5	6	7
44. ข้าพเจ้าสามารถบรรลุเป้าหมายทาง การศึกษาในปัจจุบันได้ โดยไม่จำเป็นต้อง ต้องเรียนภาษาอังกฤษ	1	2	3	4	5	6	7
45. หน้าที่ที่พูดภาษาอังกฤษมีส่วนทำให้ สังคมไทยเจริญขึ้น	1	2	3	4	5	6	7
46. ข้าพเจ้าต้องการเป็นคนที่ถูกกล้าแสดง ความรู้สึกรู้สึกเห็นเช่นเดียวกับชนชาติ	1	2	3	4	5	6	7
47. ข้าพเจ้าสนุกกับการร่วมกิจกรรม ต่าง ๆ เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ	1	2	3	4	5	6	7
48. ข้าพเจ้าแทบจะไม่เคยคิดอ่านนิทาน ภาษาอังกฤษเลย	1	2	3	4	5	6	7

	ไม่เห็นด้วย					เห็นด้วยเป็น	
	เป็นอย่างยิ่ง					อย่างยิ่ง	
49. ข้าพเจ้าเคยรู้ว่าชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษมักเป็นมิตรกับคนทั่วไป	1	2	3	4	5	6	7
50. คนที่รู้ภาษาอังกฤษมักจะไต่งานดี	1	2	3	4	5	6	7
51. ข้าพเจ้าไม่ต้องการมีเพื่อนที่พูดภาษาอังกฤษ	1	2	3	4	5	6	7
52. ภาษาอังกฤษไม่ได้ช่วยให้ข้าพเจ้าบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษาในอนาคตได้	1	2	3	4	5	6	7
53. ข้าพเจ้าไม่ต้องการไปประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะเป็นนักเรียนในโครงการแลกเปลี่ยน	1	2	3	4	5	6	7
54. เป้าหมายที่ข้าพเจ้าตั้งไว้เป็นสิ่งจูงใจที่ทำให้ข้าพเจ้าทำงานหนัก	1	2	3	4	5	6	7

ขอให้นักเรียนทำเครื่องหมายวงกลมรอบหมายเลขเดียวในแต่ละข้อ แสดงความ
คิดเห็นของนักเรียนว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีแนวโน้มที่จะทำให้นักเรียนเป็นเช่นไร

ตัวอย่าง

ถ้านักเรียนคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษจะทำให้นักเรียนเป็นคนที่มีความสุขมากขึ้น
นักเรียนจะทำเครื่องหมายในช่องเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง

	ไม่เห็นด้วย					เห็นด้วยเป็น	
	เป็นอย่างยิ่ง					อย่างยิ่ง	
มีความสุข	1	2	3	4	5	6	7

	ไม่เห็นด้วย					เห็นด้วยเป็น	
	เป็นอย่างยิ่ง					อย่างยิ่ง	
55. ล้าหลังทางด้านวัฒนธรรม	1	2	3	4	5	6	7
56. สามารถใช้ภาษาอังกฤษติดต่อกับคน ต่างชาติได้	1	2	3	4	5	6	7
57. เป็นบุคคลที่สังคมยอมรับเป็นอย่างดี	1	2	3	4	5	6	7
58. มองอะไรแคบ ๆ	1	2	3	4	5	6	7
59. ไม่บรรลุเป้าหมายของการศึกษาใน อนาคต	1	2	3	4	5	6	7
60. มีคุณสมบัติเหมาะสมกับงานที่ดี	1	2	3	4	5	6	7
61. เป็นนักเรียนที่ล้าหลังทางด้านวิชาการ	1	2	3	4	5	6	7
62. เป็นนักเรียนที่รู้จักใช้ความคิด	1	2	3	4	5	6	7
63. ประสบความสำเร็จในการได้งานทำที่ดี	1	2	3	4	5	6	7
64. อยากมีเพื่อนที่พูดภาษาอังกฤษน้อยลง	1	2	3	4	5	6	7
65. เห็นประโยชน์ของชาวต่างชาติที่ ทำให้กับสังคมไทยมากขึ้น	1	2	3	4	5	6	7
66. ไม่สนใจการเรียนภาษาอังกฤษอีกต่อไป	1	2	3	4	5	6	7
67. กล้าแสดงออกกับชาวต่างชาติ							
68. ไม่สนใจอ่านนิทานภาษาอังกฤษ	1	2	3	4	5	6	7
69. รู้ว่าชาวต่างชาติเป็นคนใจแคบ	1	2	3	4	5	6	7
70. ไม่สนใจโครงการแลกเปลี่ยน ระหว่างชาติ	1	2	3	4	5	6	7
71. รู้ว่าชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษไม่เป็น มิตรกับใคร	1	2	3	4	5	6	7
72. กล้าแสดงออกเช่นเดียวกับชนชาติ ที่พูดภาษาอังกฤษ	1	2	3	4	5	6	7

	ไม่เห็นด้วย					เห็นด้วยเป็น	
	เป็นอย่างยิ่ง					อย่างยิ่ง	
73. สนใจเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม	1	2	3	4	5	6	7
74. ไม่บรรลุเป้าหมายทางการศึกษา ในปัจจุบัน	1	2	3	4	5	6	7
75. ไม่ชอบอ่านภาษาอังกฤษ	1	2	3	4	5	6	7
76. ไม่เห็นแก่คะแนนวิชาภาษาอังกฤษ	1	2	3	4	5	6	7
77. ร่วมกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษเสมอ	1	2	3	4	5	6	7
78. เป็นคนมีมานะ	1	2	3	4	5	6	7
79. พยายามเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างหนัก	1	2	3	4	5	6	7
80. ไม่ชอบร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ ในชั้นเรียน	1	2	3	4	5	6	7
81. ตรงต่อเวลาในการส่งงานวิชาภาษาอังกฤษ ในชั้นเรียน	1	2	3	4	5	6	7